

Torsdag den 11. november 2010 (D)

1

16. møde

Torsdag den 11. november 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til undervisningsministeren om voksen- og efteruddannelse.

Af Christine Antorini (S), Karsten Hønge (SF), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

(Anmeldelse 07.10.2010. Fremme 12.10.2010).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 57 (Forslag til lov om etablering af den selvejende institution Udbetaling Danmark).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til undervisningsministeren om voksen- og efteruddannelse:

Hvordan mener regeringen at nedskæringerne på voksen- og efteruddannelsesområdet i finanslovsforslaget for 2011 fremmer

mulighederne for at genskabe væksten i Danmark med veluddannede, omstillingsparate og efteruddannede medarbejdere?

Af Christine Antorini (S), Karsten Hønge (SF), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

(Anmeldelse 07.10.2010. Fremme 12.10.2010).

Kl. 10:00

Formanden :

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag, den 16. november i år.

Den første, der får ordet, er fru Christine Antorini for at begrunde forespørgslen som ordfører for forespørgerne.

Kl. 10:00

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Christine Antorini (S):

Tak for ordet. Det er en forespørgselsdebat, som vi lægger meget stor vægt på i oppositionen, der har stillet den samlet – fra S, SF, De Radikale til Enhedslisten. For os er det en meget principiel debat, vi skal have i dag, nemlig om vi tror på det, som i mange år har løftet Danmark til både at være et af de rigeste og mest lige lande, fordi vi har en utrolig veluddannet arbejdskraft både i dybden og bredden. De, der ikke fik det med, de skulle have haft fra enten folkeskolen eller ungdomsuddannelsen, har nogle rigtig gode muligheder igennem voksen- og efteruddannelsessystemet for at få de fag, de kurser, de mangler, så de, hvad enten de er på arbejdsmarkedet, er arbejdsløse, eller er fyringstruede, står langt bedre rustet til at kunne klare krisetider, til at kunne omstille sig, til at uddanne sig til andre job.

Det er jo ikke alene medarbejderne, der har syntes, at det har været en fantastisk mulighed. Det har i den grad været noget, som det private erhvervsliv har sat pris på, for det er lige præcis det, der har været forudsætningen for, at man især i krisetider i Danmark har haft medarbejdere, der var parate til at træde ind i nye jobfunktioner, når væksten forhåbentlig kom igen.

Derfor er det fuldstændig uforståeligt for os i oppositionen, at det lige præcis er det, som alle anerkender som en af de helt særlige kvaliteter ved den danske uddannelses- og arbejdsmarkedsmodel, nemlig muligheden for voksen- og efteruddannelse, som regeringen og Dansk Folkeparti vælger at skære massivt ned på. Derfor vil jeg gerne læse op, hvad det er, vi spørger regeringen om: Hvordan mener regeringen, at nedskæringerne på voksen- og efteruddannelsesområdet i finanslovsforslaget for 2011 fremmer mulighederne for at genskabe væksten i Danmark med veluddannede, omstillingsparate og efteruddannede medarbejdere? For der er ikke nogen som helst udover regeringen og Dansk Folkeparti, der mener, at det fremmer noget som helst positivt.

Vi har allerede førstebehandlet nogle af nedskæringsforslagene fra regeringen, der er i finansloven, og der kommer flere i de næste uger. Det, der går igen i høringsvarene fra alle, ikke mindst fra erhvervslivets organisationer, er, at det er tudeosset at skære ned på lige præcis voksen- og efteruddannelsesmulighederne.

Vi ser frem til debatten. Den er principielt vigtig, for det, som regeringen og Dansk Folkeparti er i gang med, er simpelt hen at skære roden over på det fleksible arbejdsmarkeds- og uddannelsessystem, vi har, der altid har rustet medarbejdere til fremtidens arbejdsmarked. Tak.

Kl. 10:03

Formanden :

Tak til fru Christine Antorini. Så er det undervisningsministeren til besvarelse af forespørgslen.

Kl. 10:03

Besvarelse

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for det. Jeg vil gerne som den socialdemokratiske ordfører sige, at jeg også mener, at det er en vigtig, principiel debat, vi står over for i dag, og jeg kan bestemt medgive, at det, at vi har investeret så massivt i uddannelse gennem årene under VK-regeringen, har været med til at skabe et rigt og lige samfund. Så jeg er helt enig i, at det er vigtigt, at vi får drøftelserne i dag.

Jeg vil gerne indlede med at understrege, at besparelsen på voksen- og efteruddannelsesområdet i finanslovaftalen for 2011 udspringer af de store økonomiske udfordringer, som Danmark står over for lige nu. Jeg vil gerne medgive, at jeg da gerne havde været disse besparelser på voksen- og efteruddannelsesområdet foruden, ligesom jeg er overbevist om, at alle danskere gerne havde været finanskrisen og den økonomiske krise som følge heraf foruden. Men vi står nu i en økonomisk situation, hvor de offentlige udgifter er større end de offentlige indtægter. Jeg vil også understrege, at vi står i en situation, hvor den offentlige sektor aldrig har udgjort så stor en andel af dansk økonomi, som den gør nu. Vi bruger altså flere penge på offentlig velfærd og service, end vi får ind i indtægter.

Genopretningspakken er derfor nødvendig, og det er den ansvarlige finanslov eller aftaler om finansloven, som vi har indgået, også. Hvis vi skal undgå at stifte ny gæld – vi stifter faktisk gæld i øjeblikket i det danske samfund – er vi nødt til at få styr på udgifterne. Alternativet var at lægge flere lovbestemte omkostninger på virksomhederne, men det ville være at lægge gift for deres konkurrenceevne i en situation, hvor op mod 200.000 private arbejdspladser desværre allerede er tabt. Derfor tager vi ansvaret på os og får styr på de offentlige finanser, da det er forudsætningen for, at vi kan klare os i den internationale konkurrence og dermed få gang i væksten igen.

For at opsvinget kan udvikle sig og blive selv bærende, er det nødvendigt at begrænse den offentlige sektors vækst og sikre den private sektor mod nye skatter og afgifter. Initiativerne på voksen- og efteruddannelsesområdet skal ses i denne sammenhæng. Der er tale om en prioritering af de offentlige midler for at sikre fremtidig vækst og velfærd i Danmark, uden at det sker på en sådan måde, at vi stifter gæld, som folk ude på arbejdsmarkedet, studerende og unge mennesker kommer til at skulle betale mangefold tilbage senere.

Initiativerne på voksen- og efteruddannelsesområdet er udformet, så midlerne i højere grad målrettes dem, der har mest brug for dem. Men selv om der er sket en prioritering og målretning af ressourcerne, at der fortsat gode vilkår for voksen- og efteruddannelse i Danmark, og vi bruger rigtig mange ressourcer på dette område, og det vil vi også gøre fremadrettet.

De seneste år er udgifterne til voksen- og efteruddannelse steget markant. De samlede udgifter til offentlig voksen- og efteruddannelse er steget med en tredjedel fra i alt 5,5 mia. kr. i 2007 til 7,4 mia. kr. i 2009, og væksten fortsætter i 2010. Det skal ses i sammenhæng med konjunktursituationen og forbedrede rammevilkår, som har fået aktiviteten på såvel det erhvervsrettede som det almene voksen- og efteruddannelsesområde til at stige markant. Mange voksen- og ef-

teruddannelsestilbud har været meget favorable, samtidig med at indsatsen på visse områder har været for lidt målrettet i forhold til at prioritere de samlede ressourcer til voksen- og efteruddannelse. Hvis vi havde pengene, ville det ikke være noget problem, at vækstgraden fortsatte, men det er altså ikke situationen, hverken i Danmark eller i udlandet.

Hvis vi også fremadrettet skal kunne sikre de kortuddannedes efteruddannelse og kompetenceudvikling, er der behov for at justere og fremtidssikre VEU-systemet. Derved sikrer vi, at der fortsat vil være relevante uddannelsestilbud til kortuddannede, både på det almene og det erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesområde.

Jeg synes bestemt ikke, at det er sjovt at skulle skære på uddannelsesområdet, men da uddannelsesområdet er et af statens største driftsområder, må det også bidrage til genopretningen af dansk økonomi. Vi gør det dog på den måde, at de frigjorte ressourcer i høj grad går til at betale for mere aktivitet, bl.a. også i vores unge- og videregående uddannelser.

Situationen, vi er bragt i, skyldes bl.a., at vi jo i KL-aftalerne har aftalt med kommunerne, at de ikke skal holde for, selv om dansk økonomi er presset af internationale forhold. Kommunerne friholdes således for besparelser.

Kl. 10:08

Vi har i flertallet også besluttet, at vi vil give flere penge til sygehusene for at sikre danskerne en hurtig og effektiv behandling. Det er selvfølgelig en prioritering, men vi tillægger det stor betydning, at syge mennesker, der har brug for behandling, får den hurtigt og effektivt, og derfor, krisen til trods, vil vi igen i 2011 kunne bruge endnu flere penge der. Men så er der jo andre områder, der må holde for.

Med initiativerne i genopretningspakken på voksen- og efteruddannelsesområdet har vi prioriteret at målrette statens midler til dem, der har mest brug for dem. Det er særlig de udsatte grupper på arbejdsmarkedet, dvs. kortuddannede og personer med behov for at få opprioriteret de grundlæggende kompetencer; over for disse grupper har staten en særlig forpligtelse. Og på det erhvervsrettede område er ansvaret for opkvalificering delt mellem staten og arbejdsgiverne. Denne ansvarsfordeling bidrager regeringens initiativer på voksen- og efteruddannelsesområdet til at fastslå.

Regeringen sikrer med genopretningspakken, at de kortuddannede ikke lades i stikken på arbejdsmarkedet. Det er særlig nødvendigt i disse tider, hvor mange oplever en stor usikkerhed i jobbet. Situationen er jo den, at hvis vi bliver ved med at forringe danske virksomheders konkurrenceevne, vil det være de kortuddannede, som kommer i klemme på arbejdsmarkedet, og det er de kortuddannede, der har højest risiko for at blive ledige og endda langtidsledige.

Når man spørger til, hvordan nedskæringer på voksen- og efteruddannelsesområdet fremmer mulighederne for at genskabe væksten, vil jeg sige, at svaret netop skal findes i den målretning af ressourcer, som genopretningspakken bidrager til. Her prioriteres dem med mindst uddannelse, og som derfor har det største behov for efter- og videreuddannelse. Samtidig frigøres der ressourcer til at skabe vækst andre steder i samfundet, bl.a., som jeg nævnte, på sygehusområdet.

Når personer med en videregående uddannelse fremover selv skal betale den fulde deltagerbetaling ved deltagelse i kurser, som er henvendt til kortuddannede, er det ikke, fordi vi mener, at personer med en videregående uddannelse ikke skal efteruddannes, men vi mener, at de skal videreuddannes på et niveau, der er højere end det, der er på den uddannelse, de allerede har, eller alternativt må virksomhederne bidrage i den konkrete situation. Til gengæld prioriterer vi kernefagene på almen voksenuddannelse til målgruppen. Vi nedsætter således deltagerbetalingen på en række kernefag, herunder naturfag, dansk og matematik. Dette er fag, hvor det typisk er kursisten selv,

der finansierer deltagerbetalingen, og som rigtig mange kortuddannede deltager i.

I den forbindelse vil jeg gerne minde om, at vi, dvs. regeringspartierne, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Enhedslisten, Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre, i 2008 i forbindelse med AVU-lovforslaget enstemmigt vedtog, hvilke fag der skulle være kernefag, samt hvilke fag der skulle være tilbudsfag, eksempelvis it. Endvidere er ordblindeundervisning og forberedende voksenundervisning fortsat gratis at deltage i.

Med hensyn til nedskæringer på EVE-området vil jeg gerne have lov til at minde S og Det Radikale Venstre om, at størstedelen af de midler, der bortfalder i finanslovsforslaget for 2011, skyldes udløb af politiske aftaler, som partierne selv har været med til at indgå. Det kan derfor ikke komme som nogen overraskelse, at disse midler bortfalder.

Den midlertidige takstforhøjelse på 80 mio. kr., som bortfalder i 2011, var en del af globaliseringsaftalen mellem regeringen, S, RV og Dansk Folkeparti fra 2008, og i 2009 blev vi, igen som en del af globaliseringsaftalen, enige om at ændre profilen på den afsatte pulje på 1 mia. kr. til øget aktivitet, så der blev afsat 372 mio. kr. i 2010 og 95 mio. kr. i 2011. Fremrykningen af midler fra 2011 og 2012 til i år blev aftalt med henblik på at kunne imødekomme en kraftigt stigende efterspørgsel i 2010. Det betød så samtidig en reduceret forbrugsmulighed i 2011, og at der ikke blev afsat midler for 2012.

Jeg vil ikke klandre de partier, der står bag aftalen; jeg synes, det var en klog aftale, ud fra en betragtning om, at vi særlig i 2010 havde brug for at føre en ekspansiv finanspolitik, hvilket vi gjorde for fuldt tryk, for at sikre danske arbejdspladser og sikre mod stor arbejdsløshed. Dette var en del af den retning, vi fastsatte i regeringen.

Kl. 10:13

Samlet set betyder disse aftaler et fald i EVA-rammen på ca. 357 mio. kr. i 2011, hvilket selvfølgelig har haft betydning for den budgetterede aktivitet på finanslovsforslaget for 2011. Det kan derfor undte en lille smule, når Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre gentagne gange stiller mig spørgsmål om såkaldte nedskæringer på EVA-området.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi netop sammen med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne i finanslovaftalen for 2011 har omprioriteret midler inden for uddannelsesområdet til en øget aktivitet på efteruddannelsesområdet. Dermed forventes det, at det høje aktivitetsniveau i 2010 kan fortsætte i 2011, dog med en nedgang på ca. 13 pct., svarende til genopretningspakken initiativ om fuld deltagerbetaling for personer med en videregående uddannelse. Så selv om der ikke er flere penge, har vi taget ansvar for, at arbejdsstyrken fortsat har gode muligheder for at blive opkvalificeret på f.eks. AMU eller grundlæggende voksenuddannelse.

VEU-indsatsen er et fælles ansvar for arbejdsmarkedets parter og det offentlige, og det gælder ikke alene i forhold til at sikre udbud og efterspørgsel, men også finansiering. Initiativerne i regeringens genopretningspakke og finanslovaftalen for 2011 på voksen- og efteruddannelsesområdet sigter mod at genoprette byrdefordelingen, så arbejdsmarkedets parter tager et større ansvar for opkvalificering af arbejdsstyrken.

Alt imens aktiviteten på voksen- og efteruddannelsesområdet er steget markant – markant – siden 2007, er balancen mellem det offentlige og arbejdsgivernes finansiering forrykket væsentligt, således at det offentlige bærer en væsentlig større del af de samlede udgifter. Initiativerne i genopretningspakken bidrager til at etablere en balance i finansieringen, således at borgere og arbejdsgivere får et større medansvar i finansieringen af voksen- og efteruddannelse direkte, men ikke ved nye lovbestemte omkostninger.

I forhold til VEU-godtgørelsen har de senere års udgiftsstigninger betydet, at staten har finansieret op mod 40 pct. af de samlede årlige udgifter. Det var ikke meningen, da vi sammen med Dansk

Folkeparti og Det Radikale Venstre lavede finansieringsmodellen i 2003. Arbejdsmarkedets parter har således haft en stor fordel af modellen de seneste år.

I den nuværende situation med et begrænset økonomisk råderum har det været nødvendigt at genoprette balancen mellem det offentlige og arbejdsgivernes finansiering, så vi også fremover kan tilbydes relevant og målrettet opkvalificering til de beskæftigede.

Jeg har naturligvis bemærket, at ikke alle blandt arbejdsmarkedets parter er begejstrede for dette oplæg fra regeringen og flertallet i Folketinget, men jeg må erindre om, at det er de samme arbejdsmarkedets parter, som igen og igen har peget på – og med stor berettigelse – at vi ikke må øge de lovbestemte omkostninger for virksomhederne, da det uundgåeligt vil koste arbejdspladser. Går man ud i befolkningen og spørger, hvad man foretrækker at regeringen tager hånd om – om det vigtigste er, at der er arbejdspladser, at vi kommer sikkert igennem den krise, der fortsat truer, og at der er et job til hver enkelt ung, der færdiguddanner sig, eller om det vigtigste er, at vi fortsætter en dramatisk vækst i det offentlige udgifter til voksen- og efteruddannelsessystemet – følger jeg mig overbevist om, at den enkelte borger, og særlig den kortuddannede borger, som har en risiko for at blive ledig, vil pege på, at det klart er at værne danske virksomheder mod nye lovbestemte omkostninger.

De frigjorte midler i finanslovaftalen for 2011 vil således vedrørende fremrykningen af satsningsstøtten for SVO, statens voksenuddannelsesstøtte, og voksen- og efteruddannelsesgodtgørelsen blive anvendt inden for området, sådan at man kan opretholde et højt aktivitetsniveau i 2011.

Regeringen betragter voksen- og efteruddannelse som et essentielt element i visionen om at bringe Danmark styrket ud af krisen. Derfor vil der også fremover være særligt fokus på opkvalificering af den nuværende og fremtidige arbejdsstyrke. Vi bruger således også rigtig mange penge i de kommende år til at uddanne de mange flere unge, der heldigvis søger ind på en ungdomsuddannelse, holder fast i deres uddannelse og ser ud til at ville gennemføre deres uddannelse, og de mange ekstra unge og voksne, som har søgt ind på vores videregående uddannelser. Det er der, hovedvægten skal lægges.

Bespærelserne på voksen- og efteruddannelsesområdet er udtryk for en langsigtet økonomisk plan, der bidrager til, at opsvinget kan udvikle sig og blive selv bærende. Samtidig er der tale om omprioriteringer inden for voksen- og efteruddannelsesområdet, som sikrer, at der fortsat er midler til at efter- og videreuddanne dem, der har mest brug for det, ligesom der fortsat er rigtig gode muligheder for det, vi kalder omskoling og videreuddannelse.

Endelig har vi med finanslovaftalen for 2011 sikret et fortsat højt aktivitetsniveau på erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse i 2011 og stadig væk på et højere niveau end det, vi overtog, da vi kom i regering i 2001. Og jeg vil derfor gerne opfordre til en fælles og ihærdig indsats fra alle parter i forhold til fremtidens udfordringer på voksen- og efteruddannelsesområdet. Dette er nødvendigt, for at Danmark fortsat ligger med helt fremme i forhold til voksen- og efteruddannelse og dermed har en kompetent arbejdsstyrke i verdensklasse. Jeg vil dog også fastholde regeringens ambition om, at vi ønsker, at vi ikke bare lige har en kompetent arbejdsstyrke, men at der også er arbejdspladser og job til dem. Tak.

Kl. 10:18

Formanden :

Tak til ministeren for besvarelsen. Så er det selve forhandlingen, og den første, der får ordet, er hr. Carsten Hansen som ordfører for forespørgerne.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Carsten Hansen (S):

Tak for det.

Det er en ganske alvorlig sag, vi har med at gøre her. Vi har en regering, der som en tørstende i ørkenen vandrer fra det ene vandhul til det andet uden at finde vand. Vandet er væk, man kan ikke vederkvæge sig og komme videre, og indimellem udbryder den trætte og nedbrudte vandrer: Hvor er vandet, hvordan kan vi komme videre? Man ser et fatamorgana en gang imellem og siger: Vi skal alle bidrage, Danmark skal overleve, vi sparer jo kun i millionklassen, men vi ofrer i milliardklassen. Vi skal nok komme videre.

Det passer som en knyttet næve til et blått øje at spare mere end 800 mio. kr. på voksen- og efteruddannelsessystemet. Vi ser, at man fyrer i Lem, at man fyrer i Skagen, at man fyrer på Langeland, at man fyrer i Odense, at man fyrer over det ganske land, og hvad er svaret fra regeringens side? Det er: Vi skærer på satserne. Mennesker af kød og blod, der gerne vil videreuddanne sig, får svaret: Du kan kun få 40 ugers SVU, og du kan kun få 80 pct. Og så fremrykker man oven i købet besparelserne.

Der er rigtig, rigtig mange mennesker, som nu står i den situation, at de drømme, de har haft om at komme videre, forsvinder. Vi ser, at hele erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter, siger, at det er et ganske andet Danmark, vi kommer til at se. Ja, Svend Berg fra Dansk Erhverv siger, at med de besparelser, der er i vente, må vi nok indstille os på, at vi får et helt andet arbejdsmarked end det, vi kender i dag. Det er kort sagt det forkerte svar på det forkerte tidspunkt.

AMU er et udkantsuddannelsessystem. I de ti udkantskommuner i Danmark, hvor AMU bruges mest, bruger man det mere end dobbelt så meget og har dobbelt så mange kursister i målgruppen som i de ti storkøbenhavnske kommuner, som er der, hvor AMU bruges mindst.

Det er også Udkantsdanmark, der er ramt af nedlæggelsen af industriarbejdspladser under krisen, og det er uddannelsesbehovet hos de kortuddannede, man nu ser højt og flot på. Man sparer hele vejen rundt. Det er især hos de kortuddannede, og vi ved, at vi kommer til at stå med 150.000 ufaglærte – undskyld udtrykket – for mange, og at vi har brug for rigtig mange flere faglærte.

Det rammer også i det etniske Danmark, hvor man bruger AMU som sin uddannelsesinstitution. Det er der, hvor man får tilpasset sine kompetencer imod jobåbningerne. Det er der, hvor vi ser at virksomheder også har brug for at opkvalificere medarbejderne til helt specifikke kompetencer som svar på den udfordring, de står over for.

Det bliver endnu mere barokt. Jeg brugte min morgen på at genlæse argumentationen i Vækstforums ti udfordringer for Danmark, og så bliver det endnu mere barokt, at man sparer 800 mio. kr. Der står direkte, at skal Danmark overleve i den konkurrence, vi står over for, er uddannelsesniveaet helt afgørende. Det vil sige, at de fede ord og de flotte ord er slesk tale og billig portvin, for det passer overhovedet ikke sammen med den virkelighed, som eksisterer.

Så siger man, at det er de kortuddannede, de dårligst uddannede og dem, der bliver fyret på Lindø, på Wittenborg og på Vestas, der skal bidrage, efter at man har givet ufinansierede skattelettelser i størrelsesordenen 30 mia. kr. til de bedst aflagte i det her land. Det hænger ganske enkelt ikke sammen. Når man ser på konsekvenserne, og det kommer vi til at vende tilbage til i de mange spørgsmål, vi har, og de konkrete eksempler, vi har ude fra landet, så rammer det her rigtig, rigtig mange mennesker.

Jeg sad og læste om en medarbejder på Wittenborg, som nu har valget mellem at blive på Wittenborg og få 90.000 kr. i aftrædelsesgodtgørelse eller gå fra sit job nu, så han kan nå at få noget SVU.

Kl. 10:19

Hvad er det for nogle urimelige valg, man stiller almindelige mennesker over for? Jeg var på toget fra København til Odense med Lindø-folkene, og da oplevede jeg faktisk en overraskende omstillingsparathed. Jeg sad sammen med en 3F'er og en smed, og den ene ville gerne være pædagog, og den anden ville gerne videreuddanne sig inden for sit fag. En række af de her muligheder afskærer man folk fra nu.

Hvad er begrundelsen for at skære ned over for dem, som ikke har trukket på uddannelseskontoen? Skal vi overleve på, at Danmark bliver dårligere stillet? Skal vi overleve på, at Udkantsdanmark får ringere vilkår? Skal vi overleve på, at man ikke kan målrette kompetencer mod de jobåbninger, der er?

Nej, det er en forkert politik, og jeg kan love dem, der lytter til debatten i dag, og dem, der ser debatten, at vi vil et andet Danmark. Vi vil et Danmark, hvor vi investerer i voksen- og efteruddannelsesområdet. Vi vil et Danmark, hvor vi giver mennesker mulighed for at blive faglærte. Vi vil et andet Danmark, hvor vi giver op til 30.000 mennesker om året muligheden for at tage en længerevarende uddannelse på fuld understøttelsessats eller fuld godtgørelse. Det er en fuldstændig anden vej, og vi vil ikke lade Udkantsdanmark og de svageste, dem, der har trukket mindst på uddannelseskontoen, betale for genopretningen – den såkaldte genopretning af Danmark – efter at man har givet ufinansierede skattelettelser.

Jeg frygter, at de her besparelser bliver meget dyrere for den enkelte familie, der bliver ramt af arbejdsløsheden, at det bliver meget dyrere for samfundet, at det bliver dyrere for vores kommuner, at der i det hele taget bliver flere langtidsledige – det tal er jo eksploderet – og at vi får rigtig mange på overførselsindkomst. Det bliver også dyrere for vores lokale virksomheder, der ikke kan få uddannede medarbejdere og dermed mister konkurrenceevnen, den konkurrenceevne, som ministeren talte så varmt om – det var vist bare slesk tale og billig portvin.

Kl. 10:24

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning til hr. Carsten Hansen, og det er fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:24

Marlene Harpsøe (DF):

Det er interessant at høre hr. Carsten Hansen udtrykke sig på vegne af Socialdemokratiet, og det er jo interessant med den måde, hr. Carsten Hansen gør det på, fordi vi netop har oplevet – mikrofonen bliver tændt og slukket, men jeg håber, hr. Carsten Hansen kan høre, hvad jeg siger – en økonomisk krise over Danmark, og fordi der er en regning, der skal betales.

I Dansk Folkeparti ser vi sådan på det, at alle skal holde for. Mener hr. Carsten Hansen, at man overhovedet ikke skal se på voksen- og efteruddannelsesområdet i forbindelse med at finde penge, så man kan betale regningen for krisen, og skal pengene bare findes alle andre steder? Er det sådan, at voksen- og efteruddannelsesområdet er et område, som man overhovedet ikke vil røre fra Socialdemokraternes side?

Kl. 10:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:25

Carsten Hansen (S):

Nej, det er ikke et område, vi ikke vil røre. Vi vil gerne investere 400 mio. kr. ekstra om året på det, så det er ikke sådan, at vi ikke vil røre det. Vi vil gerne give nogle ekstra penge til det. Vi mener, at voksen- og efteruddannelsessystemet er helt afgørende i vores flexicuritysystem. Netop i Danmark har vi et meget fleksibelt arbejds-

marked, hvor arbejdsgiverne kan hyre og fyre, men det er helt afgørende, at man så kan målrette de lediges kompetencer mod de jobåbninger, der er. Og der ser vi jo i øjeblikket, at regeringen fuldstændig hovedløst sparer 400 mio. kr., giver dem, som ingen uddannelse har fået, eller som har en kort uddannelse, mulighed for kun 40 ugers SVU.

Lad mig sige, at der er et jobcenter ude på Lindø, hvor de hver uge finder 3-4 mennesker, som ikke har de nødvendige kvalifikationer og kompetencer bare for at kunne gå ind og tage 8. og 9. klasse. Det vil sige, at de skal have det, der hedder FVU, altså forberedende voksenundervisning, fordi de enten er ordblinde eller ikke har fået fat i det med at stave og skrive fra starten af. Deres uddannelsesmuligheder forringer man voldsomt.

Er det dem, der skal betale for krisen, for bankernes krise, for de 31 mia. kr., Dansk Folkeparti og regeringen har givet i skattelettelser? Vi mener nej. Det kan godt være, fru Marlene Harpsøe mener ja, men her er vi så uenige.

Kl. 10:26

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:26

Marlene Harpsøe (DF):

For det første er ordblindeundervisningen efter genopretningspakke osv. stadig væk gratis – g r a t i s. For det andet lyder 400 mio. kr. ekstra om året til VEU-området rigtig, rigtig flot, men jeg må ærligt indrømme, at det igen bekræfter Dansk Folkepartis opfattelse af Socialdemokraterne, nemlig at Socialdemokraterne bare mener, at Danmark og husholdningsbudgettet for Danmark er en stor gavebutik. Vil man ikke anerkende fra Socialdemokraternes side, at der altså har været en økonomisk krise i Danmark, og at der er en regning, der skal betales?

Så vil jeg gerne minde om, at det jo ikke kun er i Danmark, at den her krise har ramt. Den har også ramt udlandet. Storbritannien og mange andre lande står også i en situation som Danmark, hvor man altså skal betale regningen for krisen.

Kl. 10:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:27

Carsten Hansen (S):

Den største forskel mellem Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne er nok, om man som Dansk Folkeparti mener, at det er dem, der bliver ledige, der nu ikke engang kan få uddannelse i deres opsigelsesperiode, der skal betale, eller om det er dem, der har overforbrugt, og dem, som har fået de store skattelettelser, der skal betale. Vi mener jo godt, at man kan hæve selskabsskatten, det har vi sagt rent ud. Vi mener også godt, at man kan pålægge dem, der handler med aktier, en lille smule afgifter osv., men her mener Dansk Folkeparti altså, at det er de ledige og dem, som er opsagte, som skal betale prisen for de ufinansierede skattelettelser. Det er et fundamentalt forskelligt syn på det her samfund, og det er fair nok, men jeg synes da, det er dejligt, at fru Marlene Harpsøe stiller spørgsmål, så vi ligesom kan få synliggjort, hvad Dansk Folkeparti mener.

Må jeg så ikke sige, at det er rigtigt, at ordblindeundervisningen er friholdt, men det er SVU'en, Statens Voksenuddannelsesstøtte – nu skal vi jo passe på med alle forkortelserne, jeg er ikke sikker på, at alle forstår dem derude – altså den støtte, man kan få, når man skal have almene kompetencer, altså 8., 9. og 10. klasse, eller forberedende voksenuddannelse, som skæres med de 40 uger, og så gives der i øvrigt kun 80 pct. kompensation. Hvor mange tror fru Marlene

Harpsøe der uddanner sig på 80 pct. af dagpengeniveauet, når man har kone, børn og vovhund derhjemme, der skal forsørges?

Kl. 10:28

Formanden :

Så er det hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 10:28

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Jeg tror, jeg i mit næste liv vil være socialdemokratisk ordfører, for uanset hvilket område man er ordfører for, får man lov til at love at bruge flere penge, og hver gang der er en besparelse, får man lov til at afvise den fuldstændig, uden skelen til at vi har et statsunderskud, som betyder, at hver dansker i år bliver forgældet med ca. 16.000 kr. Den eneste ordførerpost, jeg meget nødig ville have som socialdemokrat, var at være finansordfører, for den økonomiske politik, man fremlægger fra Socialdemokraternes side, hænger simpelt hen ikke sammen, idet man på samtlige områder i samfundet, og hver gang vi står hernede i Folketingssalen, vil bruge flere penge, og man afviser samtlige besparelser. Det er velkendt, at Socialdemokraterne vil hæve skatten.

Jeg vil bare spørge hr. Carsten Hansen om to ting. Det ene er, om han virkelig tror, at der kommer flere arbejdspladser; og om det vil være til gavn for de mennesker, som hr. Carsten Hansen foregiver at ville hjælpe, at man hæver selskabsskatterne og samlet hæver skatteeniveauet med over 30 mia. kr. Og det andet, jeg vil spørge om, er meget konkret, nemlig om hr. Carsten Hansen kan garantere, at der er afsat 400 mio. kr. i Socialdemokraternes finanslovudspil.

Kl. 10:30

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:30

Carsten Hansen (S):

Det handler jo ikke om vores politik i dag, det handler om regeringens politik med de voldsomme nedskæringer på voksen- og efteruddannelsesområdet. Men jeg kan love hr. Rasmus Jarlov, at der garanteret ikke kommer flere i arbejde ved at skære 800 mio. kr. på voksen- og efteruddannelsesområdet. Der er ikke flere, som mangler basale skolekompetencer, der får mulighed for at blive faglærte ved at skære på SVU'en, statens voksenuddannelsesstøtte, ved at skære den ned til 80 pct. af dagpengeniveauet, når man er i arbejde og skal på voksen- og efteruddannelse. Tror hr. Rasmus Jarlov, at der er flere virksomheder, der nu siger: Det er rigtig godt, at vi nu skal betale mere for voksen- og efteruddannelse af vores medarbejdere, så vi sender endnu flere af sted? Er det sådan, det foregår? Tror hr. Rasmus Jarlov, at man i Udkantsdanmark, hvor man bruger AMU-systemet, sikrer, at endnu flere bliver uddannet med de her voldsomme beskæringer, der er? Jeg tror det modsatte.

Så er der et meget forskelligt syn på, om det er dem, som bliver fyret eller opsagt eller har brug for grundlæggende kvalifikationer for at komme videre i vores samfund, der skal betale for krisen. Det må være nemt at være konservativ, for man lader de svageste betale hver gang.

Kl. 10:31

Formanden :

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 10:31

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg fik overhovedet ikke svar på mine spørgsmål, hverken det ene eller det andet. Ordføreren nægter at forholde sig til de økonomiske konsekvenser, som jo er den eneste grund til, at vi gennemfører de

her besparelser. Det er jo den overordnede økonomiske situation i Danmark, og det nægter ordføreren fuldstændig at forholde sig til og kommer med en svada om, at det går ud over de svage. Det, der går ud over de svage, er, hvis vi kører Danmarks økonomi ned under gulvbrædderne og ikke forholder os til, at vi har et statsunderskud, som medfører – og jeg gentager – at hver dansker bliver forgældet med 16.000 kr. alene i år. Det forholder Socialdemokraterne sig ikke til, man vil bare bruge flere penge, og så tror man, at alle problemer bliver løst ad den vej.

Så spurgte jeg også meget konkret, om den socialdemokratiske ordfører ville garantere, at der var afsat 400 mio. kr. i Socialdemokraternes finanslovudspil.

Kl. 10:31

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:31

Carsten Hansen (S):

Lad os tage det sidste først: Vi har i det, der hedder »En Fair Løsning«, sammen med SF afsat 400 mio. kr. ekstra om året til voksen- og efteruddannelse. Det er helt afgørende, tror vi på, og det er der, hvor der er en grundlæggende forskel mellem De Konservative og Socialdemokraterne og SF – i synet på, om voksenuddannelse virker eller ikke virker. Vi tror på, at det er helt afgørende i fremtidens konkurrence med udenlandske virksomheder i globaliseringen, at mennesker har de kvalifikationer, der skal til for at kunne bestride job med et højt videnindhold. Vi har set, at der er forsvundet 200.000 industriarbejdspladser ud af Danmark. De kommer ikke igen, og skal vi sikre, at de her mennesker kan bidrage til samfundet, er det nødvendigt, at de har de nødvendige kvalifikationer. Der er også lavet beregninger på, at hver eneste ledig, der bliver langtidsledig, koster samfundet 400.000 kr. i manglende indtægter og betaling af understøttelse. Der var det jo klogere at give dem nogle kompetencer, så de kunne være med på den nye tids arbejdspladser, frem for at spare bevidstløst på det, de skal.

Må jeg så ikke sige: Der er sat 400 mio. kr. af i »En Fair Løsning«. Vi vil selvfølgelig forhandle det med arbejdsmarkedets parter. Og så vil jeg også gerne fortælle hr. Rasmus Jarlov, at de her hovedløse besparelser på 800 mio. kr. trækker vi tilbage igen. Nu håber vi på, at valget kommer hurtigt, så vi kan få det gjort.

Kl. 10:33

Formanden :

Tak til hr. Carsten Hansen. Der er ikke flere, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det fru Irene Simonsen som ordfører.

Kl. 10:33

(Ordfører)

Irene Simonsen (V):

Den forespørgselsdebat her har selvfølgelig et helt bestemt, og kan man sige, trist udgangspunkt. For det er jo, ligesom det er, hvis vi forestiller os, at der hjemme i den enkelte familie måske har været lidt overforbrug i en tid, plus at der bliver færre penge at tage af, så der skal prioriteres. Det er aldrig sjovt, det er aldrig spændende, det er aldrig meget opløftende og visionært, når det er sådan en debat, der skal tages – hverken hjemme i hjemmet eller her i Folketingssalen. Der er dog noget, der hedder ansvarlighed. Uanset hvor sådan en debat skal tages, skal vi handle ansvarligt; vi skal sikre, at vi handler på en måde, så vi kan løfte situationen igen på den bedst tænkelige måde, altså den måde, som gør mindst muligt ondt. Sådan er det i alle livets henseender, alle steder i dette samfund; uanset om det er på et familieplan eller det drejer sig om statskassen og statsfinanserne, skal vi foretage nogle prioriteringer og gøre det bedst muligt.

Jeg taler her i dag på vegne af Venstres gruppe, men jeg kan da også godt sige, at jeg på det her område selv kan tale som arbejdsgiver, og jeg tror, de fleste arbejdsgivere ville prioritere på samme måde, som jeg ville gøre, hvis jeg som arbejdsgiver skulle prioritere her. Jeg ville gå ind og sige, at hvis der bliver pålagt yderligere lovbestemte udgifter til virksomheder i dag, så kan vi ikke holde til det. Mange virksomheder er ude på kanten i dag, hvor der simpelt hen ikke er råd til at få flere lovbestemte udgifter. Det, der er brug for, er, at virksomhederne selv kan komme til at prioritere, sådan at man i en virksomhed kan stå med en medarbejder og selv gå ind og vurdere: Kan den uddannelse, som jeg investerer i denne medarbejder, betale sig på bundlinjen? Hvis den kan det, er det en fornuftig prioritering, og den vil man tage og også med glæde betale. Hvis man derimod over en kam fik pålagt nye afgifter på solidarisk vis, som der jo selvfølgelig er nogle partier her i salen der helst ser, så vil jeg sige, at det ville gøre rigtig, rigtig ondt, for så ville virksomhederne ingen manøvre muligheder have i den krise, de står i. Så når det nu ikke kan være anderledes, synes vi i Venstre, at det her er en god prioritering. Det giver nemlig virksomhederne en manøvre mulighed, det giver muligheden for at gå ind og vurdere: Vil lige præcis den her uddannelse være givtig? Hvis den vil det, så investerer man også i den. Og så bliver den i øvrigt givtig både for medarbejderen og for virksomheden, fordi den sikrer arbejdspladsfastholdelse.

Det er sådan nogle ting, der er vigtige. Det er almindelig sund fornuft, som en virksomhed kan drives på. I det andet scenarie derimod, som der er visse dele af salen her som ønsker, vil man f.eks. pålægge en højere selskabsskat, har vi lige hørt fra Socialdemokratiet og SF. Man vil pålægge øgede afgifter. Det giver jo ikke virksomhederne manøvre muligheder og slet ikke i en finanskrisen, hvor man i øvrigt mangler likviditet. Det vil gøre det meget sværere for virksomhederne at manøvrere rundt. Det ville jeg være ked af, for vejen frem og ud af den krise, vi står i nu, er jo netop, at der bliver prioriteret rigtigt, og jeg tror også, at virksomhederne rundt om er ansvarlige virksomheder, der vil prioritere rigtigt og også bruge og betale de uddannelser, som kan være med til at give et løft både for medarbejdere og for virksomheden. Det synes jeg er sund fornuft, og derfor kan vi i Venstre sagtens være med på, at disse besparelser og prioriteringer bliver foretaget. Det er ikke, fordi vi synes, det er sjovt, men det er en nødvendighed. Og i dag skal jeg på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Kristendemokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at alle må holde for for at bringe Danmark ud af krisen. Der er aftalt en ansvarlig genopretningspakke, der skaber økonomisk holdbarhed og ikke giver regningen videre til kommende generationer.

Folketinget konstaterer, at finanslovaftalen på voksen- og efteruddannelsesområdet afspejler de gældende politiske aftaler på området, herunder aftalen om genopretningspakken og globaliseringsaftalerne.

Folketinget konstaterer endvidere, at udgifterne til voksen- og efteruddannelse er steget kraftigt de seneste år. For fortsat at kunne sikre, at de med størst behov for kompetenceudvikling og efteruddannelse har adgang hertil, har der været behov for at målrette og prioritere ressourcerne. Derved sikres særligt de kortuddannedes muligheder for efteruddannelse og kompetenceudvikling.

Folketinget noterer sig, at Danmark sammenlignet med andre lande også fremover har et veludbygget VEU-system.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 4).

Kl. 10:39

Formanden :

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Der er ønsket om korte bemærkninger. Først er det hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:39

Karsten Hønge (SF):

Man skal jo være glad for lidt i de her tider, og jeg kunne forstå på fru Irene Simonsen, at ordføreren ikke ligefrem syntes, det her var sjovt. Det er altså ikke ligefrem sjovt, kan jeg så forstå, for V i hvert fald nu at stå i spidsen for, at der skal slås hårdt til mod de kortest uddannedes muligheder for at komme videre.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge direkte refererende til ordførerens tale, hvor ordføreren var inde på, hvad det betød for virksomhedernes konkurrenceevne: Mener ordføreren, at konkurrenceevnen for virksomhederne kun handler om sådan noget som skat og lønningernes størrelse? Handler virksomhedernes konkurrenceevne ikke netop i høj grad om alt, hvad der koster penge? Og det her koster jo penge. Så kan det godt være, at ordføreren synes, det kunne være sjovt at tale om S og SF's forslag om en minimal forhøjelse af erhvervsskatten. Det er jo penge ud af lommen på virksomhederne under alle omstændigheder. Anerkender ordføreren ikke, at uddannelse er et konkurrenceparameter, når det handler om at få virksomhederne til at overleve?

Kl. 10:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:40

Irene Simonsen (V):

Jeg kan sådan set bare køre videre i det, hr. Karsten Hønge siger, for det er rigtigt: Jo, det er en prioritering hos virksomhederne. Her kan virksomhederne prioritere, og der findes jo virksomheder, som godt vil betale en efteruddannelse for en medarbejder. Det findes, og det bruges, og det benyttes, og det vil i højere grad blive benyttet, hvis man ser, at det kan forbedre konkurrenceevnen. Det vil sige, at der også, tror jeg, bliver meget mere målrettet fokus på, hvilken efteruddannelse der virkelig er relevant og kan være med til at styrke konkurrenceevnen. Jeg kan i hvert fald sige for mit eget vedkommende som arbejdsgiver, at det ikke er et område, der vil blive nedprioriteret. Men det er et område, der vil blive vægtet på den måde, at man spørger: Kan det her tilføre både virksomheden og medarbejderen noget, således at virksomheden har en større konkurrenceevne?

Kl. 10:41

Formanden :

Så er det hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:41

Karsten Hønge (SF):

Jeg synes, der skal være lidt mere perspektiv på det her, ud over at vi selvfølgelig kan interessere os for fru Irene Simonsens egen virksomhed; det er jo ligesom ikke derfor, vi er samlet her i Folketinget, vel?

Men jeg kan da forstå, at ordføreren mener, virksomhederne godt vil betale. Virksomhederne vil godt betale, og så er det altså et spørgsmål om, hvad de skal betale til. Og det er jo penge ud af lommen. Uanset om de skal gå til en forhøjelse af erhvervsbeskatningen, eller det som i den her situation er en forhøjelse af de udgifter, som virksomhederne har til uddannelse, er det jo penge ud af lommen.

Men det kunne være nok så interessant at høre, hvad ordføreren siger til erhvervsorganisationernes entydige afvisning af nedskæringer på efteruddannelsesområdet. Hvad siger ordføreren til, at vi kan se, at de er citeret for at udtale, at erhvervslivet har brug for mere uddannet arbejdskraft, end uddannelserne kan levere? Dansk Erhverv er også citeret for at sige, at hvis der ikke bliver investeret massivt på området, vil problemet vokse. Hvad er holdningen til det?

Kl. 10:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:42

Irene Simonsen (V):

For det første vil jeg gerne sige, at jeg ikke kun taler om min egen virksomhed, jeg taler på vegne af arbejdsgivere. Dem er der ikke så mange af i Folketinget, så jeg synes faktisk, det er ret godt, når der kan blive bragt en holdning ind fra den side også, for jeg er ikke sikker på, at det er her, der er størst viden blandt folketingsmedlemmerne.

Det næste er i forhold til DA's og DI's indsigelse: Det er jo sådan, at når et område skal beskæres, skal man selvfølgelig også gøre opmærksom på det. Vi har gennemlevet nogle år, hvor vi har haft mange ressourcer, og hvor vi har brugt mange ressourcer; vi har måske endda, vil jeg tillade mig at sige, været en anelse forkælede. Det gør måske ikke så meget, at det i de tider, vi nu står i, er nødvendigt også at prioritere lidt. Og jeg er ret sikker på, at hvis en virksomhed kan forbedre sin egen konkurrenceevne ved at investere i uddannelse, så er det bestemt noget, man overvejer, for jeg kan betro jer, at der ikke er nogen virksomhedsejer, der ikke sidder og tager de her vurderinger af, om det kan betale sig. Men der skal også prioriteres nu og ses på, om det er den rigtige uddannelse, man sender en medarbejder på. Og det synes jeg kun der kan være ganske sund fornuft i.

Kl. 10:44

Formanden :

Så er det hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:44

Carsten Hansen (S):

Da jeg i dag skulle forberede mig til den her debat, tænkte jeg, at jeg hellere måtte se, hvad regeringen mener om emnet. Jeg står her med »Ti udfordringer for vækst«, som statsministeren er fremkommet med sammen med sit vækstforum, og her står:

»Danmark står i lighed med det meste af Europa over for alvorlige udfordringer, som er blevet skærpet af den internationale krise.«

Om uddannelse hedder det:

»Et højt uddannelsesniveau er en forudsætning for vækst og velstand. Adgangen til dygtige og veluddannede medarbejdere er med til at afgøre, hvor det er attraktivt at investere, drive virksomhed og skabe arbejdspladser, der kan oppebære en høj løn.«

Så siger statsministeren og hans vækstforum:

»Med den teknologiske udvikling og globaliseringen, og et forholdsvis højt niveau for mindstelønninger, stiller det samtidig nogle krav til kvalifikationer at komme ind på og blive på arbejdsmarkedet. Det er derfor vigtigt, at flere får en ungdomsuddannelse, og at der er gode muligheder for relevant opkvalificering gennem voksen- og efteruddannelse og på arbejdspladsen.«

Er fru Irene Simonsen enig i de bemærkninger, der står her, og hvordan passer de voldsomme besparelser på voksen- og efteruddannelsesområdet med de her visioner, som man render rundt og har ved festlige lejligheder?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:45

i sæk til alting. Det ville jeg såmænd også gerne, hvis vi havde pengene til det. Vi står bare i den situation, at det har vi ikke, og så skal der en prioritering til. Og som jeg siger, kan virksomhedsejere her selv gå med ind og foretage en vurdering af, hvad der betaler sig. Det kan man ikke, hvis man bare får afgiftsforhøjelser, altså bliver pålagt lovbestemte omkostninger. Så har man ingen prioriteringsmuligheder, og så har man heller ingen mulighed for at forbedre sin egen interne konkurrenceevne i den virksomhed, man er i. Det er vigtigt at fastholde det.

Kl. 10:49

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne tage fat i lige præcis den sætning, hvor der bliver talt om gode muligheder for voksen- og efteruddannelse. Det er rent faktisk også det, vi har i Danmark. Når vi måler os med andre lande, ligger vi stadig væk i topklassen, og det gør vi også, selv om vi nu gennemfører en besparelse. Vi er jo ikke ude i en katastrofe her.

Derudover vil jeg gentage, at det jo ikke gør noget, at virksomhederne, hvis de kan tjene på den efteruddannelse, de selv investerer i, så også selv er med til at betale noget af den. Det synes jeg er ganske sund fornuft, for det betaler sig på bundlinjen. Men man er i stand til som virksomhedsleder selv at prioritere og sikre, at det er den rigtige og kompetente efteruddannelse, der iværksættes, og at det ikke er noget, man – undskyld udtrykket – måske lidt mere hovedløst sender folk på, fordi det jo ingenting koster.

Kl. 10:46

Formanden :
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 10:46

Carsten Hansen (S):

Når statsministeren og Vækstforum siger, at en af de helt afgørende forudsætninger for vores konkurrenceevne, også for at skabe arbejdspladser i Danmark og for at få investeret i Danmark, er et vel fungerende og godt voksen- og efteruddannelsessystem, hvordan harmonerer det så med, at man skærer så voldsomt i virksomhedernes muligheder for egenbetaling, men søreme også i den enkelte brugers? Det her rammer jo også rigtig, rigtig mange brugere, som får beskåret deres muligheder for at få det, altså få længerevarende forløb, på grund af stigende brugerbetaling, samtidig med at skolerne jo, så vidt vi kan finde ud af det, får beskåret taksterne voldsomt med 95 mio. kr. Der var oprindelig tale om 80 mio. kr., men nu kommer der 1½ pct. oveni, så vi mener, at det er 95, men det må vi finde ud af. Men det er voldsomme beskæringer der.

Bliver det bedre for skolerne, bliver det bedre for den enkelte, bliver det bedre for virksomhederne? Giver det en bedre konkurrenceevne eller en dårligere konkurrenceevne, at man skærer så voldsomt? Det er enkle spørgsmål, som man da burde kunne svare på.

Kl. 10:47

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:47

Irene Simonsen (V):

Jamen jeg tror ikke på, at det giver en dårligere konkurrenceevne. Jeg tror, at man som virksomhed går ind og prioriterer mere, hvor man laver sine investeringer og prioriterer dem rigtigt. Det er den ene del af det.

Den anden del er, at vi jo i Danmark er nået et stykke vej i forhold til at få et højere uddannelsesniveau. Jeg ved også, at der på de videregående uddannelser er et langt større optag nu, end der har været, og det vil sige, at vi er i gang med at højne uddannelsesniveauet generelt, så vidt jeg i hvert fald er orienteret. Det er jo også en lang proces at uddanne folk og få dem løftet, men det, der er væsentligt, og det, der er min erfaring, er, at det somme tider, desværre, er foregået lidt hovedløst.

Jeg havde jo gerne set, at vi havde i pose og i sæk til alt, nøjagtig som Socialdemokratiet også gerne så det. De vil gerne give i pose og

Formanden :

Så er det hr. Bjarne Laustsen med en kort bemærkning.

Kl. 10:49

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har simpelt hen så ondt af fru Irene Simonsen, for tænk sig, at man er medlem af et parti, der har haft regeringsmagten siden 2001, og som har fortalt, at borgerne kan få meget mere velfærd og skattelettelser – de kan få det hele – og der er ikke nogen ekstra regning, der skal betales. Og nu er der et eller andet, der er gået galt, og så er der et mantra om, at nu har der været fest, der har været gang i noget, og så er der nogle, der skal betale. De mennesker, som bliver ramt af det her lovforslag, af hele den lovpakke af besparelser, er dem, der har tæret mindst på uddannelseskontoen.

Hvorfor er det lige, at de skal straffes i en situation, hvor finanskrisen har kostet 180.000 arbejdspladser i Danmark? Jeg ved jo, at fru Irene Simonsen har stor indsigt i kursusvirksomhed og alle de her ting – det har jeg stor respekt for – men kan fru Irene Simonsen ikke sige lidt om, at det faktisk er meget, meget godt at investere i uddannelse for at få folk tilbage på arbejdsmarkedet og fastholde dem i en situation, hvor de er selvforsørgende?

Kl. 10:50

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:50

Irene Simonsen (V):

Allerførst vil jeg da takke hr. Bjarne Laustsen for, at han stadig nærer omsorg for mig, det er jeg da meget glad for. Det har han udtrykt tidligere gennem årene, og det er jeg meget taknemlig for.

Derudover vil jeg så sige, at noget af det, jeg er glad for, når jeg læser teksterne til de nedskæringer, der er, er, at dem, der berøres mindst, er de kortuddannede og ufaglærte. Det er dem, der berøres mindst, og det er jeg rigtig, rigtig glad for. Jeg ved jo, og det ved vi i Venstre, at det også er her, der er brug for et løft. Men igen: Det gør ikke noget, at vi skal prioritere lidt.

Jeg ved også, at hr. Bjarne Laustsen har stor indsigt i, hvordan de ledige kommer på kurser, og hvad de deltager i. Hr. Bjarne Laustsen gør i øvrigt og har gjort meget i at rejse rundt og undersøge og tale med folk om det her område. Så ved hr. Bjarne Laustsen også godt, at der findes folk, som nærmest kan brodere en tavle med kurser, de har deltaget i, inden for voksen- og efteruddannelse, som ikke har ført til job. Det gør jo heller ikke noget, at der skal målrettes en anelse her.

Kl. 10:51

Formanden :
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 10:51

Bjarne Laustsen (S):

Det, som jeg kan forstå på Venstres ordfører, er, at der er foregået nogle ting, der er uhensigtsmæssige, og at det skal der sættes en

stopper for. Var det så ikke bedre planlagt at tage fat i det, hvis man mener, at der er nogle kurser, der er overflødige, eller at der nogle steder er blevet sendt nogen af sted på nogle kurser, der ikke fungerer?

Kl. 10:55

Vores indtryk er – og der deler vi holdning med arbejdsmarkedets parter, dem, der skal modtage de folk, der har fået opkvalificering – at det jo er en lidt underlig måde at gøre det på, at man i 50-året for den første AMU-lov straffer hele systemet med mange millioner kroner i besparelser. Man burde jo lykønske og sørge for, at fødselaren har det godt, men det gør man ikke her. Man vælger at sige, at der skal skæres ned generelt på hele området i en situation, hvor man har mistet 180.000 arbejdspladser.

Hele AMU-loven blev netop lavet, dengang tekstilindustrien flyttede ud, og siden har vi, hver eneste gang vi har mistet arbejdspladser, været i stand til at flytte de faglærte og de kortuddannede videre til andre job, så de kan klare sig derude til fælles gavn for samfundet. Dette bliver stoppet nu, fordi mulighederne bliver begrænset.

Kl. 10:52

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:52

Irene Simonsen (V):

Jeg var også erhvervsaktiv i 1990'erne, hvor hr. Bjarne Laustsens parti sad ved magten herinde, og der blev der brugt rigtig mange penge på efteruddannelse på AMU-centre. Dengang gjorde man det jo rigtig godt i nogle henseender, og i andre henseender overforbrugte man. Der fik folk en efteruddannelse uden at vide, om der reelt var et konkret job i den anden ende, om det her kunne føre til et arbejde, om det også kunne føre videre for den enkelte borger.

Jeg har mødt rigtig mange arbejdsledige, som også har følt sig til grin ved at have taget sådan en masse kurser, men alligevel ikke er blevet mere attraktive på arbejdsmarkedet. Og det er jeg ret sikker på at hr. Bjarne Laustsen også har hørt, når han har været rundt i landet for at tale med de her folk.

Så det er rigtig, rigtig vigtigt at huske, at vi står i en situation, hvor det handler om prioritering – for det er jo det, det gør; det handler ikke om både-og, det handler om en prioritering, og det vil jeg gerne fastslå igen – og så mener jeg, at det er den prioritering, der gør mindst muligt ondt, der er blevet foretaget her.

Kl. 10:54

Formanden :

Så er det fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 10:54

Christine Antorini (S):

Jeg er fuldstændig enig med Venstres ordfører i, at det handler om prioritering, og at det skal være en prioritering, der gør mindst muligt ondt. Vi kan bare konstatere, at Venstre og regeringen har truffet et prioriteringsvalg, der gør rigtig meget ondt.

Nu kunne jeg så forstå på Venstres ordfører, at hun ikke har fulgt området så tæt, og derfor vil jeg bare fortælle, at statsministeren for et par måneder siden opridsede ti centrale udfordringer for det danske samfund til det Vækstforum, som regeringen selv har nedsat. Udfordring nr. 3 lød således – det er altså statsministerens egen konstatering: Uddannelsesniveaue sakker efter de bedste lande. Det er situationen i Danmark. Der er i øvrigt færre unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse i dag, end da regeringen kom til.

Jeg accepterer, at Venstres ordfører ikke sidder tæt på uddannelsesområdet, men Venstres ordfører brugte meget begrebet »sin sunde fornuft«. Bekymrer det ikke Venstres ordfører, når hun bruger sin sunde fornuft, at det går den forkerte vej med uddannelsesniveaue?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:55

Irene Simonsen (V):

Det, det jo handler om, er, så vidt jeg er orienteret og har læst – jeg kan ikke lige klart referere til, hvilket dagblad jeg læste det i – at der er et større optag på de videregående uddannelser nu, end der har været tidligere. Det må dog være et løft.

Vi ved, at vores konkurrenceevne i Danmark skal løftes af de kloge hoveder, som det hedder. Derfor er det jo også vigtigt at sige, at her er vi faktisk på vej. Der er sat en række andre initiativer i gang for at styrke ungdomsuddannelserne. Det har jo ikke noget med det her at gøre. Det er to vidt forskellige områder, vi snakker om. Den besparelse, vi snakker om i dag, er i en voksen- og efteruddannelses-pulje. Det er et helt andet sted, så vidt jeg forstår i hvert fald – ellers må fru Christine Antorini belære mig om noget andet.

Kl. 10:55

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 10:55

Christine Antorini (S):

Når vi diskuterer de generelle udfordringer i forbindelse med uddannelsesniveaue, er det klart, at voksen- og efteruddannelsesområdet er helt centralt. Det er det, som har løftet uddannelsesniveaue hos voksne, både i dybden og i bredden, så vi har en meget veluddannet skare af medarbejdere. Så selvfølgelig er det en del af den samlede diskussion om, hvordan vi ruster os til fremtiden.

Men jeg vil gerne spørge konkret med udgangspunkt i Venstres ordførers vedvarende bemærkning om at bruge den almindelige sunde fornuft: Synes Venstres ordfører, at det er rimeligt, at man, hvis man som kortuddannet voksen gerne vil vælge faget »Grundlæggende it«, skal betale en øget brugerbetaling på 1.100 kr.? Anser Venstres ordfører det for at være en helt overflødig kompetence at lære grundlæggende it som kortuddannet, og at man derfor skal have et ordentligt hak opad på brugerbetalingen? Og igen: Mener Venstres ordfører ved at bruge sin sunde fornuft, at det er rimeligt, at man, hvis man er i en afskedigelsesperiode, ikke længere kan bruge det, der hedder voksen SU, så man kan omskole sig, for det har regeringen lige fjernet, så fyringstruede ikke længere kan bruge de muligheder?

Kl. 10:57

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:57

Irene Simonsen (V):

Jeg kan altså ikke få mange søvnløse nætter på grund af en brugerbetaling på 1.100 kr. Jo, i nogle sammenhænge vil sådan en it-uddannelse være rigtig, rigtig relevant, og hvis den er det, kender jeg i hvert fald ikke ret mange – det vil være ganske, ganske få, tror jeg – der ikke vil være i stand til at investere de 1.100 kr., hvis den er relevant, og hvis den løfter, og hvis man har lyst til det.

Vi har jo levet i nogle år her, hvor det bare er gået én vej: op. Så er vi blevet ramt af nogle internationale kriser, som vi også er en del af, hvilket gør, at vi sidder i en situation nu, hvor vi må udvise ansvarlighed og foretage nogle prioriteringer. Vi har ikke prioriteret, vi har bare kunnet bruge og bruge og bruge. Det gælder, uanset hvilket niveau der er tale om; om det, som jeg startede min ordførertale med at sige, er hjemme ved køkkenbordet, hvor det er familien, der skal

prioritere, eller det er i Folketinget. Det er sådan set alle steder i vores samfund i dag, og vi har da svært ved at foretage den prioritering, for vi er blevet forkælet i mange år. Men om man skal betale en 700-800 kr. i brugerbetaling eller 1.100 kr., tror jeg ikke på vil gøre en væsentlig forskel.

Kl. 10:58

Formanden :

Så er det fru Marianne Jelved, kort bemærkning.

Kl. 10:58

Marianne Jelved (RV):

Tak. Hvis man lægger alle besparelserne på uddannelse og forskning sammen, både dem fra genopretningspakken og dem fra finansloven 2011, så får man et beløb, som er 5,526 mia. kr. frem til 2013. Og så taler Venstres ordfører om den sunde fornuft. Jeg kan oplyse, at selv om Tyskland har skullet spare rigtig, rigtig mange penge, har de friholdt uddannelse og forskning; det er på samme niveau, som det var før finanskrisen. Er Tyskland ikke i besiddelse af den sunde fornuft? OECD, som jo er en økonomisk samarbejdsorganisation, som Danmark også er med i, har anbefalet lande, der foretager besparelser på deres budgetter, at friholde uddannelse og forskning. Er OECD heller ikke i besiddelse af sund fornuft? Store virksomheder friholder deres udviklings-, innovations- og forskningskonti. Har de heller ikke sund fornuft?

Kl. 10:59

Formanden :

Så er det ordføreren.

Kl. 10:59

Irene Simonsen (V):

Jeg skal lige sige, at da jeg er herinde som stedfortræder lige for tiden og har et andet erhverv ved siden af, som jeg skal passe, har jeg ikke været i den situation, at jeg har læst alle OECD's tal og fulgt intenst med i alle økonomiske beregninger. Det beklager jeg, når jeg skal stå på talerstolen i dag. Det har ikke været muligt.

Men mig bekendt er der heller ikke lavet væsentlige skattestigninger i de lande – jeg siger mig bekendt; jeg kan tage fejl – og det er jo det, man lægger op til fra oppositionens side her. Det er jo at bygge det her ud med nogle skattestigninger og afgiftsstigninger, og det er i hvert fald noget, som ikke forbedrer konkurrenceevnen og innovationen.

Kl. 11:00

Formanden :

Fru Marianne Jelved.

Kl. 11:00

Marianne Jelved (RV):

Til gengæld er alle økonomer, fagfolk og virksomhedsledere osv. enige om, at investering i uddannelse og forskning øger produktiviteten og dermed skaber bedre muligheder for fremtidig vækst og fremtidige arbejdspladser.

Det, fru Irene Simonsen svarer på mit spørgsmål, er jo goddag mand økseskaft. Jeg spørger, om Tyskland mangler sund fornuft, fordi de ikke har prioriteret besparelser på uddannelse og forskning, for jeg kan forstå, at det, der foregår i Danmark, er sund fornuft, hvor der spares relativt mange penge på uddannelse. Er det kun Danmark, der har sund fornuft, og ikke de, der friholder uddannelse og forskning? Det kan man svare ja eller nej til.

Kl. 11:01

Formanden :

Ordføreren.

Irene Simonsen (V):

Jamen som jeg sagde før, har jeg ikke gennemgået de eksakte rapporter, og det beklager jeg – specielt over for en forhenværende økonomiminister, som selvfølgelig har styr på de ting, beklager jeg, at jeg ikke har det. Men det er således, at vi står i den situation, at vi skal prioritere. Jeg ved – for det har jeg dog nået at læse op på til i dag – at vi ligger blandt eliten, oppe blandt toppen af de lande, vi sammenligner os med, som investerer mest i det område her. Så derfor ser jeg ikke den store katastrofe i det.

Det, jeg appellerer til og tror på, er, at der nu opstår noget sund fornuft. Og så beklager jeg, at jeg ikke har kunnet forklare herinde, hvad sund fornuft er, så andre kan forstå det; jeg beklager, at mine pædagogiske evner ikke er tilstrækkelige til det. Men det er, når man som virksomhedsejer simpelt hen går ind og kigger på: Giver det en øget konkurrenceevne, hvis jeg investerer i noget uddannelse her? Giver det noget mere på bundlinjen? Gør det virksomheden sundere og mere robust og stabil? Og hvis det gør det, så investerer jeg i det. Men jeg ved, at hvis vi får højere skatter og afgifter, så gør det ikke min virksomhed mere robust og stabil.

Kl. 11:02

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:02

Per Clausen (EL):

Jeg tror, ordføreren for et stykke tid siden sagde – og det er jeg meget enig i – at der kunne findes mange eksempler på, at arbejdsløse havde været på uddannelse og i aktiveringsforløb, som havde været spild af tid. Det er jeg helt enig i. Jeg tror, en af måderne at løse det på var i større udstrækning at lade det være op til de arbejdsløses afgørelse, hvad det er, de har brug for, for det tror jeg de ved meget præcist. Derfor er det jo også ærgerligt, at de forslag, der ligger fra regeringens side, gør det vanskeligere at få et frit valg i forhold til de 6 ugers uddannelse, man på nuværende tidspunkt kan tage efter eget ønske.

Men det, jeg godt vil spørge fru Irene Simonsen om, vedrører den sunde fornuft, som jo er en udmærket ting, men kunne fru Irene Simonsen ikke godt forestille sig, at hvad der er sund fornuft i den enkelte virksomhed, ikke nødvendigvis er nok til at tilfredsstille samfundets behov for, at alle kortuddannede får noget mere uddannelse, at der altså kan være virksomheder, hvor man ikke har noget behov for, at arbejdskraften får mere efteruddannelse, men hvor de virksomheder måske af samme grund holder op med at eksistere, og at folk så har brug for at komme et andet sted hen, og at man derfor har brug for, at der er investeret i efteruddannelse, og at det kan være forklaringen på, at Dansk Erhverv og Dansk Industri faktisk synes, det er vigtigt, at samfundet engagerer sig i efteruddannelse?

Kl. 11:03

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:03

Irene Simonsen (V):

Det er faktisk således, at når en borger i det her samfund bliver arbejdsløs, skal det omgående vurderes, hvad der er behov for i forhold til at kunne bestride et job på det aktuelle arbejdsmarked – det tror jeg også hr. Per Clausen ved alt om – og det er både en ret og en pligt. Og det er jo ikke sådan, at alt skæres væk her; det er faktisk sådan, at man jo kan se af de tal, jeg i hvert fald kort har fået præsenteret, at uddannelsesinstitutionerne her har haft nogle gevaldigt store overskud de senere år. Der kunne måske godt tages lidt herfra, fordi

der kan tænkes lidt anderledes og lidt bedre både i uddannelsen og planlægningen, og så kunne man have en mindre kapitalisering af de her uddannelsesinstitutioner for statspenge. Det synes jeg også er lidt sund fornuft.

Så er det jo også sådan, at det rent faktisk er lovbestemt, at hvis en ledig skal have et kursus for at kunne bestride et job og man kan finde det job på det aktuelle arbejdsmarked, så kan det stadig bevilges; det ændres der ikke på.

Kl. 11:05

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 11:05

Per Clausen (EL):

Nu var vi jo lige enige om, at der var store problemer i forhold til at sikre, at arbejdsløse fik en uddannelse, som havde den konsekvens, at de fik arbejde, og så nytter det jo ikke noget at sige, at reglerne bliver ved med at være, som de er – med den tilføjelse, at man så forringer mulighederne for at vælge frit, når det handler om de 6 ugers gratis uddannelse, man har.

Men det, som er kernen i det her, er jo i virkeligheden, om fru Irene Simonsen ikke er enig med mig i, at det kan være meget farligt for et samfund, hvis man udelukkende overlader det til den enkelte virksomhed at beslutte sig for, hvad den virksomhed har brug for af efteruddannelse, fordi vi også har brug for nye virksomheder og har brug for, at arbejdskraft, som forlader gamle virksomheder – måske bliver fyret, fordi de bliver nedlagt eller flytter til udlandet – umiddelbart er kvalificeret til at gå over i et nyt job og altså ikke behøver at vente igennem en længere arbejdsløshedsperiode. Og der er spørgsmålet, om det ikke lige præcis er derfor, Dansk Industri og Dansk Erhverv i dette tilfælde har ret, når de siger, at det er livsnødvendigt, at vi ikke reducerer de offentlige midler i forhold til videre- og efteruddannelse, men at vi øger de midler.

Kl. 11:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:06

Irene Simonsen (V):

Jeg er nødt til at sige, at der faktisk er gældende lovgivning, som betyder, at man efter 3 måneders ledighed, tror jeg det er, hvis jeg husker ret – det vil jeg ikke tages helt på ordet på, men det er efter en ret kort ledighedsperiode – kommer ind og bliver det, der hedder kompetencevurderet: Hvilke kompetencer – det kan være faglige eller personlige – har man, og hvilke mangler man eventuelt for at kunne bestride et job på det aktuelle arbejdsmarked? Det er der rent faktisk lovgivning for. Jeg kan godt være enig i, at det ikke altid udføres på den mest smarte måde i praksis, men det ændrer ikke ved, at loven er der, og at det bør udføres rigtigt, så folk samles op dér. Men det hører vist til i en anden forespørgselsdebat end den, der er her i dag.

Kl. 11:07

Formanden :

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 11:07

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vi har mistet 200.000 job. Det synes jeg er rigtig alvorligt. Rigtig mange af de mennesker vil være ufaglærte, det er dem med de korteste uddannelser i Danmark, det er dem, der arbejder med de mest konjunkturfølsomme job, det er dem, der er mest udsat.

Synes ordføreren, at det er i orden, at man først halverer dagpengene – det ved vi rammer dem i udkantsområderne allerallermest –

og bagefter fjerner en del af det grundlag, som skulle sikre, at folk rent faktisk kan få en uddannelse, skifte branche og komme i job igen? Det er også et forslag, som rammer udkantsområderne rigtig, rigtig meget.

Jeg vil bare høre, om dette på nogen måde er indgået som en overvejelse i Venstres samlede udkantspolitik, for som jeg ser det, vil det her være et forslag, som bare følger til læsset af problemer for udkantsområderne.

Kl. 11:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:08

Irene Simonsen (V):

Jeg vil – om ikke andet så i hvert fald for de tv-seere, der skulle sidde og følge denne debat – godt sige: Prøv lige at spore lidt ind og kom tilbage igen, for nu lyder det sådan set, som om vi har lukket alle uddannelsesinstitutioner, at der slet ikke findes efteruddannelse fremadrettet, at det hele går helt forfærdeligt, og at der ingen mennesker er, der har rettigheder overhovedet til at blive uddannet i det her samfund mere. Det er der, jeg hører, at debatten kører hen, så jeg vil godt lige gentage, at selv efter de prioriteringer på besparelser, der er foretaget her, ligger vi blandt eliten i de lande, vi kan sammenligne os med, med de muligheder, der er.

Ja, vil jeg sige til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, hvis mængden af penge bare var uanet, og hvis vi ikke skulle stå og prioritere her, er det klart, at det hele havde set anderledes ud. Nu er vi bare nødt til at udvise lidt ansvarlighed ved at lave en prioritering, og det bliver så der, hvor det gør mindst muligt ondt.

Jeg ville rigtig gerne kunne svare på det med Udkantsdanmark, men jeg ved, at der ligger noget teknik, som jeg ikke er inde i, og jeg vil gerne henstille til, at spørgsmålet bliver stillet igen, når ministeren kommer på i anden runde, for jeg ved, at der er en eller en plan for det her.

Kl. 11:09

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:09

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil så stille det spørgsmål til ministeren. (*Irene Simonsen (V): Tak*).

Ordføreren nævnte, at virksomhederne vil investere i uddannelse, og at det vil de gøre uanset hvad. Jeg er ikke sikker på, at ordføreren har ret i den antagelse, så jeg vil bare høre, om ordføreren vil garantere, at de lovforslag, som regeringen lægger frem, ikke fører til, at vi får en mindre fleksibel arbejdsstyrke, at der bliver gjort mindre brug af de her uddannelsesordninger for ufaglærte grupper af mennesker, og at man også anerkender, at det her er en gruppe, som har nogle af de allermest slidsomme job, som faktisk gør, at folk ofte er nødt til at skifte branche, og at det kræver uddannelse.

Så vil ordføreren garantere, at det her ikke fører til mindre uddannelse af ufaglærte, men at virksomhederne vil fortsætte med at gøre brug af ordningerne i det samme omfang, som de hidtil har gjort?

Kl. 11:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:10

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne dele svaret op i to dele, for først blev der henvist til noget, jeg har sagt før. Jeg tror, at der sker det, at når vi opfører os,

som om vi har uanede midler til alting – det har vi i hvert fald gjort i en lang periode, og det har vi ansvaret for bredt i denne sal – så gør vi også somme tider en del impulskøb. Det er også det, der er sket i de private hjem, hvis man går ud og kigger på privatøkonomien, for mens opsvinget har været der, har folk sagt: Nå, men vi har råd til det, så vi køber bare. Det er sket i nogle henseender, og det tror jeg også at det er på uddannelsesområdet. Man har tænkt: Nå, men vi sender bare af sted, vi sender bare af sted, for det har vi råd til – uden egentlig reelt at tænke på, om det er rigtigt målrettet.

For at kunne skitsere det her fuldstændig klart og enkelt, vil jeg godt prøve at give et praktisk eksempel. Jeg er faktisk i den situation, at jeg selv skal have fire af sted på efteruddannelse, og det er folk, der er kortuddannede, der skal videre med efteruddannelse. Det er i øvrigt en temmelig dyr efteruddannelse, og den bliver også ramt af de her besparelser, hvilket betyder, at jeg som arbejdsgiver skal prioritere flere midler. Det vil jeg ikke fraprioritere, fordi jeg ved, at de mennesker, jeg sender af sted, og som får den uddannelse, løfter virksomhedens konkurrenceevne til et niveau, der gør, at virksomheden er levedygtig og får en bedre bundlinje på sigt. Og sådan tror jeg mange arbejdsgivere handler.

Kl. 11:11

Formanden :

Så er det hr. Hüseyin Arac, kort bemærkning.

Kl. 11:11

Hüseyin Arac (S):

Tak. Jeg kender fru Irene Simonsen som en åben og ærlig politiker og kvinde. Hun sagde, at vi har levet over evne – det må hun tage med og sige til regeringen. Det er ikke de mennesker, der har levet over evne, vi snakker om.

Så snakker fru Irene Simonsen også som arbejdsgiver. Det er flot. Jeg kommer fra Jylland, nærmere beskrevet Aarhus, og jeg skal hilse og sige, at vi der har nogle store virksomheder, der hedder Højbjerg Maskinfabrik, Danish Crown og Vestas, som har meddelt, at de skal fyre 3.000 mennesker. Arbejdsgiverne, arbejdstagerne og fagforeningerne er fuldstændig enige: Efteruddannelse, viden, omskoling og fleksibilitet er det, de efterlyser, er det, de har brug for.

Jeg vil gerne spørge fru Irene Simonsen: Påstår fru Irene Simonsen, at den her beslutning slet ikke vil ramme uddannelsesområdet og gøre det mere besværligt for de mennesker, der er kommet i klemme, der har mistet arbejdet, og som gerne vil i arbejde igen?

Kl. 11:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:13

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det er rigtig, rigtig trist, når en virksomhed skal lukke eller flytte alle sine aktiviteter til udlandet. Det synes jeg er rigtig, rigtig trist. Men det er ikke på grund af, at der ikke har været penge nok til efteruddannelse. Det er, fordi vi ikke kan holde konkurrenceevnen høj nok i forhold til det skatteiniveau, der er, og i forhold til det lønniveau, der er. Det er også, hvad virksomhedsejerne siger: Det er der, det går galt.

Vi har i Danmark valgt, at vi i hvert fald ikke vil gøre noget ved lønniveauet, og skatteniveauet har vi heldigvis forbedret lidt, men hvis vi skulle konkurrere rigtigt med virksomhederne i udlandet, skulle der jo langt større skattesænkninger til, og det er der heller ikke penge til for tiden. Det var i virkeligheden det, jeg synes ville flytte allermest, men det er der ikke mulighed for at prioritere i øjeblikket.

Jeg synes, det er trist, når folk bliver ledige og en virksomhed flytter. Og det er rigtig trist for de mennesker og familier, der bliver

berørt af det her. Men samtidig er jeg rigtig glad for, at vi har et godt system via jobcentrene – jeg siger ikke, det ikke kan blive bedre – som hjælper folk, som er med til at kompetenceafklare dem, og som er med til at give dem lige præcis den hjælp, der er så vigtig, for at de kommer i arbejde igen.

Kl. 11:14

Formanden :

Hr. Hüseyin Arac.

Kl. 11:14

Hüseyin Arac (S):

Når jeg snakker med arbejdsgiverne – det gør jeg som foredragsholder – og snakker med fagbevægelsen, siger de, at der er brug for mere viden, mere efteruddannelse, omskoling osv. osv.

Så har jeg lagt mærke til ordet prioritering. Ja, jeg er enig i, at vi skal prioritere. Når vi skal prioritere privathospitalerne, har Dansk Folkeparti og Venstre én holdning, og når det er bankerne, der skal prioriteres, er der penge til det. Men når det er uddannelse, omskoling og de mennesker, der har det svært i forvejen, snakker man ikke om prioritering på en positiv måde, men på en negativ måde.

Er vi ikke enige om, at vi forstår ordet prioritering på forskellig måde i Socialdemokratiet og Venstre?

Kl. 11:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:15

Irene Simonsen (V):

Her er sandelig også blevet prioriteret. Der er nemlig blevet prioriteret på den måde, at man siger, at de, der er lavestuddannede, de, der er uden uddannelse, er dem, der rammes mindst. Som jeg sagde tidligere, er jeg rigtig glad ved, at det er den prioritering, der er foretaget, for der er brug for nogle løft der, og det er der stadig væk plads til. Husk nu, at vi ikke har lukket og slukket; vi ligger stadig væk i eliteklassen, hvad angår at prioritere det her område.

Kl. 11:15

Formanden :

Tak til fru Irene Simonsen. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Næste ordfører er fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti har sammen med regeringen indgået en aftale om genopretning af dansk økonomi, og ved aftalen om Danmarks finanslov for 2011 kunne Kristendemokraterne som et økonomisk ansvarligt parti tilslutte sig aftalen. Der var en regning på 24 mia. kr., der skulle betales, en regning, som den økonomiske krise havde efterladt i Danmark. Derudover skulle der i forbindelse med genopretningspakken findes 10 mia. kr., og man har bl.a. fundet midlerne på området for voksen- og efteruddannelse. Midlerne skal bl.a. gå til, at flere kan tage en uddannelse, for der er nemlig sket det glædelige, at flere og flere unge vil tage en uddannelse. Det er godt for både den enkelte unge og også for vores samfund.

Alle må holde for i en økonomisk krisetid, og det ville være usolidarisk, hvis det kun var en begrænset gruppe, der skulle holde for og bidrage til, at dansk økonomi kan genoprettes. Oplægget fra regeringen op til genopretningsaftalen og dens forhandlinger var bl.a., at kommunerne skulle spare 10 mia. kr. Det var på ingen måde Dansk Folkepartis kop te, at det skulle gå ud over kernevevfærden i kommunerne, og Dansk Folkeparti fik disse besparelser af bordet under forhandlingerne om genopretning af dansk økonomi. Det betød også, at

det hverken gik ud over ud over førtidspensionen, SU'en eller andre offentlige ydelser, som regeringen ellers havde varslet i sit oplæg. Det var lidt om baggrunden for, at vi i Dansk Folkeparti sammen med regeringen og Kristendemokraterne har medvirket til at finde penge på flere områder, herunder voksen- og efteruddannelsesområdet, for at betale regningen for krisen.

Når det så er sagt, så skal og bør det aldrig være for sent at få en uddannelse, og der findes mange voksen- og efteruddannelses tilbud, der er specielt tilrettelagt for voksne. Det er uddannelses tilbud, som er fleksible og tilrettelægges efter arbejdstid, således at man kan have et arbejde, samtidig med at man efteruddanner sig. Samtidig tager uddannelses tilbuddenes indhold hensyn til ens individuelle arbejds- og livserfaring.

Det er gavnligt for både virksomhederne og samfundet, at lønmodtagerne bygger oven på den uddannelse, de i forvejen har, for hvis man efteruddanner sig, holder man kompetence ved lige, ligesom man har bedre mulighed for at forblive på arbejdsmarkedet og leve op til de krav, som arbejdsmarkedet stiller til en. Efteruddannelse kan opkvalificere eller omskole personer, som f.eks. er blevet arbejdsledige, således at de får bedre mulighed for at få et nyt arbejde. Der er et bredt spektrum af muligheder for efteruddannelse, og det er godt, når virksomhederne benytter disse muligheder.

Sand tale er, at det ikke har været sjove tider i Danmark og i resten af verden, hvor krisen overalt har sat sit aftryk. Men skulle vi undlade at betale den regning, som er kommet efter krisen? Skulle vi være så ansvarsløse ikke at betale de regninger, der kommer? Nej tak. Det er både sand tale og også ansvarlig tale.

Dansk Folkeparti støtter det forslag til vedtagelse, som fru Irene Simonsen fra Venstre læste op.

Kl. 11:19

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, og det er først hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 11:19

Bjarne Laustsen (S):

Tak.

Engang var det sådan, at Dansk Folkepartis slog sig op på at være den lille mands parti. Nu er det de riges parti, nu er det partiet for dem med de store formuer og indkomster og masser af skattelettelser, dem har Dansk Folkeparti sagt ja til. Nu er der en regning, der skal betales, og så er det dem, der er truet af arbejdsløshed eller allerede er arbejdsløse, der skal straffes med det her modbydelige lovforslag.

Hvordan er Dansk Folkeparti kommet frem til, at nogle, som vi skal leve af i fremtiden, som skal arbejde, som skal ud på virksomhederne, når vi får gang i hjulene igen, og som også erhvervslivet efterspørger, skal straffes? De er jo en investering i fremtiden. Men hvordan skal de kunne blive det, når Dansk Folkeparti skærer ned på det, som vi skal leve af i fremtiden, netop uddannelse? Alle siger det, og hvordan kan det være, det ikke er gået op for Dansk Folkeparti, at det er det, vi skal leve af i fremtiden?

Kl. 11:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:20

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg ved udmærket godt, hvad man personlig skal leve af i fremtiden, men jeg ved også godt, hvad samfundet skal leve af i fremtiden. Det er uddannelse, det er der ikke nogen tvivl om, og det er jo også derfor, vi i Folketinget bl.a. har den målsætning, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal tage en ungdomsuddannelse, og at 50 pct. skal tage

en videregående uddannelse. Uddannelse er vigtigt, og det vil jeg gerne slå fast.

Derfor har det selvfølgelig heller ikke været sjovt, at der lige pludselig kom en økonomisk krise. Men på den anden side ville jeg også se det som meget usandsynligt, hvis det var sådan, at lige præcis Danmark ikke blev ramt af den økonomiske krise, når resten af verden blev det. Det ville være meget usandsynligt. I Dansk Folkeparti er vi et ansvarligt parti, og vi bekymrer os rent faktisk om den lille mand, som hr. Bjarne Laustsen nævnte. Hvis vi ikke betaler de mange udgifter, der altså har været oven på finanskrisen, vil det netop være den lille mand og de unge, for ikke at glemme dem, som vil komme til at betale regningen fremover. Det er slet ikke noget, som vi i Dansk Folkeparti har lyst til, så derfor har vi ansvarligt medvirket til at indgå en aftale om genopretning af dansk økonomi.

Kl. 11:22

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 11:22

Bjarne Laustsen (S):

Det er simpelt hen sniksnak, bragesnak og hykleri af værste skuffe. Nu har Dansk Folkeparti været med til en genopretningspakke, der udelukkende rammer den lille mand. Man fører først en politik, der fører til, at virksomhederne afskediger folk, f.eks. Vestas, fordi man ikke har investeret i vindmøller i årevis, og dernæst sørger man for at halvere dagpengeperioden, så folk ryger ud og slet ingen forsørgelse får.

Når det så drejer sig om at få dem tilbage på arbejdsmarkedet, så stiller Dansk Folkeparti som nogle af de første sig op og siger, at det, der er forudsætningen for at komme tilbage, skal vi slet ikke gøre noget ved. Og så påstår fru Marlene Harpsøe, at hun ved, at uddannelse er godt for de her mennesker, men der er mange af dem her, der overhovedet ikke har fået nogen uddannelse, for det kunne de ikke få. Det er kortuddannede, og det er ufaglærte. Hvis man virkelig ville målrette det, kunne man da fritage dem. Er det ikke faldet Dansk Folkeparti ind, at man faktisk kunne friholde dem, der ikke har trukket på uddannelseskontoen?

Kl. 11:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:23

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kan aldrig rigtig lade være med at more mig lidt over det, hr. Bjarne Laustsen siger, for omkring ni ud af ti gange – det er bare sådan et slag på tasken – kommer ordet hykleri frem, når hr. Bjarne Laustsen stiller spørgsmål til mig, når jeg står på talerstolen. Alt, hvad Dansk Folkeparti gør og siger, er hykleri. Sådan er det altid, i hvert fald ifølge Socialdemokraterne og hr. Bjarne Laustsen. Det synes jeg bare er en underlig form for debat, når vi rent faktisk taler om, at vi i Dansk Folkeparti ikke er hyklere, men er meget ansvarlige.

Vi tager ansvar for dansk økonomi. Der er en finanskrisen, som har efterladt en regning i Danmark. Den regning skal betales. Og som et ansvarligt parti medvirker vi til at finde pengene til det. Sådan er det jo også med hr. Bjarne Laustsens husholdningsbudget. Hvis udgifterne er for store, så må hr. Bjarne Laustsen jo gøre noget ved det. Det kan være, at hr. Bjarne Laustsen gerne vil gå ned i banken og prøve at få hævet kassekredit for at finde pengene. Det kan også være, at hr. Bjarne Laustsen gennemgår alle udgifterne for at se, hvor han kan finde pengene til at betale regningerne.

Formanden :

Så er det hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:24

komme videre. Er fru Marlene Harpsøe ikke enig i, at det er konsekvensen af det lovforslag?

Kl. 11:24

Det er virkeligheden. Det er sådan, Dansk Folkepartis politik virker på de 2.500 mennesker, som er blevet fyret på Lindø. Jeg kan oplyse, at der ryger 850 folk her næste sommer. De er underlagt de krav, som undervisningsministeren og fru Marlene Harpsøes parti har stillet her. Jeg garanterer for, at jeg skal sørge for, at der bliver oplysning til borgerne om den her sag, og der kommer ikke til at blive ret mange af dem, der synes, at det, Dansk Folkeparti er med til at bestemme, er rigtig, rigtig godt, for det her er søreme ad Pommern til. Det er det for den enkelte; det er det for den familie, der er utryg; det er det for udkantsområdet; men det er det søreme også for vores samfund. Vi har brug for dygtige, fagligt uddannede medarbejdere og søreme ikke 6 ugers selvvalgt uddannelse og ikke en pind andet.

Kl. 11:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:28

Carsten Hansen (S):

Nu kan man kalde det hykleri, man kan kalde det mange ting, men jeg synes i virkeligheden, at det er for alvorligt til, at man bruger meget tid på det. Jeg står her med et eksempel ude fra Lindø. Det er en Johnny Hagemann, som blev fyret fra Lindø den 1. juli 2010. Se, Johnny Hagemann fik mulighed for at tage en hf-eksamen på VUC med 2 år på SVU, altså statens voksenuddannelsesstøtte, på højeste dagpengesats, dvs. 3760 kr. om ugen. Han vil gerne være pædagog og er kommet ind på pædagogseminariet. Så er der en Jan Hansen, som er blevet fyret i efteråret 2010. Han får kun 40 uger, og han har så mistet 140.000 kr. i forhold til Johnny Hagemann. Han ville egentlig rigtig gerne tage hf-enkeltfag og nogle forløb inde på AMU og lære om logistik, for han vil gerne arbejde på et lager. Så er der Michael Haahr. Han bliver fyret her den 1. januar 2011, og han kan få 6 ugers selvvalgt uddannelse. Han ville egentlig gerne tage en gymnasial uddannelse, han går faktisk efter at blive sygeplejerske.

Synes fru Marlene Harpsøe, at det er rimeligt, at vi behandler Michael Haahr så forskelligt fra Jan Hansen og Johnny Hagemann? Det er virkeligheden. Det er virkeligheden, når Dansk Folkeparti sidder og styrer sammen med regeringen, at Michael Haahr kun får 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Kl. 11:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:25

Marlene Harpsøe (DF):

Som hr. Carsten Hansen sikkert er klar over, er jeg ikke sagsbehandler, så derfor kan jeg selvfølgelig heller ikke gå ind i de her ting, som hr. Carsten Hansen lige hurtigt ridser op på den meget, meget korte tid, der jo er til at stille spørgsmål. Men jeg kan bare sige, at der altså stadig væk er mulighed for, at man kan tage uddannelse på SVU. Det er rigtigt, at man sætter SVU'en lidt ned, og det er rigtigt, at man forkorter perioden, men vi må bare anerkende, og jeg håber også snart, at Socialdemokraterne vil anerkende det, at vi har været igennem en økonomisk krise i Danmark, og at der har været en regning, der skulle betales. Derfor må alle holde for. Det er ikke sådan, at man kun kan sende regningen efter virksomhederne, eller hvad ved jeg. Vi er nødt til at se på, hvor vi kan finde pengene, så alle holder for.

Kl. 11:26

Formanden :

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 11:26

Carsten Hansen (S):

Det kan godt være, at fru Marlene Harpsøe ikke vil være sagsbehandler, men det, der jo ligger i det, og det, der er virkeligheden, er jo, at der her konkret er tre mennesker. Den ene har fået muligheden for i 2 år at tage en fuld uddannelse og vil gerne være pædagog; den anden ville egentlig gerne arbejde med logistik, men kan kun få 1 år på SVU; og den sidste kan ikke få SVU i opsigelsesperioden, for det forhindrer det her lovforslag. Man har nemlig sneget en ekstra regel ind om, at i opsigelsesperioden kan man heller ikke få statens voksenuddannelsesstøtte. Det betyder, at ham her, der egentlig gerne ville være sygeplejerske og tage en gymnasial uddannelse, ikke kan

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes altid, det er rigtig kedeligt, når nogle fyres. Det er absolut ikke sjovt at stå i en situation, hvor man på en eller anden måde føler sig truet på sit levebrød og man skal ud og finde et nyt arbejde, især ikke når der har været en tid med krise og det ikke ligefrem er jobbene, der hænger på træerne. Det forstår jeg udmærket godt er en ubehagelig situation.

Det, at man, hvad kan jeg sige, strammer op, sådan at virksomhederne ikke kan sende medarbejdere på uddannelse med SVU i opsigelsesperioden, synes jeg egentlig er en rimelig stramning. For når man tænker over det, må man jo sige, at det også handler om, at lige så snart man er opsagt og altså er ude på arbejdsmarkedet som ledig, så er det altså et andet system, som tager over, og det er jo så ikke virksomhederne, som har ansvaret for den ledige. Men i Dansk Folkeparti bekymrer vi os også for de ledige, og vi har selvfølgelig noteret os, at med den plan, som man har lagt frem fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkepartis side, nemlig den her plan, som hedder »En Fair Løsning«, vil man have folk til at arbejde mere, og det ved vi jo alle sammen godt netop kommer til at koste arbejdspladser. Det vil gå ud over de ledige.

Kl. 11:29

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:29

Per Clausen (EL):

Jeg er jo ikke i tvivl om, at Dansk Folkeparti er et parti, som er bekymret. Det er vel en del af ideologien. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Marlene Harpsøe, om hun alligevel ikke synes, det er udtryk for en bemærkelsesværdig prioritering, at Dansk Folkeparti har valgt at støtte en skattepolitik, der betyder, at de mennesker i Danmark, der tjener over 0,5 mia. kr. om året, i 2011 får en skatteletelse på i alt 7,3 mia. kr. – i forhold til hvis de skulle betale det samme, som de gjorde i 2009 – og at det er i den situation, at fru Marlene Harpsøe siger, at der ikke er råd til at afsætte de nødvendige penge til efteruddannelse; det er i den situation, at fru Marlene Harpsøe siger til mennesker, som ikke har nogen uddannelse, eller som har en meget kort uddannelse: Desværre, vi har ikke råd til at sikre, at I kan få mere efter- og videreuddannelse i fremtiden, vi er nødt til at skære ned. Det er jo udtryk for en prioritering, hvor fru Marlene Harpsøe og Dansk Folkeparti ikke særlig entydigt har valgt at prioritere de økonomisk dårligt stillede i Danmark.

Kl. 11:30

Kl. 11:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er fru Christine Antorini.

Kl. 11:33

Marlene Harpsøe (DF):

Først og fremmest synes jeg, at det, der er bemærkelsesværdigt, er, at man lige pludselig drager en skatteomlægning ind i den her debat, som handler om voksen- og efteruddannelse, og som handler om, at Danmark er på vej igennem en økonomisk krise, hvor der altså er en regning, der skal betales.

Så vil jeg gerne gentage, at det altså ikke har noget med skattelettelser at gøre, at der er sket en skatteomlægning. I Dansk Folkeparti står vi selvfølgelig ved de aftaler, vi har indgået, men det har altså absolut intet at gøre med, at vi nu er nødt til at finde nogle penge til at betale regningen for den økonomiske krise. Den økonomiske krise havde ramt Danmark uanset hvad. Uanset om flertallet her i Folketinget havde været rødt eller blåt eller gult eller grønt, eller hvad det havde været, ville der være kommet en økonomisk krise. Det kan vi ikke komme uden om, vil jeg sige til hr. Per Clausen.

Kl. 11:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Per Clausen for sidste gang.

Kl. 11:31

Per Clausen (EL):

Jeg ved ikke, hvordan jeg skal karakterisere en opfattelse af de økonomiske sammenhænge, som går ud på, at der ikke er nogen sammenhæng mellem de indtægter, vi får i statskassen, og så de penge, som vi har mulighed for at bruge. Jeg har altså opfattet det på den måde, at det, vi diskuterer, er, hvordan vi skaffer de nødvendige midler, og der har Dansk Folkeparti så valgt at sige, at det er vigtigere at give skattelettelser til nogle af de velhavende og til de højtuddannede i Danmark, og en del af prisen betales så af mennesker med en kort eller ingen uddannelse, der får dårligere mulighed for at få efter- og videreuddannelse. Det er jo realiteten. Så kan man godt gemme sig bag ved krisen, men realiteten er jo, at mængden af penge, man kan bruge, afhænger af, hvor mange penge man er indstillet på at opkræve i skat, og der har Dansk Folkeparti altså valgt: Hellere skattelettelser til de velhavende og højtuddannede, og så må vi selvfølgelig spare på videre- og efteruddannelse til de lavtlønnede og kortuddannede.

Kl. 11:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:32

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kan absolut afkræfte, at Dansk Folkeparti går mere op i en skatteomlægning end andre ting, som vedrører især de mest socialt udsatte grupper i Danmark, hvis man kan kalde dem det. Det vil jeg gerne afvise, og ja, jeg har ikke mere at sige til det, for det er det, der er realiteten. Uanset hvordan vi kommer rundt om det her, har det ikke noget med hinanden at gøre. Den her finanskrisen havde ramt Danmark uanset hvad. Vi kan ikke komme uden om det. Men det ville da være skønt, hvis vi havde sådan en eller anden, der var synsk – det kan være, at hr. Per Clausen er synsk – der kunne sidde og forudsige, at det er helt sikkert, at vi 10 år ud i fremtiden får en finanskrisen, så derfor skal vi spare op til den finanskrisen nu, eller hvordan og hvorledes det så kan hænge sammen. Men det ville da være dejligt, hvis der var sådan en, der var synsk, som kunne forudsige det. Det ville da være dejligt.

Christine Antorini (S):

Jeg lagde mærke til, at Dansk Folkepartis ordfører for lidt siden udtrykte dyb bekymring for de alt for mange mennesker, der i øjeblikket er fyringstruede på grund af den økonomiske krise. Men nu er det jo sådan, at det ikke er nok bare at være bekymret. Dansk Folkeparti er et fast støtteparti for regeringen og står bag de nedskæringer, der sker på voksen- og efteruddannelsesområdet lige nu, og derfor vil jeg gerne spørge fru Marlene Harpsøe, når de fyringstruede har så stor en plads i hendes hjerte, hvordan i alverden Dansk Folkeparti så har kunnet være med til en af de mange nedskæringer. Og den konkrete nedskæring, jeg spørger til, er den, hvor det som noget nyt er sådan, at man, hvis man er fyringstruet, ikke længere kan få SVU, voksen-SU, i opsigelsesperioden, for at man kan omskole sig til et andet job. Lige præcis der, hvor man har allermest brug for, at man kan omskole sig, fjerner Dansk Folkeparti den mulighed.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:34

Marlene Harpsøe (DF):

Vi fjerner sådan set ikke muligheden for, at man kan omskole sig – det kan man stadig væk – det hører så at sige bare ind under en anden myndighed, hvis det kan kaldes det. Så vil jeg gerne nævne noget her. Jeg hørte også fru Irene Simonsen fra Venstre sige det heroppe tidligere, og det vil jeg egentlig også gerne bidrage med her og nu, for det lyder jo faktisk, også på fru Christine Antorini, som om det, der sker, i forhold til at man altså finder nogle penge på voksen- og efteruddannelsesområdet til at betale den økonomiske krise, simpelt hen bare er en fuldstændig slagting af voksen- og efteruddannelsesområdet. Det er der jo slet ikke tale om. Altså, selv om vi finder nogle penge nu og her til at betale regningen, er der jo stadig væk tale om, at vi rent faktisk har et område, hvad angår voksen- og efteruddannelse, som er i top i forhold til de lande, vi ellers normalt sammenligner os med; det er der stadig væk tale om.

Der er altså ikke tale om sådan en nedslagting, som det i hvert fald for mig at se lyder, som om man meget gerne vil fremstille det, man siger, fra de forskellige ordføreres side.

Kl. 11:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Christine Antorini.

Kl. 11:35

Christine Antorini (S):

Vi har hos Socialdemokraterne et meget nøgternt forhold til de nedskæringsforslag, som regeringen og Dansk Folkeparti har vedtaget. Vi konstaterer helt nøgternt – og det er jo det, der ligger i udkastet til forslaget til vedtagelse – at brugerbetalingen bliver øget markant på en række grundlæggende fag. Hvis nogen f.eks. ønsker at vælge grundlæggende it, som vi ellers troede var en kompetence, man ønskede at alle medarbejdere skulle have, er det sådan, at der sker nedskæringer i den støtte, de får, til 80 pct. af dagpengeniveauet. Og den fleksibilitet, der var i systemet, bliver fjernet: Det, at man over et livsforløb kunne få 80 ugers voksen- og efteruddannelse på voksen-SU'en, bliver skåret ned til 40 uger. Det er den nøgterne konstatering.

Men det, der bekymrer mig allermest, er, at det jo lyder, som om Dansk Folkeparti ikke engang har gidet sætte sig ind i, hvad det er for nogle nedskæringer, der sker. Og derfor vil jeg gerne spørge fru Marlene Harpsøe, om det virkelig er rigtigt, at Dansk Folkeparti har fået den opfattelse, at man fortsat godt med regeringens nedskæringsforslag kan uddanne sig på SVU'en i fyringsperioden; er det det, som Dansk Folkeparti tror? Jeg kan godt røbe, at det ikke er korrekt. Den mulighed bliver fjernet.

Kl. 11:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:36

Marlene Harpsøe (DF):

Fru Christine Antorini lægger jo nogle ord i munden på mig om, at jeg skulle have sagt, at man i en periode, hvor man er opsagt, stadig væk kan fortsætte med sin voksen- og efteruddannelse på SVU. Det er det, fru Christine Antorini siger at jeg har sagt heroppefra. Men det er bare ikke korrekt – det er det absolut ikke – for jeg ved udmærket godt, hvad det her drejer sig om. Jeg er nemlig en ansvarsfuld politiker, som selvfølgelig gør mit arbejde ordentligt, og det vil jeg også ønske at man gør fra Socialdemokraternes side, når det er, at man så at sige gerne vil tage ansvar for Danmark og dansk økonomi.

Jeg må så bare erkende, at det, når det kommer til den økonomiske ansvarlighed, altså ligger meget bedre, i forhold til at vi i Dansk Folkeparti sammen med regeringen, sammen med Kristendemokraterne, har vedtaget en finanslov, som netop sikrer, at man betaler regningen for dansk økonomi, efter at man har haft finanskrisen. Og hvis man tager den såkaldte genopretningsplan – hvis man kan kalde den det – fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, som hedder »En Fair Løsning«, kan man ikke se, at der er noget økonomisk ansvarligt over den, for den er nemlig underfinansieret med mellem 11 og 29 mia. kr. Det er bare sandheden, mere er der ikke at sige om det.

Kl. 11:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:37

Karsten Hønge (SF):

Jeg blev sådan helt slået ud af, at ordføreren sluttede med at sige, at det bare var sandheden, at sådan er det – som om ordføreren skulle besidde sandheden. Det skulle da være første gang.

Jeg synes ellers, at vi netop i dag har været vidne til en ordførertale, der for det meste var fyldt med varm luft. Det var ikke nogen overraskelse. Overraskelsen var måske, da ordføreren fik overskud til at udtrykke en form for medfølelse med de mennesker, der bliver fyret. Der kan jeg så fortælle ordføreren, at det ikke er det, de har brug for. De kortuddannede, der i øjeblikket bliver fyret, har brug for at blive efteruddannet, så de kan finde nye job. Hvad er ordføreren holdning til, at vi kan se, at der i voksen- og efteruddannelsessystemet, som jo især er et, der bliver brugt i det, vi kalder Udkantsdanmark, i de ti udkantskommuner, hvor AMU bliver brugt mest, er mere end dobbelt så mange kursister i målgruppen, end der er i de ti storkøbenhavnske kommuner, hvor AMU bliver brugt mindst? Er det ikke sådan, at man med det her forslag målrettet rammer både de kortuddannede og Udkantsdanmark?

Kl. 11:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:38

Marlene Harpsøe (DF):

Det er ofte sådan, når jeg står heroppe, at det, som hr. Karsten Hønge siger til mig som ordfører, er, at enten er det, vi præsenterer, varm luft, eller også render vi fra vores ansvar. Man kan ligefrem se fodsålerne, når vi render vores vej, men sådan er det jo langtfra. Det er heller ikke således, at man nu totalt afskaffer voksen- og efteruddannelse i hele Danmark. Det kan jeg også afkræfte. Det er heller ikke det, der sker.

Det, der sker, er, at vi bl.a. på voksen- og efteruddannelsesområdet, men også på en lang række andre områder – vi henter også penge fra tolkebistand og alt muligt forskelligt – altså finder penge, som vi kan bruge til at betale den regning, som den økonomiske krise har efterladt. Og man kan stadig blive voksen- og efteruddannet, efter at vi har betalt den regning. Det kan stadig væk lade sig gøre. Det er ikke sådan, at vi afskaffer det. Det vil jeg meget, meget gerne igen og igen pointere, for det er åbenbart ikke rigtig kommet ind på lystavlen hos ordføreren fra Socialistisk Folkeparti, hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:39

Karsten Hønge (SF):

Jeg var jo rigtig glad for, at fru Marlene Harpsøe kunne huske mit billedsprog i forbindelse med det om fodsålerne, for det er rigtigt, at det er der, hvor man for det meste kan se VKO, nemlig når de bliver gemt af de fodsåler, især Dansk Folkeparti, når de løber væk fra de fine ord, de tit bruger i forbindelse med deres omsorg for de kortuddannede. Det, som det her er, er et førsteklases forræderi mod de kortuddannede, det er førsteklases forræderi mod Udkantsdanmark. Man er oven i købet i gang med en meget ubehagelig knibtangsmånevne, hvor man med stramninger af dagpengereglerne samtidig gør det sværere for de kortuddannede at komme videre.

Hvem er det, der er i centrum for den der ubehagelige knibtangsmånevne? Det er lige nøjagtig dem, der har det sværest på arbejdsmarkedet, dem, der fik mindst af uddannelseskagen, dem, der er placeret de steder i Danmark, hvor det er sværest at komme videre. Her deltager Dansk Folkeparti i et forræderi mod de mennesker, i hvert fald set i forhold til den varme luft om den såkaldte bekymring, man har for de her mennesker, ved at gøre det sværere for dem. Hvad er meningen for Dansk Folkeparti, når man på et tidspunkt siger, at man har en bekymring – nogle gange har man oven i købet, har jeg forstået, medfølelse for de her mennesker – når det, de har brug for, er uddannelse og job? Man deltager i den her knibtangsmånevne, hvor man både rammer dem på dagpengene og forhindrer dem i at komme videre i livet.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:40

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes, det er lige voldsomt nok at kalde det forræderi. Det må jeg sige. Jeg synes godt nok, det er nogle meget skarpe vendinger, hr. Karsten Hønge bruger, men det er vi jo også vant til, når hr. Karsten Hønge taler her i Folketinget, så det kommer ikke bag på mig.

Når det så er sagt, må jeg sige, at det er fint, at hr. Karsten Hønge bekymrer sig for de kortuddannede. Det gør vi også i Dansk Folkeparti. Det lyder, som om hr. Karsten Hønge også bekymrer sig om de ledige. Det gør vi også i Dansk Folkeparti. Men vi kan også konstatere, at i den plan, man har lagt frem fra Socialdemokraternes side

sammen med Socialistisk Folkeparti, som hr. Karsten Hønge kommer fra, er der et forslag om, at hvis bare vi alle sammen arbejder 12 minutter mere om dagen – det, der svarer til en time mere om ugen – så kan vi sådan set løse finanskrisens problemer.

Sådan hænger det jo ikke sammen. Hvis hr. Karsten Hønge vittterlig bekymrer sig om de ledige og de kortuddannede, så er det da et forslag, som man aldrig burde have præsenteret fra S og SF's side, for det forslag kommer netop til at betyde, at der kommer flere ledige.

Så vil jeg lige sige en sidste ting, og det er til det der med fodsålerne, og at vi løber fra ansvaret. Jeg løber ikke fra ansvaret, vil jeg sige til hr. Karsten Hønge. Det gør Dansk Folkeparti heller ikke. Det er derfor, jeg står her.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Marianne Jelved.

Jeg vil lige sige, at vi ikke regner med at holde frokostpause; vi regner med at køre igennem, så der bliver ingen pause.

Kl. 11:42

Marianne Jelved (RV):

Et af de sidste svar, som Venstres ordfører kom med under de korte bemærkninger, gik ud på, at besparelserne på VEU ikke rammer de kortuddannede. Nu blev der ikke lejlighed til at spørge fru Irene Simonsen om, hvad hun egentlig mente med det. Derfor vil jeg rette mit spørgsmål til fru Marlene Harpsøe. Kan Dansk Folkepartis ordfører bekræfte, at VEU og SVU bruges af ufaglærte og kortuddannede, og at der faktisk sker betragtelige stramninger og besparelser på de områder?

Kl. 11:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:43

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kan bekræfte, at det særligt er de kortuddannede, der bl.a. bruger SVU, og som bl.a. tager nogle af de her kernefag, som er på enkeltfags-hf, og hvad der ellers er af voksen- og efteruddannelsesmuligheder. Det kan jeg bekræfte.

Derfor vil jeg også gerne gentage, at når det er, at vi i Dansk Folkeparti går med i aftalen om genopretningspakken og finansloven og skal finde penge til den regning, som den økonomiske krise har efterladt, er det selvfølgelig heller ikke noget, vi gør for sjov. Vi ville jo allerhelst bare have en masse penge i Danmark, så vi bare kan få alt, hvad vi peger på. Det ville selvfølgelig være dejligt. Men fru Marianne Jelved ved jo også, at virkeligheden ikke hænger sammen på den måde. Man er nødt til at prioritere de midler, man har. Der er nogle, der gerne vil afskaffe efterlønnen. Det vil vi ikke i Dansk Folkeparti. Derfor må vi prøve at se på, hvor vi så kan finde de penge, der skal til for at betale den regning, der altså ligger.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 11:44

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne takke for det svar fra Dansk Folkepartis ordfører.

Eftersom fru Marlene Harpsøe i sit indlæg sagde noget, som jeg faktisk er helt enig i, vil jeg gerne gentage det, nemlig at vi i fremtiden skal leve af uddannelse. Derfor spørger jeg fru Marlene Harpsøe: Hvordan vil man sikre sig, at alle har mulighed for at få uddan-

nelse? Hvis de ikke får en uddannelse, når de er unge, skal de have mulighed for at tage en uddannelse som voksne. Hvordan sikrer vi det fremover?

Kl. 11:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:45

Marlene Harpsøe (DF):

Jamen det kan vi sagtens stadig væk sikre. Selv om vi gennemfører de her besparelser, hvor vi altså henter nogle penge for at kunne finansiere den regning, som den økonomiske krise har efterladt i Danmark, vil der stadig være mulighed for at videreuddanne både voksne og unge. Der er jo forskel på – hvis fru Marianne Jelved forstår, hvad jeg mener – hvornår man føler sig ung, hvornår man føler sig gammel, og hvornår man føler sig voksen. Det var sådan set det, jeg lige kom til at sige i en smutbemærkning.

Men der vil stadig væk være gode muligheder for at videreuddanne og efteruddanne sig. Det synes vi i Dansk Folkeparti er rigtig, rigtig godt, for vi mener, at det er utrolig rigtigt, som fru Marianne Jelved også var inde på, at det, Danmark skal leve af i fremtiden, er uddannelse. Det ved vi alle sammen godt. Hvis vores velfærdssamfund skal bestå, hvis vi skal betale det, det koster at tage hånd om de sva-geste i vores samfund, er vi også nødt til at sikre, at unge mennesker i dag fortsat kan uddanne sig, og også sikre, at voksne fortsat kan uddanne sig og bygge oven på de kompetencer, de har.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning kommer fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:46

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil sige, at jeg nødig vil udsættes for den bekymring for de ledige, som fru Marlene Harpsøe siger Dansk Folkeparti har, for det, der er virkeligheden, er, at man først giver ufinansierede skattelettelser, man hælder næsten 10 mia. kr. ud på håbløs og meningsløs aktivering, og når regningen så skal betales, er det børnefamilier, og det er arbejdsløse, som har brug for opkvalificering, som skal betale.

Det, vi ved om de ufaglærte, er, at de ofte skifter branche, og at de gør det, fordi det er et slidsomt og hårdt arbejde, de har, og derudover er de i risikozonen for at miste deres job, så der er faktisk brug for mere uddannelse og ikke mindre uddannelse.

Så jeg vil bare spørge Dansk Folkeparti om, hvordan man kan få sig selv til at sige, at det er i orden at forringe mulighederne for en gruppe mennesker, som er enormt udsatte, og som ikke i forvejen har belastet uddannelsessystemet i nogen nævneværdig grad. Hvordan kan man se sig selv i øjnene, når man siger: Nu forringer vi uddannelsesmulighederne for jer, og vi vil ikke hjælpe jer videre med et job, oven i købet forringer vi dagpengeperioden, så den bliver halveret. Hvordan kan det hænge sammen?

Kl. 11:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:47

Marlene Harpsøe (DF):

Vi kommer vidt omkring i dagens debat. Men jeg har det udmærket, det har hele Dansk Folkeparti, vi har det udmærket med at se os selv i øjnene. Og vi har en god mavefornemmelse, fordi vi er med til at betale den regning, som den økonomiske krise har efterladt – en regning, som skal betales nu, for ellers er det de fremtidige generationer

af unge mennesker, som kommer til at betale den regning, og vi har ikke lyst til at være så ansvarsløse ikke at betale den regning, der kommer. Og sådan er det jo, lige meget om det er her i Folketinget, eller om man sidder derhjemme med sit private budget for sine private indtægter og udgifter, man er nødt til at få tingene til at stemme, og det ved fru Karina Lorentzen Dehnhardt jo også udmærket godt. Så vi kan sagtens se os selv i øjnene.

Til slut vil jeg også sige i forhold til det der postulat, som jeg kalder det, omkring ufinansierede skattelettelser, at det simpelt hen ikke passer. Der er tale om en skatteomlægning for det første, og for det andet har jeg også noteret mig, at da Skattekommissionen kom med sine anbefalinger, som var mere vidtgående end det, som jeg ved regeringen sammen med os har gennemført, så sagde hr. Villy Søvndal, eller var det hr. Ole Sohn, det husker jeg ikke, men det var en af de øverste i Socialistisk Folkeparti parti: Den er lige inden for skiven.

Kl. 11:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:49

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Skattelettelserne i 2004 og 2007 var ikke finansierede, det vil jeg godt slå fast.

Jeg synes, det er et interessant ordvalg, når man siger, at man er med til at betale den regning, der ligger forude. Nej, Dansk Folkeparti er ikke med til at betale regningen. Det er bl.a. børnefamilierne og de ufaglærte, og vi ved, at når man forringer uddannelsesmulighederne for ufaglærte og halverer dagpengeperioden, går det først og fremmest ud over dem, der befinder sig i udkantsområderne, fordi det er her, størstedelen af de mennesker findes. Jeg vil bare høre, om det er indgået i Dansk Folkepartis overvejelser, at det her rammer skævt, at det rammer udkantsområderne mest.

Kl. 11:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:50

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kan igen sige, at det med, at der er ufinansierede skattelettelser, simpelt hen ikke passer.

Ja, det er rigtigt, at vi er med til at betale regningen. Når jeg siger vi, så er det, fordi vi har været med til at finde pengene, og jeg ville være meget overrasket, hvis det var sådan, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt ligefrem ville påstå, at ingen her i Folketinget på nogen som helst måde bliver berørt af det, der sker med genopretningspakken og finansloven. Vi bliver på hver vores måde berørt på en eller anden måde.

Jeg skal slet ikke kunne sige, om der er nogle, der slet ikke bliver berørt, det har jeg ikke forstand til at kunne forudsige med de mange initiativer, der er sat i gang. Men sandheden er, at der er indført og er ved at blive indført mange initiativer, hvis man kan kalde det sådan, for at sikre, at vi kan betale den regning, som den økonomiske krise har kostet.

Jeg synes, det ville være rigtig, rigtig ærgerligt, hvis man kun så på ét område og sagde: Her skal alle pengene komme fra, her skal de 24 mia. kr. plus 10 mia. kr. komme fra, hvis vi vil betale regningen. Hvor er det lige, virkelighedssansen er henne? Jeg så egentlig gerne, at man fra Socialistisk Folkepartis side anerkendte, at uanset hvilken regering der sad med flertallet, kom den ikke uden om, at den skulle finde pengene til at betale regningen for en økonomisk krise. Uanset om der er et rødt flertal eller et blå flertal eller et gult flertal, eller

hvad der er, så er der altså en regning, der skal betales, så jeg efterlyser i hvert fald den virkelighedssans, som vi burde have herinde.

Kl. 11:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er også en taletid, vi skal overholde.

Så er den næste korte bemærkning fra fru Julie Rademacher.

Kl. 11:52

Julie Rademacher (S):

Det står jo klart for enhver, at vi mangler nogle penge i Danmark, og det står også klart for langt de fleste, at regeringens skattelettelser har været ufinansierede. Hvorfor skulle man ellers nedsætte den Arbejdskommission, der netop skulle finde de penge? De penge er ikke fundet, der er stadig væk et hul i statskassen, og vi skylder utrolig mange penge væk i Danmark.

Nu var ordføreren så kæk tidligere at belære den socialdemokratiske ordfører, hr. Carsten Hansen, om, hvordan man staver til gratis. Men selv om man igen og igen har forsøgt at fortælle Dansk Folkeparti, hvordan man staver til social ansvarlighed, hvordan man staver til at investere i fremtiden, synes det ikke at bide sig fast i Dansk Folkeparti. Her går man altså ind og sparer, og jeg vil blot spørge, om det ikke er korrekt, at når man tager penge fra et sted, mindsker det aktiviteterne, og så bliver der også færre aktiviteter ude i samfundet.

Det står jo klart for enhver, at vi mangler nogle penge i Danmark, og det står også klart for langt de fleste, at regeringens skattelettelser har været ufinansierede. Hvorfor skulle man ellers nedsætte den Arbejdskommission, der netop skulle finde de penge? De penge er ikke fundet, der er stadig væk et hul i statskassen, og vi skylder utrolig mange penge væk i Danmark.

Nu var ordføreren så kæk tidligere at belære den socialdemokratiske ordfører, hr. Carsten Hansen, om, hvordan man staver til gratis. Men selv om man igen og igen har forsøgt at fortælle Dansk Folkeparti, hvordan man staver til social ansvarlighed, hvordan man staver til at investere i fremtiden, synes det ikke at bide sig fast i Dansk Folkeparti. Her går man altså ind og sparer, og jeg vil blot spørge, om det ikke er korrekt, at når man tager penge fra et sted, mindsker det aktiviteterne, og så bliver der også færre aktiviteter ude i samfundet.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:53

Marlene Harpsøe (DF):

Det er selvfølgelig helt korrekt, at når man tager penge et sted, kan det godt være, at det medfører en mindre aktivitet. Det kan man slet ikke komme uden om, det må vi bare anerkende og sige, at det, fru Julie Rademacher siger, meget muligt kan være rigtigt.

Så bed jeg også mærke i, at fru Julie Rademacher, som jo repræsenterer Socialdemokraterne, sagde, at vi jo skylder mange penge væk i Danmark, og det er skam også rigtigt. Men jeg skal lige love for, at vi skyldte rigtig, rigtig mange penge væk, dengang VK overtog flertallet sammen med Dansk Folkeparti. Da skyldte Danmark rigtig mange penge væk, og hvem er det, der har været med til at betale den gæld og finde pengene? For det første selvfølgelig det danske folk, men for det andet er det først og fremmest Dansk Folkeparti sammen med regeringen, som har været med til at finde de penge til at betale den gæld, som Socialdemokraterne sammen med De Radikale har været med til at opbygge.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 11:54

Julie Rademacher (S):

Nu må jeg nok indrømme, at fru Marlene Harpsøes styrke inden for økonomi og viden herom ikke ligefrem er prangende. Til gengæld kan jeg jo sige, at vi i dag netop arbejder for at nedbringe arbejdsløsheden. Dengang vi sluttede i regering i 2001, havde Danmark rent faktisk en meget lav arbejdsløshed, og det, der stadig væk er Socialdemokraternes mærkesag, er først og fremmest at sikre beskæftigelse og sikre uddannelse.

Vi ved bare, at det, at man sparer på AMU-centrene, rammer folk, der har behov for omskoling, og når vi kommer til at mangle job om nogle år, vil vi stå her og kalde på kvalificeret arbejdskraft. Vi har rigtig mange derude, som lige nu gerne vil uddannes, og det her er en direkte bremse herfor, så et helt konkret spørgsmål er: Det her rammer udkantsområderne, fordi det nu koster. Man får kun 400 kr. i finansiering, hvis man skal have logi til overnatning, og hvor i Danmark kan man få det for 400 kr.? Det vil jeg gerne spørge fru Marlene Harpsøe om.

Kl. 11:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Taletiden gælder også nede i salen.
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:55

Marlene Harpsøe (DF):

Jamen hvis det er sådan, at fru Julie Rademacher sidder foran en computer her lidt senere, så synes jeg, fru Julie Rademacher skal klikke sig ind på internettet, eller hvad man nu gør, og se på, hvor det er, man kan få kost og logi for 400 kr. Den service synes jeg bare ikke det er min opgave at levere til fru Julie Rademacher, må jeg nok sige.

I forhold til at vi jo har haft en økonomisk krise i Danmark, må jeg sige, at jeg efterhånden ikke er spor overrasket over, at man fra Socialdemokraternes side igen og igen nærmest postulerer, at det er regeringen og Dansk Folkepartis skyld, at der overhovedet er kommet en økonomisk krise i Danmark. Når vi så tager ansvaret på os og siger: O.k., vi er med til at finde de her penge – og det er altså ikke sådan, at det kun er én lille gruppe, som skal betale de her penge, det er et bredt spektrum af folk, som skal være med til at holde for og sikre, at vi kan betale regningen – jamen så er der vrøvl og ballade over det fra bl.a. Socialdemokraterne, for lige meget hvad, lige meget hvor det var, vi fra Dansk Folkeparti og regeringens side havde fundet pengene, er jeg ikke i tvivl om, at så ville man fra Socialdemokraternes side bare gøre vrøvl, fordi man snart skal indlede en valgkamp, og det valg, der følger, vil man meget gerne vinde. Det er det eneste, Socialdemokraterne egentlig har på dagsordenen.

Kl. 11:55

Kl. 11:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den sidste korte bemærkning til denne ordfører er fra fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 11:57

Anna Kirsten Olesen (S):

Tak for det. Det er jo spændende at lytte til det her og til ordføreren fra Dansk Folkeparti. Vi skal have gang i hjulene i Danmark, og vi skal have uddannet en hel masse mennesker. Ledigheden stiger voldsomt, og vi har dermed en god chance for at gå i gang med at få de her mennesker uddannet, mens de nu går ledige i forvejen.

Det, der lægges op til her af besparelser – finansloven og finanskrisen til trods – er, at man tager den mulighed, de, der nu bliver ledige, de, der er fyringstruede, har haft indtil nu for at få noget uddannelse under ledighed, fra dem. Det er simpelt hen medarbejdere, der bliver fyret, det er dem, der har det sværest, dem uden job, der rammes.

Hvordan har ordføreren det med, at der i forhold til SVU-reglerne ikke er den mulighed længere, og at man har skabt store frustrationer for dem, der er ramt af det her, fordi de ikke kan komme i gang med noget uddannelse?

Kl. 11:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:58

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg har det selvfølgelig ikke super fantastisk med, at vi er nødt til at finde penge, fordi der er en økonomisk krise. Det gælder ikke generelt, kan man sige, på alle områder; der er nogle områder, hvor vi i Dansk Folkeparti er utrolig tilfredse med at få nogle penge, f.eks. i forhold til tolkebistand, men så er der nogle andre områder, hvor vi selvfølgelig siger, at hvis der ikke havde været en økonomisk krise, ville vi selvfølgelig aldrig have været med til at finde de penge, og det er bl.a. i forhold til SVU'en.

Så kan man selvfølgelig – som man også gør – kaste de her forskellige bolde op i luften og mærke, hvor tunge de forskellige er, og hvad det er, man gerne vil prioritere. F.eks. er de kræfterne jo også nogle, som er meget udsatte, og der har vi f.eks. i den nye finanslov været med til at prioritere det område og sige: Jamen her bidrager vi faktisk til en kræftplan III; her bidrager vi med mere end 800 mio. kr. til det område. Og sådan er det med så mange ting – sådan er det i politik – at man kan sige, at vi ikke har et budget, der bare bugner af penge, og derfor må vi som politikere være ansvarsfulde, tage det på os og så finde ud af, hvordan vi vil prioritere pengene. Det er ikke en sjov øvelse, men den skal gøres.

Kl. 11:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 11:59

Anna Kirsten Olesen (S):

Jamen så vil jeg gerne bede ordføreren om et godt råd, med hensyn til hvad jeg skal sige til kollegaer fra Skagen – jeg kommer som LO-formand fra Aalborg – om den der økonomiske ansvarlighed og finanskrisen; om jeg kan bruge de ord til noget i forhold til de fyrede medarbejdere deroppe, som ikke kan få en uddannelse, på grund af at der nu bliver skåret i det.

Kl. 11:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:59

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil afholde mig fra at give gode råd, for jeg er ikke i tvivl om, at når det er en socialdemokrat, man prøver at give gode råd – i hvert fald når det er i forhold til økonomisk ansvarlighed – er det ikke noget, som vedkommende ligefrem, hvad skal jeg sige, tager til sig.

Men det er Dansk Folkepartis ord, og jeg håber i hvert fald, at vi også fremover kan være med til i nogle situationer, hvor der er behov for det, at betale de regninger, der kommer, uanset hvad der skal betales. Det skal betales, og alle må holde for. Jeg synes ikke, det er en særlig sjov øvelse, det synes jeg ikke det er, men det skal gøres,

fordi vi er økonomisk ansvarlige. Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti har jo præsenteret det, de kalder en økonomisk ansvarlig politik, nemlig det, der hedder »En Fair Løsning«, som så er underfinansieret med mellem 11 mia. kr. og 29 mia. kr., og der kan vi bare fra Dansk Folkepartis side sige, at det synes vi ikke er særlig økonomisk ansvarligt, tværtimod. Men det, vi har fremlagt, og som vi har fået igennem, er økonomisk ansvarlighed.

Kl. 12:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er hr. Karsten Hønge fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 12:01

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

SF ønsker Danmark ind på et vækstspor. SF vil sætte ind over for det, som vi ser som de største udfordringer, og det er for os at se, at titusindvis af arbejdspladser forsvinder ud af landet, at Danmark udvikler sig skævt, især hvor Udkantsdanmark rammes, at produktiviteten er stagnerende og konkurrenceevnen er presset, og at vi er bombet 10 år tilbage, i forhold til hvor mange unge der får en ungdomsuddannelse. Sådan ser SF udfordringen, og en af løsningerne er at satse massivt på uddannelse – og uddannelse og job er for alle. Voksen- og efteruddannelsessystemet har stor betydning for hele landet, men det benyttes jo især i Udkantsdanmark, for det er nemlig rigtig svært at være kortuddannet arbejdsløs på f.eks. Langeland, hvor vi nu sidst har set at Vestas vil lukke.

Uddannelse er en vigtig del af grundlaget for et fleksibelt og omstillingsparat arbejdsmarked. Uddannelse til flere og opkvalificering af arbejdsstyrken er svaret på fremtidens skrappe krav til virksomhederne og til lønarbejderne. Slukker vi for lyset i uddannelsessektoren, så slukker vi for lyset i Danmark. Og det er simpelt hen ikke meningsfuldt at påstå, at man er tilhænger af fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, uden at ville understøtte de enkelte konkrete bestanddele. Det, som V og K og Dansk Folkeparti er i gang med, er en meget ubehagelig knibtangsmanøvre, der er målrettet de kortuddannede. Det er forringelser, der på en og samme tid rammer dagpengemodtagerne og forringer deres mulighed for at komme videre i livet ved at kunne gøre sig kvalificeret til et nyt job.

Men det her er jo ikke nogen rød sammensværgelse, hvor vi kritiserer regeringen og Dansk Folkeparti. Uddannelseschef i Dansk Erhverv, Svend Berg, har sagt:

Det rammer den del af arbejdsmarkedet, som er dårligst stillet, og samtidig ved vi, at mange af de job, som kortuddannede kunne få, er forsvundet under finanskrisen, og de kommer sandsynligvis kun i begrænset omfang igen, og derfor går det ekstra hårdt ud over gruppen af kortuddannede. For at få job i fremtiden har de brug for den opkvalificering, som nu skæres bort.

Det er sagt af en arbejdsgiverrepræsentant.

Jeg har en henvendelse her fra VEU-centeret på Fyn, og VEU-centeret består jo både af arbejdsgivere og repræsentanter for fagforeningerne, og de skriver her til os:

Alle skal længere op ad uddannelsesstigen, hvis det danske arbejdsmarked og dermed den danske velfærdsmodel skal udvikle sig positivt i fremtiden. VEU-center Fyn er stærkt bekymret for, at ovennævnte målsætninger, som ingen vel kan være uenig i, ikke vil kunne opnås med de drastiske økonomiske forringelser for efteruddannelsesområdet, der er lagt op til i finanslovforslaget.

I høringssvarene kan vi se en samlet indstilling fra arbejdsgivere og fagforeninger. De siger, at fleksibiliteten og omstillingsparathed på arbejdsmarkedet bliver ramt, og de mener, at det vil medføre tab af den kompetenceudvikling, som skal styrke den danske konkurrenceevne og styrke væksten.

I sidste uge besøgte jeg VUC i Odense, og dem, besøget særlig gjaldt, var to ordblindeklaser, som især bestod af fyrede tidligere medarbejder fra Lindø og fra Damixa. Her var mennesker, som havde bidraget til samfundet gennem et hårdt fysisk arbejde, de havde betalt deres skat, nu var de fyret, og de var meget bevidste om, at ufaglærte job i fremtiden ikke er dem, der hænger på træerne. Det her er mennesker, der tit har gået i specialklasser og ikke har fået afgangseksamen fra folkeskolen, og mange af dem mangler selvtilid i forhold til det at tage en uddannelse. Det tager tid for sådan nogle mennesker at komme på omgangshøjde.

Jeg er fuld af beundring for, at de tør, og at de har overskud til at gå i gang igen. Jeg synes, at samfundet står i gæld til sådan nogle mennesker, der blev efterladt, da andre tog for sig af uddannelserne. Vi burde være glade for alle, der kæmper for at kunne tilpasse sig de nye tider. Og jeg vil sige, at af alle kortsigtede, perspektivløse forslag fra VKO tager forslagene om nedskæringer på efteruddannelsen førstepræmien i skinbarlig, reaktionær dumhed.

Hvis forringelserne er VKO's svar, hvad var det så, spørgsmålet var? Jamen det kommer selvfølgelig an på, hvilket samfund man ser for sig. VKO må jo have en forestilling om et fremtidigt Danmark, hvor der bliver brug for mange flere ufaglærte og færre med uddannelse, eller hvad? Synes VKO, at produktiviteten er alt for høj i Danmark? Synes VKO, at fleksibiliteten på arbejdsmarkedet bare er noget opreklameret snak, og at det såmænd nok skal drive over igen, så vi kan komme tilbage til de rigtig gamle dage, hvor mennesker var beskæftiget i den samme profession hele livet? Er det sådan nogle spørgsmål, man tumler med i regeringens diskussioner med Dansk Folkeparti, så er svaret da helt klart, at man bare skal skære i mulighederne for voksen- og efteruddannelse. For så kan vi med sikkerhed se frem til et stivfrossent arbejdsmarked, faldende produktivitet, dårligere konkurrenceevne for erhvervslivet og masser af knuste drømme hos de lønarbejdere, som i første omgang fik den mindste bid af kagen, da der blev delt uddannelse ud, og som nu forsøger at tilpasse sig den nye virkelighed, hvor utallige traditionelle industrijob desværre forsvinder ud af landet. Virksomhederne flytter job, men efteruddannelse kan flytte mennesker.

Så jeg vil slutte med på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten at oplæse følgende:

Forslag til vedtagelse

- »Folketinget opfordrer regeringen til at stoppe de massive nedskæringer på hele voksen- og efteruddannelsesområdet, der rammer de kortest uddannede voksne hårdest, med bl.a.
- øget brugerbetaling på grundlæggende og almene kundskabsfag,
  - nedskæringer i deltagerens SVU (statens voksenuddannelsesstøtte),
  - halvering af den periode, man i løbet af sit voksne liv kan uddanne sig på SVU,
  - nedskæringer på den godtgørelse, medarbejdere kan få på erhvervs-/arbejdsmarkedsrettet efteruddannelse (arbejdsmarkedsuddannelserne), og
  - afskaffelse af muligheden for at få støtte (SVU) til uddannelse/omskoling i afskedigelsesperioden.

Folketinget opfordrer samtidig regeringen til at anerkende fleksibiliteten i den danske arbejdsmarkedsmodel gennem mulighed for omskoling, opkvalificering og brancheskift gennem efter- og videreuddannelse til gavn for både medarbejdere, virksomheder og samfundsøkonomien.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 3).

Kl. 12:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forslaget til vedtagelse vil blive omdelt og indgå i den videre debat.

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:07

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg kan erklære mig enig i mange af de ting, som hr. Karsten Hønge har fremlagt, og også rationalet, at det er vigtigt at satse på uddannelse, er vi selvfølgelig fuldstændig enige i. Derfor er det jo også et faktum, at vi fastholder en position på voksen- og efteruddannelsesområdet, hvor vi ligger ekstremt højt i forhold til andre lande.

Der er jo kun en grund til, at vi sparer, hvilket ordføreren ligesom de øvrige ordførere fra oppositionen ikke forholder sig til, og det er Danmarks overordnede mangel på offentlige midler, fordi vi har et statsunderskud, som er så stort, at hver dansker i år bliver forgældet med ca. 16.000 kr. Den problematik forholder man sig overhovedet ikke til i oppositionen. Der er en lang række argumenter for, hvorfor der ikke lige skal spares på det her område, ligesom der i enhver debat med oppositionen er en række argumenter for, hvorfor der heller ikke skal spares på andre områder. Kan ordføreren fortælle, hvor SF vil spare, så vi kan reducere de offentlige udgifter? Er der noget bud på det fra SF overhovedet?

Kl. 12:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 12:08

Karsten Hønge (SF):

Mit hovedsvar vil falde i anden del, men når vi nu netop taler om arbejdsmarkedet og uddannelser, vil jeg da gerne pege på, at Rigsrevisionen selv er nået frem til, at der er brugt over 9 mia. kr. til fuldstændig håbløse aktiveringer af arbejdsløse og syge. Der er øjensynlig ifølge rigsrevisorerne mange milliarder kroner at hente i det der samtalecirkus og kontrolcirkus, man har i a-kasser og med de ledige.

Men lad mig nu tage en anden vinkel. Jeg tror grundlæggende, at vi ser på uddannelse på forskellig måde. Jeg kan forstå på hr. Rasmus Jarlov, at Det Konservative Folkeparti ser på uddannelse som en udgift, som vi sådan set bare kan skære ned på, og så sparer vi nogle penge. For SF er uddannelse en investering. Og det er simpelt hen et spørgsmål om, at det gør os fattigere, hvis vi ikke investerer i uddannelse. Det handler om, at vi gør Danmark fattigere og gør os mindre omstillingsparate. Vi får flere arbejdspladser, der forlader landet, og vi får færre skatteindtægter, hvis vi ikke investerer i uddannelse, så mennesker kan tage de job, som vi har chance for at kunne overleve på i Danmark. Det er altså grundlæggende en anden tilgang til uddannelse. For os er det en investering og ikke en isoleret udgift, som det øjensynlig er for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov. (*Rasmus Jarlov* (KF): Frafalder). Tak, så går vi videre til fru Marlene Harpsøe, som har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 12:10

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kunne ikke lade være med at bide mærke i det, hr. Karsten Hønge sagde om, at det var – tror jeg, det var – en reaktionær dumhed, at vi fra Dansk Folkepartis side sammen med regeringen altså er med til at finde nogle midler fra bl.a. voksen- og efteruddannelsesområdet. Jeg må indrømme, at det der med ligefrem at sige dumhed må jeg sige er noget, som jeg normalt holder mig langt væk fra, for jeg vil ikke herfra bedømme hr. Karsten Hønges intelligens, og jeg regner heller ikke med, at hr. Karsten Hønge kan bedømme min intelligens eller Dansk Folkepartis intelligens. Så jeg synes, at det er en lidt langt ude-vending at bruge, men når det så er sagt, synes jeg faktisk, at det, som vi i Dansk Folkeparti har gjort sammen med regerin-

gen, er rigtig, rigtig klogt, altså netop at vi vil være med til at finde penge til, at man kan sikre, at regningen for den økonomiske krise bliver betalt. Kan hr. Karsten Hønge anerkende, at der altså er en regning efter krisen, der skal betales, og at det altså ikke kun er i Danmark, der er regninger, der skal betales, men også i andre lande? Men lad nu dem om den regning.

Kl. 12:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 12:11

Karsten Hønge (SF):

Jeg ved ikke rigtig, om fru Marlene Harpsøe måske ikke godt alligevel kunne forvente, at jeg kunne prøve at beregne Dansk Folkepartis intelligens – det er i øvrigt ikke derfor, at jeg er gået herop – og i øvrigt er jeg ikke vant til at regne med så små decimaler.

Men det her handler altså om, hvordan man grundlæggende ser på uddannelse, om man ser snævert på uddannelse som en udgift, som vi bare kan skære ned på, og så sker der ikke noget i øvrigt. Det er ikke det, det handler om. Det handler om, som SF ser på det, at uden investering i uddannelse bliver vi fattigere. Vi bliver fattigere, vi bliver mindre konkurrencedygtige på verdensmarkedet, vi vil miste endnu flere job. Så hvordan imødegår vi den markante udfordring, det er for Danmark, at konkurrenceevnen er under pres, at produktiviteten er stagnerende, at titusindvis af job forsvinder ud af landet? Hvis man angriber den udfordring ved at lave et mere stivfrossent arbejdsmarked, gør det Danmark fattigere. Så ved at investere i uddannelse gør vi Danmark rigere. Så jeg køber simpelt hen ikke præmissen – men det er måske det med decimalerne.

Kl. 12:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:12

Marlene Harpsøe (DF):

Decimaler eller ej, den debat gider jeg faktisk ikke at gå ind i.

Men i forhold til, hvad der er dumt, og hvad der er klogt, vil jeg spørge: Mener hr. Karsten Hønge fra Socialistisk Folkeparti så vittterlig, at det er dumt at betale en regning, der ligger? Eller skal man gøre det, at man skal optage gæld for at betale regningen? Er det klo- gere? Det kunne jeg godt tænke mig et svar på fra ordføreren for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 12:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 12:12

Karsten Hønge (SF):

Jeg forstår glimrende Dansk Folkepartis lyst til at diskutere alt muligt andet end Dansk Folkepartis forræderi over for kortuddannede udsatte mennesker især i Udkantsdanmark. Jeg forstår godt, at man her igen er på flugt væk fra ethvert ansvar, enhver bekymring, som man i øvrigt påstår at have for kortuddannede arbejdsløse mennesker i det her land, og hellere vil diskutere noget andet. Men sagen er, at her lader man dem, der har fået mindst, betale udgiften der, hvor andre har fået rigeligt.

S og SF har fremlagt et forslag til, hvordan vi mener vi kan finde penge til at få en plan sat sammen hen over årene, og det betyder bl.a., at der her og nu vil være nogle, der skal betale noget mere i skat, og der vil være andre, der skal betale mindre i skat. Pointen er for os, at vi lægger vægten sådan, at de mennesker, der har råd til at betale skat, vil komme til at betale skat. Dansk Folkeparti synes, at

det var vigtigt at give Peter Skaarup, som er direktør i Danske Bank, en skattelettelse på næsten ½ mio. kr. om året. Hvis man synes det er vigtigt, er det jo klart, at så er der ikke penge til alt.

Kl. 12:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er der ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger til ordføreren. Jeg siger tak og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Rasmus Jarlov fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:14

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Så står vi her igen og har en lang debat om endnu et element i regeringens forsøg på at genoprette dansk økonomi.

Som sædvanlig er der hård kritik fra oppositionen, som afviser at holde styr på udgifterne og mener, at den eneste vej frem er at bruge flere penge. Den strategi afviser vi fra regeringspartierne side. Vi mener sådan set, at det er vigtigt, at vi ikke akkumulerer en kæmpe stor statsgæld, som kommende generationer skal betale tilbage og betale renter af. Vi mener, det er vigtigt, at vi sikrer Danmarks velstand, og der er ikke nogen vej frem, som kan gøre os til et rigt land, og som går gennem forøgede offentlige udgifter i en tid, hvor vi mangler 90 mia. kr. på vores statsbudget, og hvor samtlige økonomer anbefaler, at vi reducerer udgifterne.

Vi er fuldstændig enige i, at voksen- og efteruddannelsesområdet er vigtigt. Det er vigtigt, at vi sikrer en dannet og veluddannet befolkning. Det er vigtigt, at vi har noget kvalificeret arbejdskraft, og her spiller voksen- og efteruddannelsessystemet en meget stor rolle. Det er også en personlig gevinst for de mennesker, der får mulighed for at opkvalificere sig selv. Vi mener, det er en vigtig del af et godt liv, at man får tilført viden og læring. Derfor fastholder vi jo også et meget højt niveau. De udgifter, som bliver brugt på voksen- og efteruddannelse er på et historisk højt niveau. Vi kommer nu til at skruer niveauet lidt tilbage, efter at det er steget meget voldsomt de seneste 2 år, men vi kommer ikke længere tilbage, end at vi kommer til at ligge på 2007-niveauet – det ligger faktisk højere end 2007-niveauet – og det niveau er internationalt set ekstremt højt.

Generelt kan man jo sige om uddannelsesområdet, at vi ifølge OECD ligger femtehighest i verden, med hensyn til hvor mange penge vi bruger på uddannelse. Det er vi stolte af. Det er afgørende for vores videnssamfund, men vi nægter altså at gå ind i den konkurrence, hvor det hele handler om at bruge flest mulige penge.

Grunden til at vi skærer ned, er jo ikke, som oppositionen får det til at lyde, fordi vi nyder at skære ned på området. Sådan er det generelt ikke, når vi foretager nedskæringer på en lang række af de områder, som vi snakker om i øjeblikket her i Folketinget. Sagen er, at der er en finanskrise, som måske er forbigået oppositionens opmærksomhed, fordi oppositionen har så travlt med at påstå, at det er de her massive skattelettelser, regeringen har gennemført, som er årsagen til alle vores økonomiske problemer. Og jeg tror jeg har hørt det hundrede gange efterhånden, men de 500.000 kr., som Peter Straarup fra Danske Bank tilsyneladende har fået, er nok ikke dem, der har skaffet os et underskud på 90 mia. kr. Den seneste skattereform er udgiftsneutral. Jeg ville ønske, at der var givet skattelettelser i større omfang, det skal jeg ikke lægge skjul på, det er mit partis mål, men sandheden skal vi holde os til, og den er altså, at der er lavet en skattereform, som er udgiftsneutral og fuldt finansieret, og som ikke har noget som helst at gøre med det statsunderskud, vi har i øjeblikket. Tværtimod tilfører den jo en vækst til Danmarks økonomi, som gør, at vi får bedre råd til at løse de udfordringer, som vi står over for.

Vi kunne høre fra hr. Karsten Hønge, at oppositionen mener at være særligt intelligent og omtaler partier, som tager ansvar for Danmarks økonomi som havende, kunne jeg forstå, en IQ på under 1

point, når man skulle ned at regne i decimaler. Jeg finder det ikke særlig intelligent at omtale sine kolleger på den måde. Jeg finder det heller ikke særlig intelligent, at man ikke er i stand til at prioritere offentlige midler, at man ikke er i stand til at holde udgifterne nede, og at man aldrig nogen sinde kan gå ind og tage ansvar for Danmarks økonomi.

Det, vi gennemfører, er nødvendigt. Det er ikke noget, vi gør for sjov, det er noget, vi gør af nød, og jeg ville ønske, at der ikke hver gang skulle køres populisme. Hver eneste gang der en nedskæring, bliver der kørt populisme på det, og man kører det frem, som om det er noget, som regeringspartierne gennemfører, fordi de har dårlige intentioner, og fordi de ønsker det dårligt for de mennesker, som får færre penge. Vi ønsker det godt for befolkningen, vi ønsker det også godt for folk på voksen- og efteruddannelse, men vi gør det ikke godt for nogen, hvis vi afviser at tage ansvar for Danmarks økonomi, og hvis vi afviser at tage ansvar for det kæmpestore statsunderskud, som vi har fået, på trods af en tilbageholdende og fornuftig økonomisk politik i de senere år. Tak.

Kl. 12:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er fem, der har bedt om korte bemærkninger, og den første er hr. Karsten Hønge, værsgo.

Kl. 12:19

Karsten Hønge (SF):

En dag, hvor jeg må have haft lidt god tid, tog jeg mig sammen til at læse en kronik, som var skrevet af udenrigsministeren og økonomi- og erhvervsministeren, og der er to citater, som jeg gerne vil bede ordføreren om at forholde sig til.

I det ene skriver de: »Innovation og kompetencer bliver stadig mere afgørende i den globale konkurrence«. Og lidt efter skriver de: »Det er afgørende, at vi i Europa har en uddannelsessektor i verdensklasse, og at vi konstant har fokus på at opkvalificere arbejdsstyrken ... Særligt i krisetider skal der sættes ind ...«

Hvad er ordførerens reaktion på dem?

Kl. 12:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:19

Rasmus Jarlov (KF):

Det er vi fuldstændig enige om, udenrigsministeren, økonomi- og erhvervsministeren og jeg, og i øvrigt også resten af regeringen og støttepartierne. Vi mener selvfølgelig, at det vil være meningsløst at sige andet, end at vi lever af innovation og uddannelse og kompetencer i Danmark. Det er et faktum. Det er også et faktum, at flertallet herinde, når vi har så stort et statsunderskud, afviser at røre ved overførselsindkomsterne, herunder efterlønnen, og at et flertal herinde med oppositionen i spidsen fuldstændig afviser, at man kan stille krav om, at kommunerne, som beslægtet lægger en meget stor del af samfundsøkonomien, kan blive bare det mindste mere effektive. Da der skulle spares, eller der var lagt op til det – vi kom med et forslag om, at der skulle spares 0,75 pct., hvilket er ingenting – lød der et ramaskrig fra oppositionen.

Når man afviser det – og man vil heller ikke spare på hospitalerne – er der ikke så mange områder tilbage i samfundet, hvor der kan spares. Der er statens budget tilbage, som derfor kommer til at være hårdt spændt for, og det kommer til at gå ud over uddannelsessystemet.

Jeg vil gerne være med til at prioritere anderledes. Jeg ville se frem til, hvis Karsten Hønge ville gå ind i efterlønsdiskussionen; der kunne vi eksempelvis finde 18 mia. kr.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 12:21 de. Hvordan kan regeringen og dermed De Konservative så skrive, at det er det modsatte, der sker?

Kl. 12:23

Kl. 12:21 **Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:23

Karsten Hønge (SF):

Jeg kunne jo så høre på hr. Rasmus Jarlov, at han valgte ikke at forholde sig til det, som udenrigsministeren og økonomi- og erhvervsministeren har skrevet, men jeg ved heller ikke, hvorfor det skulle gøre noget særligt indtryk på ordføreren. Jeg tror ikke, at de to mennesker gør noget særligt indtryk på så mange andre i dansk politik i øjeblikket, så det må åbenbart være derfor. Men måske kan noget andet gøre indtryk på ordføreren.

Hvad nu, når uddannelseschefen i Dansk Erhverv, Svend Berg, siger, at det her simpelt hen vil forringe arbejdsmarkedet, og det, der er brug for – det er noget af det helt afgørende – er den opkvalificering, som nu skæres bort? Hvad siger ordføreren til, at Dansk Industri sammen med fagforeningerne siger, at det her vil medføre tab af den kompetenceudvikling, som skal styrke dansk konkurrenceevne og styrke væksten?

Hvad siger ordføreren til, at arbejdsgiverne sammen med fagforeningerne og VEU-center Fyn også siger, at det vil være dramatisk, at man laver de her nedskæringer? Måske kan de her arbejdsgiverindsigelser gøre et lidt større indtryk end indsigelserne fra de to snart forhenværende politikere.

Kl. 12:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:22

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes, det er et fantastisk morsomt indlæg, men jeg vil sige det på den måde, at der, uanset hvor der bliver foreslået en besparelse, så vil være folk, der stiller sig frem og siger, at det her vil medføre den ene ulykke efter den anden. Hvis vi hver gang bøjer af for det og giver efter for, at der er protester – ja, det er jo det, oppositionen gør hver gang – kommer vi aldrig til at kunne prioritere vores midler.

Vi har altså den holdning, at der skal være en balance mellem indtægter og udgifter på statens budget, og derfor er man nødsaget til at spare rundtomkring. Og det gør vi også, på trods af at der på hvert eneste område selvfølgelig kommer protester. Det er helt forudsigeligt, og det er et spørgsmål om politisk ansvar, om man er i stand til at gennemføre besparelser, vel vidende at der selvfølgelig vil være nogle folk, som vil være utilfredse med det.

Kl. 12:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra fru Christine Antorini.

Kl. 12:22

Christine Antorini (S):

Tak for ordet. Jeg kunne egentlig godt tænke mig, at den konservative ordfører lidt ville uddybe det forslag til vedtagelse, der ligger fra regeringen og Dansk Folkeparti og hr. Per Ørum Jørgensens side her i dag, fordi der står, at med alle de her nedskæringer, og nu citerer jeg, sikres særligt de kortuddannedes muligheder for efteruddannelse og kompetenceudvikling – jeg gentager: derved sikres særligt de kortuddannedes muligheder for efteruddannelse og kompetenceudvikling.

Det forstår jeg ikke. Vi har rejst en forespørgselsdebat, der peger på en række nedskæringer, der især målrettet rammer de kortuddannede: Øget brugerbetaling, forkortelse af SVU'en, lavere ydelse, 80 pct. af det, man fik før. Alt det her rammer specifikt de kortuddanne-

Rasmus Jarlov (KF):

Sagen er jo, at hvis vi ikke prioriterer vores midler, så vil vi løbe tør for penge på et eller andet tidspunkt. Det her handler helt overordnet om, at vi er nødt til at prioritere, også inden for det her område. Og der prioriterer vi jo i forhold til eksempelvis, at folk, der allerede har en videregående uddannelse, ikke får mulighed for at tage en uddannelse med samme tilskud, som de har kunnet hidtil. Derved er der jo en profil i det, som tilgodeser kortuddannede, og det er det, som det her handler om. Vi mener, at der skal være råd til en voksen- og efteruddannelse, men vi forbeholder os også ret til inden for det område at prioritere, hvad der er vigtigst.

Kl. 12:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Christine Antorini.

Kl. 12:24

Christine Antorini (S):

Jeg tror ganske enkelt ikke, at de mange, mange tusinde kortuddannede voksne, der har glæde af at kunne bruge voksen- og efteruddannelse, vil takke regeringen, herunder den konservative ordfører, for, at der bliver gennemført endnu flere nedskæringer på voksen- og efteruddannelsesmulighederne for dem, der har en videregående uddannelse. Derfor bliver den konservative ordfører altså lige nødt til at tage sig lidt sammen og forklare det, for det er jo forslagene til vedtagelse, vi skal stemme om til sidst, når vi kommer i salen igen på tirsdag. Og der står om alle de her nedskæringer, der sker, at derved sikres særligt de kortuddannedes muligheder for efteruddannelse og kompetenceudvikling. Kan den konservative ordfører ikke bekræfte, at det, vi diskuterer, er en række nedskæringer, der også rammer de kortuddannede voksne?

Kl. 12:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:25

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg tror heller ikke, vi får tak for det her, og det er også meget tydeligt, at oppositionen helt rigtigt med politisk tæft har lugtet, at der selvfølgelig da er stemmer i at gå imod den her nedskæring, ligesom der er i at gå imod alle andre nedskæringer. Så det er rigtigt, at vi ikke får nogen tak for det, og det er også rigtigt, at der er nogle mennesker, der får et mindre tilskud. Det gælder også nogle af de kortuddannede, men når vi formulerede det på den her måde, så var det jo, fordi vi løber tør for penge, hvis vi ikke gør noget, og hvis vi skal sikre, at det her system overhovedet kan fortsætte, så er vi nødt til at foretage en prioritering inden for området, og der er de kortuddannede blevet tilgodeset i forhold til folk, der har en videregående uddannelse. Der er den profil i den måde, som besparelserne er lagt sammen på.

Kl. 12:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Per Clausen.

Kl. 12:26

Kl. 12:29

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Rasmus Jarlov erkender, at det, vi diskuterer i dag, er en række forringelser for dem, der skal have efter- og videreuddannelse, og det er forringelser, der jo selvfølgelig rammer dem, der ikke har nogen uddannelse i forvejen, særlig hårdt. Jeg synes, det er godt at få det erkendt.

Så synes jeg, at hr. Rasmus Jarlov forsøgte at tale Det Konservative Folkepartis indflydelse i dansk politik helt væk i sit indlæg. Kan hr. Rasmus Jarlov ikke bekræfte, at der er opnået en række skattelettelser til de mest velhavende danskere? Det er Det Konservative Folkeparti stolt af, og de manglende indtægter, der følger af det, er jo også en af forklaringerne på, at kassen løber tør, hvis vi ikke sparer på efter- og videreuddannelse til de mennesker, der har en kort uddannelse.

Kl. 12:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:27

Rasmus Jarlov (KF):

Nej, jeg kan ikke bekræfte, at kortuddannede bliver særlig hårdt ramt. Som jeg netop sagde, er der en profil i det her, som tilgodeser de kortuddannede. Det har været fuldstændig med vilje, at det har været lavet på den måde. Men det er rigtigt, at der ikke er tale om forbedringer, der er tale om et besparelsesinitiativ, og det hænger sammen med, at der mangler penge i statskassen.

Jeg vil gerne slå fast, at den sidste skattereform, som er lavet, er fuldt finansieret, og på trods af, at vi hører det gentaget igen og igen herindefra, at det er ufinansierede skattelettelser, som har medført et hul i statskassen, så er det simpelt hen ikke rigtigt. Det er rigtigt, at det ved tidligere lejligheder er lykkedes Det Konservative Folkeparti at få sænket indkomstskatterne. Det gør Danmark til et rigere land, men på trods af de skattelettelser, som vi har fået gennemført, og som har sikret, at vi ikke fuldstændig har ødelagt vores konkurrenceevne, står vi stadig væk med et problem i statskassen. Danmark har desværre stadig væk det suverænt højeste skattetryk i hele verden, så at lægge til grund, at det er, fordi vi ikke beskatter befolkningen nok, at vi mangler penge i statskassen, er en absurd påstand.

Kl. 12:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er hr. Per Clausen.

Kl. 12:28

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare have hr. Rasmus Jarlov til at tage æren for det, Det Konservative Folkeparti har grund til at tage æren for, nemlig at i de snart 10 år, hvor vi har haft en VK-regering støttet af Dansk Folkeparti, er det lykkedes at gennemføre nogle skattelettelser, der for de højtlønnede danskere er væsentlig, væsentlig større, både når man gør det op i kroner og øre, og når man gør det op i procenter, end de skattelettelser, som de lavtlønnede har fået. Og det er jo en sejr for den omfordelingspolitik, Det Konservative Folkeparti står for, hvor de rigeste skal have mest. Men en af konsekvenserne af det er jo også, at der er færre penge i statskassen, end der ellers ville have været, og derfor kan hr. Rasmus Jarlov jo ikke bruge som argument, at det er, fordi penge-kassen er ved at løbe tør, at vi nødt til at spare på efteruddannelse og videreuddannelse, uden at acceptere, at en af forklaringerne på, at der mangler penge, er skattelettelser.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:29

Rasmus Jarlov (KF):

Det kan jeg afvise fuldstændig, for sagen er, at hvis ikke vi havde gjort noget for at forbedre vores konkurrenceevne – sænke selskabsskatten, sænke marginals-katten – så ville Danmark være et fattigere land. Jeg må fuldstændig afvise den der logik om, at hvis bare vi beskattede danskerne mere, så ville der være råd til mere.

Det er jo velkendt, at Enhedslisten er det mest ekstreme eksempel på den venstreorienterede økonomiske politik, hvor man mener, at hvis man beskatter befolkningen og virksomhederne i det her land mest muligt, så bliver man rigere. Vi har det sådan i Det Konservative Folkeparti, at vi hellere vil beskatte et rigere land noget mindre, end vi vil beskatte et fattigt land noget mere. Og der er vi bare forskellige, for på venstrefløjen synes man, at det altafgørende er at sikre, at statskassen får den størst mulige andel af Danmarks BNP, for os er det afgørende, at vi er et velstående land, og det betyder sådan set også i sidste ende, at der kommer flere penge i statskassen, hvis vi sikrer, at dansk økonomi få lov til at udfolde sig, og vi har noget vækst i Danmark. Men det er vi åbenbart meget uenige om, og jeg tror desværre heller ikke, at vi får talt os til rette i dag.

Kl. 12:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Marianne Jelved.

Kl. 12:30

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg hørte, at hr. Jarlov på et tidspunkt her sagde, at vi har et underskud i Danmark i størrelsesordenen 90 mia. kr. Det er jeg enig i. Derfor vil jeg gerne bede hr. Jarlov om at bekræfte, at der ikke havde behovet at være et underskud i den størrelsesorden, altså omkring 90 mia. kr., hvis ikke vi havde haft skattestoppet, som jo ikke er finansieret. Skattestoppet har jo kostet en mindreindtægt på godt 100 mia. kr. og skabt en meget uansvarlig boligboble.

Kan hr. Jarlov bekræfte, at vi ikke havde behovet at have et underskud på 90 mia. kr.?

Kl. 12:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:31

Rasmus Jarlov (KF):

Altså, jeg kan bekræfte, at hvis man på kort sigt beskattede danskerne mere, ville der selvfølgelig komme flere penge i statskassen, men jeg ved også, at fru Marianne Jelved ikke repræsenterer den yderligt gående venstreorienterede økonomiske skole, som oppositionen ellers gør, og udmærket godt er klar over, at forudsætningen for, at vi vedbliver at være et rigt land på lang sigt, altså er, at vi ikke brandbeskatter vores virksomheder og vores borgere. Og der er ikke nogen økonomer, der bakker op om, at vi skulle beskatte danskerne endnu mere, og at det ville give mere velstand og flere penge til alle de ting, vi gerne vil her i landet.

Så jeg må sige, at ja, på kort sigt er det selvfølgelig rigtigt, at havde vi hævet skatterne endnu mere, var der kommet flere penge ind, men på lang sigt er det en fuldstændig ufrugtbar strategi, og vi skal tænke lidt længere frem end bare lige til at sikre pengene til næste finanslov. Vi skal sikre, at vi har en vækst i Danmark. Det er den eneste måde, vi får råd til de ting, som vi gerne vil her i landet.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 12:32

centeret ude, der er blevet lavet kompetenceafklaringer, men nu kan de ikke få nogen uddannelse.

Hvad er De Konservatives svar på det med den der kærlige omsorg, som den konservative minister og andre konservative politikere har udvist, når der så natten over faktisk skæres ned på mulighederne for i opsigelsesperioden at kunne komme videre som pædagog eller andet?

Kl. 12:35

Marianne Jelved (RV):

Nu handler skattestoppet sådan set om, at man stopper udviklingen i bestemte typer afgifter. Hvis man havde indeksreguleret dem, så de bare havde fulgt med lønudviklingen, havde vi ikke haft et underskud på 90 mia. kr. i dag. Det har hr. Jarlov bekræftet.

Kan hr. Jarlov så også bekræfte, at når vi kunne afdrage gælden igennem 00'erne, var det, fordi vi havde en højkonjunkturaffødt merindtægt fra nordsøolien og fra pensionsafkastbeskatningen, og at regeringen ikke magtede at fastholde sin egen politik for omfanget af offentlige udgifter? Kan hr. Jarlov bekræfte, at det var en uansvarlig økonomisk politik?

Kl. 12:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:33

Rasmus Jarlov (KF):

Nej, det kan jeg på ingen måde bekræfte. Altså, for blot 3-4 år siden havde vi et gigantisk overskud på statsbudgettet, og det er jo det, der betyder, at vi i dag står som et af de lande i verden, som er absolut bedst polstret i finanskrisen. Der er meget få lande, der faktisk har et relativt mindre underskud på statsbudgettet, end vi har i Danmark. Så man må sige, at der er blevet ført en utrolig ansvarlig økonomisk politik i den her regerings levetid, som har høvlet af på statsgælden og sikret, at vi nu kan komme igennem finanskrisen og undgå meget massive besparelser, som man ser det i mange andre lande.

Vi har lige set i TV-avisen i går, at det blev fortalt, at det nu i England kommer til at koste 80.000 kr. at gå på universitetet. Der er i mange andre lande tale om besparelser af en helt, helt anden skala, men vi har faktisk en god økonomisk situation for statsbudgettet, fordi der er blevet holdt tilbage.

Havde venstrefløjen haft magten op gennem 00'erne med alle de udgiftskrævende forslag, som man har stillet gennem tiden – hver gang, der har været finanslovforhandlinger, har man krævet flere penge – havde vi slet ikke været i den situation. Så vi skal være glade for, at der har været en borgerlig regering, som har ført en ansvarlig økonomisk politik.

Kl. 12:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 12:34

Carsten Hansen (S):

Da Lindøværftet for halvandet års tid siden meddelte, at det skulle lukke, var det den nuværende udenrigsminister Lene Espersen, der var erhvervs- og økonomiminister. Hun skyndte sig under kommunevalgkampen at garantere, at man ville gøre alt for at få de fyrede Lindøarbejdere i gang med noget, og vi taler her om samlet set 7.000-8.000 mand, når vi regner underleverandører med. Man fremrykkede indsatsen ved at flytte jobcentrene ud på Lindø, man ville sikre, at folk kunne få SVU, altså det, der hedder Statens Voksenuddannelsessøtte, i opsigelsesperioden, og det gjaldt i det hele taget om at få det igennem, fordi uddannelse var så vigtig i forhold til jobåbningerne. Nu viser det sig, at med L 41, der førstebehandles i morgen, og med den aftale, der er lavet i forbindelse med finansloven, forhindrer man faktisk dem, der er blevet fyret, i at få en uddannelse i opsigelsesperioden. De er altså blevet motiveret, de har haft job-

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:35

Rasmus Jarlov (KF):

Der må man jo sige, at regeringen i den grad har levet op til de løfter, som blev givet dengang, for den indsats, der er blevet gjort på voksen- og efteruddannelsesområdet, har jo været massiv igennem den periode, der er gået siden. Det er sådan, at udgifterne fra 2007 til 2009 er steget med næsten 2 mia. kr. Så der er blevet gjort en massiv indsats på det område i den periode, som hr. Carsten Hansen omtaler her.

Vi fortsætter med at ligge på et meget højt niveau og fastholder den indsats. Vi kommer stadig væk internationalt set til at ligge ekstremt højt på skalaen over, hvor meget vi gør på voksen- og efteruddannelsesområdet, men der er altså sket det, som jeg må gentage, nemlig at vi har fået et meget stort underskud på statsfinanserne, som gør, at vi desværre ikke har uendelige ressourcer.

Vi har jo en grundlæggende holdning til løsningen af arbejdsmarkedsproblemer. Så jeg vil sige, at der selvfølgelig kan skrives ind med offentlige tiltag, men at det, der helt grundlæggende skal til for at skabe arbejdspladser i Danmark, altså ikke er en uansvarlig økonomisk politik, hvor vi bruger flere penge, end vi har, og dermed til sidst kommer til at skulle hæve skatterne, som er det, oppositionen foreslår, med over 30 mia. kr. Det er ikke noget, der skaber flere arbejdspladser, og heller ikke noget, der på nogen måde vil være til gavn for de mennesker, som hr. Carsten Hansen foregiver at ville hjælpe.

Kl. 12:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 12:37

Carsten Hansen (S):

Nu er det sådan, som Søren Kierkegaard – ham, der rendte rundt herovre i København, gik ture og spekulerede over hele verden – sagde, at sandheden altid er konkret.

Der er her afgivet en lang række løfter, og det er rigtigt, at man faktisk har gjort en stor indsats for de første, der blev fyret fra Lindø og andre steder. Men nu er det sådan, at når man tager og kigger på konkrete eksempler med konkrete navne, vil man kunne se, at 850 af de fyrede, og dermed også et par tusinde ekstra ude hos private underleverandører, ikke kan få nogen uddannelse i opsigelsesperioden. Er det godt eller er det skidt for Danmark og konkurrenceevnen, at de ikke kan målrette deres uddannelse mod der, hvor der er jobåbninger? Vi kommer til at mangle pædagoger, meritlærere osv., og rigtig mange af de her folk, der har været derude i 20-30 år, vil gerne have de job, men de kan med ét slag fra den dag, man gik i finanslovforhandling, ikke få nogen uddannelse i opsigelsesperioden. Nu er der altså fra statens og jobkontorenes side brugt en masse kræfter på kompetenceafklaring og motivation, men man kommer så bagefter og siger til dem, at de desværre bare ikke kan få nogen uddannelse. Er det godt eller skidt for

kompetencen? Spar mig så for den lange diskussion om den overordnede økonomiske politik. Kan jeg ikke bare få at vide, om De Konservative synes, at det er godt eller skidt?

Så har jeg et ekstra spørgsmål: Ville man hellere sænke selskabsskatten, hvis man kunne komme til at gøre det, samtidig med at man forringer vilkårene for de arbejdsløse?

Kl. 12:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:38

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo et klassisk politisk kneb at forsøge at opstille en meget kompleks problemstilling som sådan et ja/nejspørgsmål.

Årsagen til, at vi nu laver det om, således at der ikke kan fås SU i opsigelsesperioden, er jo, at der har været mulighed for at kunne spekulere i det. Man har kunnet give en opsigelsesperiode, som kunne være meget lang, og man har så kunnet forlade sig på, at staten i den periode ville udbetale voksenuddannelsesstøtte, og den mulighed synes vi ikke der skal være. Så vi holder fast i, at det, der vedrører den støtte, man skal have, efter at man har fået meddelt sin opsigelse, er noget, der skal komme fra Beskæftigelsesministeriets side, og jeg må indrømme, at jeg ikke er fuldstændig inde i detaljerne, omkring hvilke muligheder der findes, for det er ikke det, forespørgslen i dag handler om.

Med hensyn til selskabsskatten vil jeg sige: Altså, jeg vil ikke stille det op på den måde, at vi gerne vil spare på uddannelsesområdet for at kunne sænke selskabsskatten, der er andre steder, eksempelvis efterlønnen, vi gerne vil spare på. Jeg ved ikke, hvordan hr. Carsten Hansen vil forsvare, at fuldstændig arbejdsdygtige 60-årige skal kunne rende rundt og spille golf på samfundets regning, mens vi skærer ned på det her område. Vi har nogle forskellige prioriteter. Men vi synes også, det er vigtigt at sænke selskabsskatten.

Kl. 12:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Kim Mortensen.

Kl. 12:40

Kim Mortensen (S):

Det er jo imponerende at høre den konservative ordfører stå her som repræsentant for en regering, der har soldet et historisk årti væk; et årti, hvor Danmark samlet set har haft ekstraordinære indtægter fra Nordsøen på tæt på 200 mia. kr., som regeringen så, i det den kalder finansierede skattelettelser, har delt ud til højre og venstre. Nu har vi så en regering, der på få år har vendt et statsligt overskud på 80 mia. kr. til et underskud på 90 mia. kr., og en konservativ ordfører, der står og kalder sig dybt ansvarlig. Det er jo fantastisk, at når alle pengene er soldet væk, repræsenterer man så det synspunkt, at man er ansvarlig. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Nu står vi så foran et nyt årti, hvor det er nogle helt andre udfordringer, vi kommer til at stå over for. Hvis vi skal følge regeringens eget Vækstforum, hvis vi skal følge de anbefalinger, der kommer herfra, handler det om, at vi for det første skal have omstillet hele energisektoren fra fossile brændsler til grøn energi, og at vi for det andet skal have fornyet og udviklet vores produktionsarbejdspladser. Mener den konservative ordfører, hr. Rasmus Jarlov, at det kan ske uden samtidig at iværksætte en stor og omfattende voksefteruddannelse?

Kl. 12:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:41

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo, som om det helt er forbigået oppositionens opmærksomhed, at der er en finanskrisen.

Regeringen skulle have soldet statsoverskuddet væk – jamen hvad er det for nogle tiltag, vi har gennemført, som har gjort, at vi har soldet det væk, siden vi havde det kæmpe statsoverskud? Hvad er det for nogle skattelettelser, som er blevet givet, som har gjort, at regeringen har soldet overskuddet væk? Ingen! Der har været en fuldt finansieret skattereform, der har ikke været nogen skattelettelser, desværre. Jeg så gerne, at der havde været det, men lad os nu holde os til fakta og lade være med at forplumre debatten med falske påstande. Det er finanskrisen, der er skyld i, at vi har et statsunderskud.

Så vil jeg i øvrigt gerne spørge tilbage: Jamen hvad er det for nogle tiltag, som oppositionen ville have gennemført? Jeg tror ikke, der været én finanslov de sidste 10 år, hvor oppositionen ikke har foreslået at bruge flere penge, end regeringspartierne har villet gøre. Havde vi fulgt oppositionens politik, havde der været problemer, men nu har vi ført en ansvarlig politik, som gør, at vi har en bedre økonomi end næsten alle andre lande, så at påstå, at der er ført en uansvarlig politik – det er uansvarligt.

Kl. 12:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 12:42

Kim Mortensen (S):

Finansministeren har altså over for mig oplyst, at i perioden 2004-2009 har nettooverskuddet fra Nordsøen været 158 mia. kr., og hvis vi tager hele det foregående årti med, nærmer vi os 200 mia. kr. Det er da for mig at se penge, som er kommet ud af den blå luft, og som er faldet lige ned i løkkeposen hos en regering, som ikke har formået at bruge lige præcis det årti, hvor vi har haft en historisk højkonjunktur, til at få styr på de offentlige finanser.

Nu står vi så med et underskud på 90 mia. kr. Regeringen kalder det selv genopretning, men 90 mia. kr. er jo trods alt et underskud, og så er mit spørgsmål til den konservative ordfører: Hvis vi skal vende den udvikling; hvis vi skal omstille vores samfund; hvis vi skal have moderniseret vores produktionsarbejdspladser, og hvis vi skal have skaffet job til de mange, der nu bliver fyret eller har fået varslet fyring, tror den konservative ordfører så, at det kan ske uden samtidig at iværksætte en omfattende voksen- og efteruddannelse?

Kl. 12:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:43

Rasmus Jarlov (KF):

Nej, jeg tror ikke, at vi kan vinde i videnssamfundet og i en globaliseret verden, hvis vi ikke har en stærk voksen- og efteruddannelse, og derfor er jeg også glad for, at vi fortsat vil have det. Jeg er glad for, at vi fortsat vil ligge på et ekstremt højt niveau i forhold til andre lande, for det er et faktum, at det gør vi. Det er også et faktum, at vi bruger femtemest i hele verden på uddannelse ifølge OECD's opgørelser.

Så derfor: Ja, vi skal fastholde vores fokus, og vi er glade for, at vi har kunnet undgå endnu større besparelser. Personlig havde jeg jo gerne set, som jeg også har sagt flere gange, at vi kunne prioritere rigtigt her i landet, så vi holdt op med at give penge til folk, der ikke har behov for det som f.eks. en stor del af efterlønnen, men det er oppositionen jo ikke med på, og det er derfor at blæse og samtidig

have mel i munden, når man foregiver, at man vil noget særligt på uddannelsesområdet. Sagen er jo, at man overhovedet ikke prioriterer, men at man blot på samtlige områder holder fast i, at der ingen steder må ske besparelser, og at der ingen steder må være nogen anden prioritering end blot at forøge budgetterne. Det er vi ikke enige i.

Kl. 12:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er kommet en enkelt kort bemærkning mere, og den er fra fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 12:45

Anna Kirsten Olesen (S):

Tak for det.

Det, der gav mig anledning til at tage ordet, var, at ordføreren sagde noget om, at SVU-ordningen var blevet misbrugt af virksomhederne og medarbejderne. Jeg vil gerne sige til ordføreren, at den ordning, hvor man har mulighed for at få SVU, hvis man bliver fyret, tror jeg er en ordning, hvor virksomheden og medarbejderen sammen finder ud af at få noget uddannelse, når man nu er i den uheldige situation som medarbejder i det danske samfund. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om jeg hørte rigtigt, altså at noget af begrundelsen for at skære ned på det her er, at den ordning er blevet misbrugt.

Kl. 12:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:45

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg har altså ikke kendskab til konkrete eksempler på misbrug. Men det er klart, at det ligger i konstruktionen, at når man meddeler en opsigelse med en meget lang opsigelsesperiode, og man kan få staten til at gå ind og betale et uddannelsesforløb i den periode, er der et incitament til, at man netop meddeler en meget tidlig opsigelse i stedet for at vente lidt længere med at opsiges medarbejderne. Det mener jeg faktisk ikke er hensigtsmæssigt, og det er derfor, der bliver lavet om på det nu.

Jeg har ikke nogen konkrete eksempler, som jeg kan hive frem, men jeg kan sige, at jeg synes, konstruktionen er uhensigtsmæssig, og det er mere hensigtsmæssigt, at vi har klare linjer og siger, at når folk har fået meddelt opsigelse, er det Beskæftigelsesministeriet, der står for en opkvalificeringsindsats.

Kl. 12:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 12:46

Anna Kirsten Olesen (S):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om det ikke også er ordførerens opfattelse, at vi skal i gang i Danmark, vi skal have gang i hjulene og dermed også komme i gang med uddannelse, og at det her er med til at forhindre nogle i at få uddannelse. De får i hvert fald noget mindre uddannelse, så det er den forkerte vej, det danske samfund går.

Kl. 12:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:47

Rasmus Jarlov (KF):

Jo, det kan man jo godt sige isoleret set, og jeg ville da også ønske, at der var uanede ressourcer, så vi kunne bruge endnu flere penge på

uddannelse, uden at det udgjorde en uansvarlig belastning af statsbudgettet. Men sådan er situationen desværre ikke, selv om jeg også inderligt ville ønske det, og vi kan ikke lukke øjnene for, at der er nødt til at være en balance mellem indtægter og udgifter, og at vi også på uddannelsesområdet er nødt til at prioritere vores midler.

Men kom endelig frem med nogle forslag. Kom endelig frem med en åbenhed omkring, at vi kunne afskaffe efterlønnen, og en åbenhed omkring, at man også godt kunne bede kommunerne, som beslaglægger en så stor del af de offentlige midler, om at blive en lille smule mere effektive. Så kunne vi jo prioritere anderledes her i samfundet. Men så længe man har låst de her områder, som udgør en så stor del af det offentlige forbrug, fuldstændig fast, og vi holder fast i, at der skal være balance mellem indtægter og udgifter, har vi jo ikke andet valg. Men jeg vil gerne ind i en dialog om de andre områder, og så kan vi se på, hvordan vi kan prioritere.

Kl. 12:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Så er der ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Vi siger tak.

Den næste i ordførerrækken er fru Marianne Jelved fra Det Radikale Venstre.

Kl. 12:48

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Debatten i dag er jo ikke rejst, fordi der sker fornyelser og gives konstruktive muligheder for voksen- og efteruddannelser, videregående uddannelser og arbejdsmarkedsuddannelser, men fordi der igennem Venstre, Konservative og Dansk Folkepartis såkaldte genopretningspakke og finanslov for 2011 sker meget massive stramminger og besparelser – stramminger i regelsættene og besparelser på forskellige niveauer for uddannelses- og ydelsesmuligheder.

Det er efter Det Radikale Venstres opfattelse en meget uklog prioritering, og derfor vil jeg gerne understrege, at der er andre lande, som også sparer på deres udgifter, fordi de også har problemer med deres økonomi, men de undgår at spare på uddannelse og forskning. Jeg vil også henvise til, at OECD anbefaler lande, der ønsker at spare på de offentlige budgetter, at de undgår at spare på uddannelse og forskning. Det gør de store virksomheder rundtomkring også. Hvorfor gør de det? Det gør de, fordi det, der skal fremme vores produktivitet og muligheder for at klare os godt i fremtiden, er, at vi har uddannelse og uddannelse og uddannelse.

Så lyder det, når man hører på repræsentanter fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, som om der kun er én løsningsmulighed for den misere, Danmark er i og er bragt i af en uansvarlig økonomisk politik op igennem 00'erne; den eneste mulighed er besparelser. Men det er faktisk ikke rigtigt, og jeg henviser så til 1993, hvor der, efter at Poul Schlüter måtte gå af som statsminister og tage sin regering med sig, kom en ny regering under ledelse af Poul Nyrup Rasmussen. Der havde vi også en kæmpe gæld og en ledighed på 350.000 og et meget stort underskud, ikke så stort som det, vi har i dag, men alligevel meget stort, og vi sparede os ikke ud af krisen, for det kan man ikke, hvis det skal være langsigtet og holdbart. Vi investerede faktisk i uddannelse. Vi lavede uddannelsesorlov, vi gav muligheder for at gøre arbejdskraften og de ledige klar til at kunne tage de job, som vi vidste ville komme, og gennem reformer af arbejdsmarkedet, uddannelsessystemet, skattesystemet osv. sørgede vi for, at alle ændrede adfærd, og vi fik udvidet arbejdsstyrken og kom i gang med at vende de negative træk i den tid og fik styr på økonomien.

I dag har vi så 200.000 arbejdspladser, der er væk – det er nyt. Vi har en arbejdsstyrke, der er faldet med omkring 100.000 – det er også nyt. Begge tal er meget alarmerende signaler, og derfor står vi over for en massiv udfordring. Danmarks muligheder afhænger, som

jeg sagde før, af en øget produktivitet, og af at arbejdsstyrkens størrelse vokser. Det vil sige, der skal skabes nye virksomheder, nye arbejdspladser, og produktivitet hænger uløseligt sammen med uddannelse. Der er masser af analyser, der viser det, og alle økonomer peger på det samme, nemlig at uddannelse og uddannelse skaber øget produktivitet.

Vi har også brug for, at kompetente medarbejdere er i stand til at omstille sig til nye virksomheder og klare nye opgaver og nye arbejdsområder, og derfor er efter- og videreuddannelse og omskoling og opkvalificering virkelig meget vigtig. Så der er brug for voksen- og efteruddannelsessystemet, og der er brug for statens voksenuddannelsessøtte. I virkeligheden bør vi jo sikre, at alle voksne har en kompetencegivende uddannelse, og at de får mulighed for at tage den, enten mens de er unge, eller når de er blevet voksne. Det bliver sværere efter det lovforslag her, som vi behandler nu.

Venstre, Konservative Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne vælger at skære stærkt ned på de ydelser, der skulle investeres i, at vi kommer ovenpå igen. Og der er masser af begrænsninger, der gør, at det faktisk er svært at øge sin kompetence, som man får samlet set hen over årene, altså en kompetencegivende uddannelse, hvis ikke man har nået det, da man var ung. Vi taler her om kortuddannede medarbejdere, der i realiteten har et uddannelsesefterslæb, og det er dem, vi svigter. Vi taler om ufaglærte, som ikke har fået chancen for at få en kompetencegivende uddannelse, det er dem, der svigtes. De får ikke de muligheder, der i dag er der, for, at de gradvis kan øge deres kompetence, så de får en fuld og færdig uddannelse gennem årene.

Det er dybt beklageligt, og Det Radikale Venstre advarer imod den her tankegang, imod den her måde at arbejde på. Vi burde have fulgt OECD's råd og undgået besparelser på uddannelse og forskning.

Kl. 12:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren, og den er fra hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:53

Rasmus Jarlov (KF):

Ja, nu nævnte fru Marianne Jelved i sit ganske udmærkede indlæg, at der er andre lande, hvor man formår at friholde voksen- og efteruddannelsesområdet. Fru Marianne Jelved nævnte Tyskland som et eksempel tidligere i debatten her i dag, og så vil jeg bare spørge: Er det ikke, fordi Tyskland i forvejen ligger på et meget lavere niveau, end vi gør i Danmark, og at Danmark derfor fortsat vil bruge langt flere penge på det her område, end Tyskland kommer til?

Kl. 12:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 12:53

Marianne Jelved (RV):

Det er sådan set underordnet. Det er faktisk efter min opfattelse underordnet, fordi Tyskland undgår at spare på uddannelse og forskning *med vilje*. Det er en prioritering, de foretager, fordi de ved, at der skal noget til af den karakter, for at de kan komme op igen og forbedre deres konkurrenceevne og produktivitet.

Vi kunne også godt have gjort det på den måde. Vi kunne også have undgået besparelser på 5,5 mia. kr. frem til 2013, hvis vi havde gjort det på en anden måde. Hr. Jarlov har jo selv her fra talerstolen i dag gjort det klart, at med nogle reformer på arbejdsmarkedet og på efterlønsområdet osv. kunne vi have undgået meget af det her. Og det var det, der skete i 1990'erne. Derfor undgik vi de massive besparelser, som vi nu udsættes for.

Derfor synes jeg, det er et lærestykke at parallelisere mellem halvfemserne og 00'erne og se, hvor man gjorde det klogest. Og jeg er ikke i tvivl.

Kl. 12:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:54

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo ikke så overraskende, at man som tidligere økonomiminister i 1990'erne synes, at det var en fantastisk periode, hvor der blev ført en god økonomisk politik.

Jeg vil også sige, at den økonomiske politik, man førte dengang, i hvert fald ligger milevidt fra det, som fru Marianne Jelved i øjeblikket er nødt til at tilslutte sig, nemlig en fuldstændig uansvarlig økonomisk politik fra S og SF's side. Jeg forstår godt, at Det Radikale Venstre har visse vanskeligheder med at give en helhjertet opbakning til den politik.

Men jeg vil nu lige spørge igen: Er det fuldstændig underordnet, hvilket niveau man ligger på? Er det kun bevægelserne, der tæller? Er det sådan, at man vil give mere ros til Nigeria for ikke at skære på voksen- og efteruddannelsesområdet, end man vil til Danmark for at fastholde et meget højt niveau på voksen- efteruddannelsesområdet? Er det kun bevægelsen, der betyder noget, eller betyder det absolutte niveau, som man ligger på, måske også en lille smule i forhold til at bedømme kvaliteten af den voksen- og efteruddannelsesindsats, som finder sted?

Kl. 12:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 12:55

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil stadig væk fastholde, og så vil vi springe Tyskland over og henvise til OECD, at OECD anbefaler medlemslandene, at hvis de vil konsolidere deres offentlige budgetter, som det hedder på det sprog, skal de undgå at røre ved uddannelse og forskning. De nævner ikke noget om niveauer og om, at de, der har et højt niveau på området, godt kan spare noget på det område. De anbefaler kategorisk og lige ud ad landevejen, at man skal holde fingrene væk fra uddannelse og forskning, for det er det, der skal fremme vores muligheder i Europa for at øge vores konkurrenceevne og vores produktivitet. Og vi har alle sammen i Europa brug for det.

Kl. 12:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er der ikke flere korte bemærkninger til ordføreren, og vi går videre i ordførerrækken til hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 12:56

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Den her debat handler som så mange andre om, hvem der er i stand til at tage patent på ansvarligheden, klogskaben og sagligheden, og hvis man gjorde det ved at bruge ordene ofte, er der jo ingen tvivl om, at VKO i dag har taget rekorden, hvad angår ansvarlighed. Men man kan godt stille sig selv det spørgsmål, hvor ansvarligt og klogt det er at skære ned på efter- og videreuddannelse i en situation, hvor vi har stor arbejdsløshed, og hvor vi ved, at vi har brug for at højne de kvalifikationer, der findes i befolkningen, for at få en effektiv og konkurrencedygtig udvikling i fremtiden. Man kan vel godt diskutere, hvor ansvarligt det er. Jeg synes faktisk, at det at skære ned på

efter- og videreuddannelse er det modsatte af at være ansvarlig i den nuværende økonomiske situation.

I en eller anden forstand handler den her debat, som det også indimellem antydes, jo i virkeligheden om, hvem der skal betale prisen for krisen. Skal det være de arbejdsløse, som skal have afkortet deres dagpengeperiode? Skal det være de mennesker, som har brug for efter- og videreuddannelse, som skal have mindre efter- og videreuddannelse? Eller skal det være dem, der for alvor tjente på det op-sving, der kom før krisen? Det er jo kernen i den her diskussion.

At Det Konservative Folkeparti indtager det standpunkt, at de skattelettelser, man har opnået siden 2001, som jo helt entydigt har været til størst fordel for de rigeste danskere, kun kan kritiseres for én ting, nemlig at de er utilstrækkelige, og at vi ikke har fordelt nok fra det fælles forbrug, nok fra de mennesker, der har lave indkomster, til de rigeste danskere, er jo et standpunkt, der er til at forstå, fordi det jo ligesom er Det Konservative Folkepartis opgave at varetage de interesser.

At Dansk Folkeparti i en sådan situation, hvor det er den politik, man skal forsvare, samtidig med at man gennemfører omfattende nedskæringer og forringelser på videre- og efteruddannelsen, er nødt til at søge tilflugt i at gentage ordet ansvarlighed meget, meget længe og meget, meget ofte, er vel heller ikke overraskende, fordi her føres politik for de velhavende i vores land, for de rigeste i vores land og mod de mennesker, der har brug for at få efteruddannelse.

Det nytter jo ikke noget at benægte, at kendsgerningen er, at de forslag, der ligger fra regeringens side, fra Dansk Folkepartis side og vist nok også fra Kristendemokraternes side – jeg ved ikke, hvilke fingeraftryk de har sat her – er forslag, som betyder, at ufaglærte arbejdere, som ønsker at tage fat på en folkeskoleuddannelse eller måske endda bevæge sig op på gymnasieniveau, faktisk bliver stillet ringere. Det er jo realiteten i det her forslag. De forslag, som vi har den her forespørgselsdebat på baggrund af, betyder, at man i realitetens verden kommer til at forhindre virkelystne, videlystne mennesker i at tage efteruddannelse. Og det er jo rigtig ærgerligt og rigtig trist og rigtig træls for de mennesker, det rammer, men det er også rigtig, rigtig dumt ud fra en samfundsmæssig betragtning. Jeg tror sådan set, at hvis det handlede om at skabe mere rigdom og mere velfærd i vores land i de kommende år, ville man indse, at det at satse på efter- og videreuddannelse ville være en betydelig mere effektiv måde end det krampagtigt at holde fast i de skattelettelser, som det er lykkedes for Det Konservative Folkeparti at få igennem for de rigeste danskere.

Jeg ved godt, at hr. Rasmus Jarlov og Det Konservative Folkeparti helst vil tale om Danske Banks direktørs skattelettelser, for enhver kan jo se, at selv om ½ mio. kr. er rigtig mange penge at få i skattelettelser, når man oven i får bonustillæg og alt muligt for den duelighed, hvormed man har ledet banken og været med til at skabe finanskrisen, ja, så kan det jo ikke løse de ufordringer, vi står over for. Men hvis man siger, at man f.eks. vil undlade at gennemføre skattelettelserne fra 2009 til 2011 for de mennesker, der tjener over ½ mio. kr. i Danmark, ville det indbringe 7,3 mia. kr., og selv om jeg godt ved, at hr. Rasmus Jarlov mener, at skat fører til fattigdom, vil han vel ikke mene, at den politik, som VKO førte i 2009, var ved at lede Danmark til tiggerstaven. Så det må jo være en mulig politik at føre.

Pointen er, at det desværre ikke generelt set i hvert fald skyldes uvidenhed, når det borgerlige flertal i Folketinget vælger at føre den politik, man gør, hvor man skærer ned på efter- og videreuddannelse og fastholder skattelettelser til de rigeste. Nej, så er det, fordi man har valgt at prioritere, at dem, der skal betale prisen for krisen, er dem, der aldrig kom med til festen, og dem, der først bliver smidt ud af arbejdsmarkedet. Det gør man ved at forringe dagpengeregler, og det gør man ved at forringe efter- og videreuddannelse. Så ud fra en ganske bestemt synsvinkel er det, man gør, måske klogt nok, nemlig

hvis det handler om at sikre, at dem, som har det økonomisk bedst, og som har fået mest uddannelse, skal slippe for at betale for krisen.

Kl. 13:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det undervisningsministeren. Det må ordføreren meget undskyldte, det er hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 13:02

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes, jeg vil komme med en kort bemærkning, når nu ordføreren bruger så meget taletid på at rose den konservative skattepolitik. Det er rigtigt, at vi ønsker en lavere beskatning. Vi har et mål om, at den sidst tjente krone ikke skal beskattes med mere end 50 pct., og det arbejder vi for. Men jeg må nok sige, at det jo ikke er noget, vi gør for at forgylde rige mennesker. Det er noget, vi gør ud fra to overvejelser: For det første fordi det er moralsk rigtigt, at man får lov til at beholde størstedelen af de penge, man selv tjener; for det andet fordi det giver et rigere samfund.

Vi vil hellere have, at Danmarks økonomi vokser, således at der er flere penge til borgerne og til det offentlige på lang sigt, ved at vi bliver et rigere land, end vi vil brandskatte befolkningen, hvilket er ligesom at tisse i bukserne for at få varmen – det giver nok flere penge ind på kort sigt, men på langt sigt gør det os fattigere. Det ved jeg godt at vi ikke bliver enige om, og ordføreren er velkommen til at replicere, men det er sådan set ikke et spørgsmål, for jeg tror ikke, at vi kommer hinanden ret meget nærmere, desværre.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:03

Per Clausen (EL):

Jeg er jo en ældre mand, og nu har jeg slæbt mig op ad trappen igen, så jeg vil nok insistere på at svare. Jeg vil bare sige til hr. Rasmus Jarlov, at det, jeg jo sådan set mangler, er noget, der bare kan sandsynliggøre, at lande, hvor man betaler væsentligt mindre i skat, er blevet rigere end Danmark. For hr. Rasmus Jarlov synes at mene, at hvis man har et stort offentligt forbrug, hvis man har en rimelig høj beskatning for at finansiere det store offentlige forbrug – det hænger jo sammen, penge skal jo komme et sted fra – så skulle det føre til, at man bliver fattig. Og det er måske det, jeg synes er en lille smule ubegribeligt, hvis vi kigger ud over verden, altså at det forholder sig på den måde.

I lande, hvor der er meget, meget stor statslig styring og kontrol med økonomien som Kina f.eks., er der jo en ekstrem vækst i økonomien, og jeg vil da stadig væk betragte Danmark som et relativt rigt land, ligesom der kan findes mange lande, hvor man næsten ikke betaler skat, men hvor man er betydelig fattigere.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 13:04

Rasmus Jarlov (KF):

Altså, vi må jo i hvert fald konkludere, at når økonomer, som har mere forstand på skattepolitik og sammenhængen mellem skattetryk og vækst, end jeg selv og hr. Per Clausen har, beskæftiger sig med dansk økonomi, så anbefaler de alle sammen entydigt, at vi reducerer vores skattetryk. Det er jo også meget logisk, når man – på trods af de skattelettelser, som Det Konservative Folkeparti helt rigtigt har fået igennem sammen med Venstre – har verdens absolut højeste beskatning og skattetryk, som vi har i Danmark.

Alle økonomer anbefaler, at vi reducerer det, fordi virksomhederne ikke vil bosætte sig i Danmark og der ikke vil blive skabt arbejdspladser. Danskerne arbejder mindre, danskerne arbejder en tredjedel mindre på deres arbejdsplads i forhold til resten af verden. Det er logisk nok, og alle økonomer er sådan set enige i det.

Jeg ved godt, at hr. Per Clausen har gået på en anden økonomisk skole, end jeg selv og økonomerne i OECD og EU og vismændene osv. har, men det er jo altså trods alt en ret entydig anbefaling, der kommer fra folk, der har forstand på det.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:05

Per Clausen (EL):

Nu bliver jeg jo altid bekymret, når man inden for samfundsvidenskaberne fortæller, at der findes en bestemt opfattelse af, hvordan ting hænger sammen, som alle er enige om. Det er ikke helt sådan, det er, og det ville også være bekymrende, hvis det var på den måde.

Men jeg synes jo, at det er spændende, at vi i Danmark er i stand til at opretholde en rimelig høj levestandard. Ifølge hr. Rasmus Jarlov er vi nogle af dem, der arbejder mindst og har den største offentlige sektor, og alligevel er vi relativt rige. Hvis jeg var økonom og havde den teori, som ikke rigtig er bevist ved hjælp af sådan egentlig empiri, at det er sådan, at hvis man betaler meget i skat, vil man blive fattig, så ville jeg alligevel kigge lidt forundret på den verden, vi lever i, og sige: Det var da mærkeligt. Hvordan kan det gå til, at de i Danmark er i stand til tilsyneladende at opretholde en høj velfærd?

Jeg vil til allersidst bare sige til hr. Rasmus Jarlov, at der findes vist stadig væk enkelte økonomer, også som har offentlig ansættelse og ansættelse andre steder end i banker, som har den opfattelse, at hvis man opkræver penge og bruger dem til offentlige investeringer, investerer dem i vækst osv., så er sandsynligheden for, at det fører til beskæftigelse i Danmark, betydeligt større, end hvis man lader pengene blive hos de rigeste danskere.

Kl. 13:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 13:07

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for det. Jeg vil godt lige indlede med at sige, at jeg altid bliver i så godt humør, når hr. Per Clausen er på talerstolen og repræsenterer Enhedslisten. Og hvorfor bliver jeg nu det? For det jo ikke, fordi vi deler opfattelse af tingene. Jeg gør det, fordi jeg sætter en vis pris på, at Enhedslisten og i særdeleshed hr. Per Clausen evner at fortælle sandheden, som den er, nemlig at man er socialist, og på den måde kan man sige, at Enhedslisten er det sidste socialistiske parti i Folketinget, som vedgår, at man er et socialistisk parti. Det synes jeg i sig selv aftvinger en vis respekt, for jeg vil også gerne medgive, at jeg er liberal, og det vil jeg ikke lægge skjul på.

Når vi er i en situation, hvor vi bruger flere penge, end vi tjener, når vi har en offentlig sektor, der er vokset sig selv over hovedet, fordi vi på sigt får problemer med at finansiere den, ja, så vedgår jeg, at jeg står for en økonomisk politik, som betyder, at vi derfor reducerer de samlede offentlige udgifter.

Når man lytter til debatten i dag, lyder det jo, som om vi fuldstændig er ved at knække ryggen på det helt særlige danske voksen- og efteruddannelsessystem og den offentlige finansiering heraf. Jeg er bare nødt til helt at afvise det. Jeg synes faktisk, at der køres en noget falsk kampagne ovre fra siden her i forhold til situationen på voksen- og efteruddannelsesområdet.

Det er sådan, at vi i 2007 brugte 5,5 mia. kr. på voksen- og efteruddannelse, altså offentligt finansieret – 5,5 mia. kr. i 2007. Det var et historisk højt niveau. Det var et historisk højt niveau, som vi i fællesskab havde aftalt i globaliseringsforligskredsen. Det var det højeste niveau. Så vokser det i 2008 og i 2009 til 7,4 mia. kr. Jeg har ikke de eksakte tal for 2010, men aktiviteten ligger i hvert fald i nærheden af den udgift, der var i 2009. Det vil sige, at vi altså befinder os på tidspunktet for danmarkshistoriens største udgifter betalt af det offentlige til voksen- og efteruddannelse i år og sidste år. Det kan variere lidt op og ned, men det er helt klart det højeste niveau, vi nogen sinde har befundet os på her i de senere år sammenlignet med forhistorien.

Så gør regeringen det, at vi går ind og laver nogle regler, som fru Marianne Jelved så ganske rigtigt pegede på. Vi strammer op på nogle regler. Det bliver vanskeligere for grupper af mennesker at komme i voksen- og efteruddannelse fuldt finansieret af det offentlige. Det er korrekt, men de penge flytter vi for en stor dels vedkommende over i at skabe aktivitet. Regeringen havde flere muligheder, når man nu ville finde penge på området. Vi kunne have gjort det, at vi simpelt hen havde skåret aktivitet væk, altså sagt: Godt, den effektive løsning er simpelt hen at lave et loft for, hvor meget vi bruger på området. Det ville jeg være ked af, fordi det ville virkelig have givet en meget klar afsmitning med faldende voksen- og efteruddannelse i det danske samfund.

Derfor valgte vi en model, som går på, at der kommer en større andel af deltagerbetaling på nogle kurser. I nogle sammenhænge skal virksomhederne lidt mere til lommerne. Det betyder, at vi samlet set kan fastholde en meget høj aktivitet på voksen- og efteruddannelsesområdet, og med det forbehold, at jeg ikke har de endelige opgørelser, og det får vi jo for øvrigt heller ikke, før året er gået, men hvis der er forståelse i Folketinget for, at regeringen kommer med et bud, som så selvfølgelig kan variere en lille smule, så er situationen den, at vi i 2007, som på det tidspunkt var det højeste niveau nogen sinde, brugte 5,5 mia. kr. Så vokser det til 7,4 mia. kr. i 2009. Så er det rigtigt, at det falder i 2011, men til en størrelsesorden på ca. 6,5 mia. kr.

Det er altså barsk kost at sidde som minister, der kender området sådan forholdsvis godt, og vide, hvad vi overtog fra den tidligere regering af offentlig voksen- og efteruddannelsesindsats, og har set, hvor mange penge – jeg har været med som ordfører, og det er der jo flere af de tilstedeværende, der også har – vi faktisk har satset på at styrke efteruddannelsen i det danske samfund i de år, hvor det gik godt. Det har vi jo gjort sammen, vi gjorde det med åbne øjne, vi vil gerne bruge ressourcerne. Men det er bare lidt hårdt, når vi slet ikke er i nærheden af at komme ned på det niveau, som vi overtog, at vi så skal høre, at der nærmest foregår en masse på voksen- og efteruddannelse i det danske samfund. Det er jo simpelt hen ikke sandt.

Kl. 13:11

Det ville jo derfor være rart, hvis debatten faktisk drejede sig om det, som virkelig er interessant. Vi er en situation, hvor den offentlige sektor er dyrere end det, vi kan finansiere, og hvor jeg også tror, at fru Marianne Jelved som den eneste af dem, der bekender sig til fru Helle Thorning-Schmidts blok, nok vil medgive, at betydelig højere skatter på det danske erhvervsliv og de danske arbejdspladser ikke er løsningen. I en sådan situation burde man jo have kigget på, at når vi nu bruger 6,5 mia. kr., hvilket stadig væk et historisk højt niveau, hvordan kunne vi så bruge de ressourcer bedst muligt? Hvordan kunne vi bruge de ressourcer bedst muligt? Hvordan kan vi understøtte, at virksomhederne også prioriterer de unge mennesker og voksne mennesker, som måske i dag overses?

Vi har satset på, at når vi laver de her omlægninger, sparer vi penge. Men vi laver også omlægninger, som gør, at det først og fremmest bliver de højtuddannede, der bærer den største del af læs-

set. Det er en politisk prioritering. Det har været spændende at diskutere.

KI. 13:17

Jeg håber virkelig, at man vil være ærlig og hæderlig i oppositionen og anerkende, at vi fortsat ligger på et klart højere niveau, end vi gjorde tidligere, altså at 2007, 2008, 2009, 2010, 2011 er høje niveauer. Det er flotte niveauer, og de er i særklasse.

Der var nogle interessante betragtninger om, hvordan man prioriterer i andre lande. Det er jo et folketingsflertals opgave at prioritere. Medmindre man vil betale gæld med gæld eller pålægge danske job større omkostninger, så de flytter til udlandet, så skal man prioritere. Hvordan har regeringen så prioriteret? Er det uanstændigt? Er det forkert? Er det en dårlig måde at prioritere på? Det afhænger af øjne, der ser, men lad mig lige for god ordens skyld gennemgå vores overordnede prioritering.

Vi friholder kommunerne for forringelser, uagtet at hele verden er kastet ud i den største økonomiske krise siden anden verdenskrig. Vi friholder kommunerne, så de kan opretholde og fastholde et uændret serviceniveau i 2011, til trods for at niveauet i 2010 er det højeste niveau nogen sinde. Hvorfor vil vi friholde kommunerne? Ja, bl.a. fordi det ønskede Dansk Folkeparti, men jo også, fordi det giver god mening i forhold til sociale udgifter, i forhold til ældrepleje, i forhold til børnepassning, i forhold til først og fremmest vores folkeskole, må jeg have lov at tilføje som undervisningsminister. Vi har skærmet kommunerne af, så de ikke skal ind og skære i nøglevel-færdsområder.

Hvad har vi så yderligere gjort? Ja, vi har prioriteret sygehusene. I 2011 kommer vi helt præcist til at bruge 25 mia. kr. mere på at behandle syge mennesker, end man gjorde under den tidligere regering. Var det en forkert prioritering? Er venstrefløj en uenig i det? Var det forkert af regeringen og et folketingsflertal med Kristendemokraterne, Dansk Folkeparti, Konservative og Venstre? Var det forkert at prioritere sygehusene? Det var det måske ikke. Jeg mener det ikke.

Så er der staten tilbage, og jeg ved jo, at oppositionen bliver frygtelig frustreret, når jeg går ind på den her tale, men det er jo forudsætningen for, at jeg kan forklare, hvorfor vi prioriterer, som vi gør. Det, der så var tilbage at prioritere indenfor, var statens udgifter. Det er statens udgifter. Vi har friholdt de to andre offentlige enheder. Der har jeg en tredjedel af driftsbudgettet, og ikke alene har jeg en tredjedel af driftsbudgettet, men det går simpelt hen så godt i uddannelsessektoren i øjeblikket, at det styrter ind med nye studerende. De unge hænger ved, gennemfører grundforløbene. Vi tager mere og mere uddannelse.

Hvad sker der så med mit driftsbudget? Ja, så stiger det jo, fordi der bliver udbetalinger af taxameterpenge og af godtgørelse. Og det er jo en god nyhed. Det er en super nyhed. Problemet er bare, at det også skal finansieres, og derfor og kun af den grund vægter vi at lave nogle regler, som gør, at på nogle områder bliver enhedsomkostningen en lille smule mindre, når der kommer flere elever ind, eller vi kvalificerer efterspørgslen til, at når vi ikke har den samme flothed fremadrettet, som vi har haft hidtil, så vil vi gerne give uddannelsen til de unge og til de voksne, som har den korteste uddannelse. Kan man mærke det ude i samfundet? Er man bekymret over det i samfundet? Er det irriterende? Er det endda smertefuldt for nogle borgere? Ja, det er det.

Jeg skulle hilse og sige, at jeg i mandags var sammen med Nordisk Ministerråd, og vi havde de baltiske undervisningsministre på besøg. Hvis der er nogen, der i Danmark går rundt og har en fornemmelse af, at det er rigtig synd for Danmark, vil jeg bare sige: Nej, det er det heldigvis ikke. Vi klarer os klart bedre igennem krisen end de fleste andre lande, vi sammenligner os med, bl.a. de baltiske lande, må jeg sige. Hvor er vi dog privilegerede, at vi kan ligge på et historisk højt niveau i disse år i forhold til at finansiere offentlig voksen- og efteruddannelse. Det er ret godt gået.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Per Clausen.

KI. 13:17

Per Clausen (EL):

Jeg ved ikke, hvordan jeg skal opfatte undervisningsministerens skarpe angreb på de øvrige socialister i Folketinget for ikke for at være stolte af at være socialister, men det må de jo leve med. Jeg vil godt stille et par enkelte spørgsmål til ministeren. Jeg forstår, at det er en liberal grundtanke, at skatten skal ned – det er sådan kerne-synspunktet – og der kan ikke hentes nogen penge, uanset hvor længe jeg taler om, hvor enkelt man kunne gøre det, uden at nogen ville få det værre, end de havde det i 2009.

Men nu åbnede ministeren jo op for, at der kunne gennemføres prioriteringer generelt set, og så vil jeg selvfølgelig ikke spørge ministeren om, hvorfor regeringen insisterer på at bruge milliarder af kroner hvert år på at føre en udsigtsløs krig i Afghanistan, fordi jeg jo godt ved, at det nok, trods alt, ligger uden for undervisningsministerens kompetence at sige, at det også er en dårlig idé, og at det holder man op med. Men hvad så med de erhvervsstøtteordninger, der gives – er det ikke 13 mia. kr. om året? – hvis det i virkeligheden forholder sig sådan, at det, erhvervslivet har brug for, er, at de medarbejdere, der skal være i erhvervslivet, bliver uddannet?

Altså, sagen er: Kunne det ikke godt tænkes, at ministeren og regeringen kunne lave omfordelinger, selv hvis man holdt fast i skattelettelser som noget, der ikke kan gøres noget ved?

KI. 13:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

KI. 13:18

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det kunne man godt argumentere for; det kunne man sagtens. Problemet er bare, at de erhvervsstøtteordninger også går til at lave en udvikling, bl.a. i udkantsområderne. Nogle af de ordninger, som hr. Per Clausen peger på, er f.eks. den fond, som vi i fællesskab – de fem globaliseringspartier – etablerede sidste år til at komme områder til udsætning, som var hårdt og særlig hårdt ramt af krisen. Jeg hørte tidligere den socialdemokratiske gruppeformand, tror jeg det var, eller hr. Karsten Hønge fra SF nævne Lindømedarbejderne, og det var lige i forlængelse af de store problemer, som man løb ind i dér, at vi i fællesskabovre i Økonomi- og Erhvervsministeriet blev enige om, at vi ville bruge penge til at understøtte områder, der blev særlig hårdt ramt.

Så man kan jo sagtens sige, at det er forkert med erhvervsstøtteordninger, men jeg er nu af den opfattelse, at det i det samfund, vi lever i, er vigtigt, at vi også kan understøtte udviklingen af særlige sektorer, og derfor skal den konkrete fond, som jeg nævner, jo bl.a. også gå til grøn omstilling, noget, som jeg har forstået at hr. Per Clausens eget parti også støtter.

Men det korte af det lange er, at det for mit vedkommende ikke er af ideologiske årsager, at jeg gerne vil have skatten på arbejde ned. Det er simpelt hen af konkurrencemæssige årsager, for at kunne beskytte vores velfærd i fremtiden, og så vi også har danske private arbejdspladser.

KI. 13:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Taletiden er 1 minut.

Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 13:20

Per Clausen (EL):

Det, som jo er afgørende i fremtiden, er, så vidt jeg har forstået, at vi er i stand til at etablere nogle arbejdspladser, der kan producere nogle produkter, som dels kan løse nogle behov her i Danmark, dels kan sælges andre steder. Det har jeg forstået er den afgørende forudsætning. Og der kan man da godt stille sig selv det spørgsmål, om skattelettelser til nogle af de rigeste danskere er den måde, vi sikrer det på, eller om det er ved at investere i efter- og videreuddannelse. Det spørgsmål kunne man godt stille sig selv, og jeg tror i og for sig ikke, man behøver at være socialist for at sige, at det sidste nok er det vigtigste.

Det, som ministeren også siger – og det er det vigtigt at holde fast i – er, at ministeren jo erkender, at der her er tale om, at regeringen i sin overordnede prioritering har valgt ikke at friholde efter- og videreuddannelse fra nedskæringer, selv om man selvfølgelig godt kunne gøre det, også uden at fjerne nogle af de skattelettelser, man har gennemført, hvis man havde villet. Men det ville man ikke, og der synes jeg da det er vigtigt, at det står fuldstændig klart for folk, at det er sådan, det forholder sig.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 13:21

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Her kunne jeg godt sige, at jeg var en lille smule skuffet over, at man slet ikke forholder sig til, at vi fortsat er på et utrolig højt niveau. Og vi er på et højere niveau, end da den daværende regering havde Enhedslisten som støtteparti og var fuldstændig afhængig af Enhedslistens støtte, da man kun havde 90 mandater, fra 1998-2001. Jamen det er bare tankevækkende. Det er tankevækkende i en situation, hvor der er international økonomisk krise. Vi har lige fra fru Marianne Jelved hørt om, hvilke flotte konjunkturer vi i øvrigt havde. Så kommer krisen, og så skræker vi en lillebitte smule ned, men jo slet ikke ned til det niveau, man havde, da man var i en højkonjunktur. Altså, det er jo lidt skuffende – hvis ikke det var, fordi det var så forudsigeligt – at man overhovedet ikke lytter til de svar, der bliver givet.

Vi har prioriteret, at vi gerne vil have arbejdspladser i Danmark, og det betyder altså, at vi ikke kan se den offentlige sektor blive ved med at vokse, fordi det skal finansieres af de private virksomheder. Ellers skal det finansieres af fremtidige generationer, for gæld kan på lang sigt ikke betales med gæld.

Kl. 13:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge er næste, der har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 13:22

Karsten Hønge (SF):

Jeg har tidligere i dag forsøgt at få den konservative ordfører til at forholde sig til et lille afsnit, som de to mennesker, Lene Espersen og Brian Mikkelsen, har skrevet, og hvor de skriver:

Det er afgørende, at vi i Europa har en uddannelsessektor i verdensklasse, og at vi konstant har fokus på at opkvalificere arbejdsstyrken. Særlig i krisetider skal der sættes ind.

Nu har jeg ikke indtryk af, at citatet fra de to ministre gjorde noget videre indtryk på ordføreren, og der er da slet ikke nogen grund til at tro, at de to ministre skulle gøre indtryk på en tredje minister. Derfor vil jeg først bare alligevel lige bede om en reaktion på det, altså om de for en gangs skyld har fat i noget her, de to konservative.

Det andet er: Hvad nu med den her entydige reaktion fra erhvervslivet? Dansk Erhverv, Dansk Industri og uddannelsesinstitutionerne siger ret entydigt, at det her forringer virksomhedernes konkurrenceevne. Det var lige netop det, som ministeren var inde på, nemlig at vi skal forberede både virksomhederne og deres medarbejdere på en ny virkelighed. Og der siger de helt entydigt, at det her vil spænde ben for det.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 13:23

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, jeg synes, de to ministre som sædvanlig udtaler sig udmærket og fornuftigt. Det er nemlig vigtigt også i krisetider at sætte fokus på uddannelse. Og der synes jeg særlig Venstres ordfører er meget illustrativ for, hvad det er, danske arbejdsgivere ønsker. De ønsker ikke flere lovbestemte omkostninger, som vil være det alternativ, der er til at skære i den offentlige sektor, nemlig flere skatter. Og hr. Karsten Hønges eget parti peger f.eks. på en forhøjelse af selskabsskatten som en løsning på Danmarks problemer – det kan kun være på kort sigt, for på lang sigt er det jo en hel katastrofe at gå den vej.

Men det ønsker man ikke ude i erhvervslivet. Derfor må erhvervsorganisationerne – og det går jeg gerne i dialog med dem om – også sige, at hvis erhvervslivet ikke ønsker flere kollektive omkostninger, må arbejdsgiverne selv påtage sig et øget ansvar. Jeg vil bare sige, at det øgede ansvar, som næsten bliver ubærligt – jævnfør hr. Karsten Hønges tale – vil være begrænset til, at vi kommer ned på et niveau, der cirka svarer til 2008-niveauet. Vi er altså ikke engang helt nede på det niveau, vi havde i 2007, for slet ikke at nævne det niveau, vi havde helt tilbage i 2000, hvor SF havde indflydelse.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er hr. Karsten Hønge.

Kl. 13:24

Karsten Hønge (SF):

Mon ikke erhvervslivet er ret ligeglad med, hvad det hedder, når de skal af med penge. Altså, man kan kalde det erhvervsbeskatning, eller man kan sige, at de kommer af med nogle flere penge, når de skal uddanne deres medarbejdere. Pointen er den samme: Penge ud af lommen, det koster virksomhederne, det øger deres omkostningsniveau, det forringer deres konkurrenceevne – hvis det er den tankegang, man er inde i.

Det her vil så til gengæld målrettet forringe deres konkurrenceevne. Det kommer til at koste dem penge, og de får en dårligere uddannet medarbejderskare. Så det er penge op af lommen under alle omstændigheder, og her bliver de oven i købet stillet dårligere.

Nok så interessant: Er det ikke en trist tilgang som undervisningsminister at have her, nemlig at betragte uddannelse som sådan en snæver udgift, som det kan betale sig at skære ned på, for så sparer staten nogle penge? Er det ikke netop så kortsigtet, at man her risikerer at skabe et hul, man selv falder i, for når vi taler om at uddanne folk, taler vi om at skabe basis for, at vi overhovedet har noget at leve af i Danmark fremover? Så uddannelse er en investering, ikke en snæver udgift.

Som en allersidste ting, hvis ministeren kan nå det: Vil ministeren forholde sig til den vilkårlighed, som de fyrede Lindøarbejdere bliver udsat for? Der er næsten 300.000 kr. i forskel på, hvad den, der blev fyret først, får, og hvad den, der blev fyret sidst, får.

Kl. 13:25

Kl. 13:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Det er ministeren.

Kl. 13:25

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Hvad angår de ledige medarbejdere fra Lindø, er jeg nødt til at henvise til beskæftigelsesministeren, for det er hende, der har ansvaret for de ledige.

Men hr. Karsten Hønge siger noget interessant her, nemlig om ikke virksomhederne, erhvervslivet er fuldkommen ligeglad med, om de skal bruge mere til deltagerbetaling, eller om det er til en kollektiv afgift. Det synes jeg vi skal prøve at spørge dem om. Det er meget interessant. Den mulighed foreligger jo også, og det er også den mulighed, som jeg kan se at S-SF agter at forfølge, nemlig at man laver en fond, som også i højere grad finansieres af arbejdsmarkedets parter. Så det vil jeg faktisk lige skrive til dem om og spørge, om jeg kan få en vurdering af det, og så vil jeg tilsende Uddannelsesudvalget svaret. For det synes jeg faktisk er vigtigt at vide, både for hr. Karsten Hønge og i høj grad da også for mig selv: Hvad foretrækker de, de to?

Min konklusion på området er jo ikke, at jeg synes, at det er dejligt at skære ned på voksen- og efteruddannelse. Min pointe er, at det er nødvendigt, at vi får styr på de offentlige finanser, og en vej hertil er, at vi tager en lillebitte smule af ambitionen for, hvor mange penge vi skal bruge i den offentlige sektor. Det tror jeg faktisk er god og sund fornuft.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra fru Christine Antorini.

Kl. 13:27

Christine Antorini (S):
Tak.

I min familie har vi et mundheld, der hedder: Selvros er godt, det kommer fra hjertet. Det kom jeg til at tænke på, da undervisningsministeren havde behov for at takke sig selv, for at det gik så fantastisk på voksenefterskoleområdet, som afslutning på sit indlæg, og derfor vil jeg da bare opfordre undervisningsministeren til at gå ud og tage en snak med alle de Venstreborgmestre, der er i gang med at skære hårdt ned på alle kerneydelser: folkeskole, daginstitutioner, hele vejen rundt, når undervisningsministeren nu mener, at der er så fantastiske økonomiske rammer.

Men det, vi skal diskutere her, er jo de nedskæringer, som regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet på voksenefterskoleområdet. Jeg er egentlig lidt nysgerrig efter, om undervisningsministeren deler Venstres ordførers synspunkt om, at der er sket uanede mængder af, og jeg citerer: hovedløs voksenefterskoleaktivitet. Deler undervisningsministeren den holdning hos Venstres ordfører?

I forlængelse af det var den konservative ordfører i sit indlæg inde på, at arbejdsgiverne spekulerede i SVU'en i afskedigelsesperioden, så derfor var det jo meget godt, at voksne, der var blevet afskediget, ikke længere kunne få omskoling med SVU. Deler undervisningsministeren den holdning?

Kl. 13:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Af de konkrete lovforslag, som udmønter finansloven og genopretningsspakken, vil man kunne se, hvilken motivation der ligger bag, at man skærer ned på den måde, som man gør i de enkelte områder, og det er den motivation, jeg står bag. Det er den måde, som jeg ser besparelserne på.

Men det, der er afgørende her, er jo også at sætte fokus på, at når vi skal prioritere, og det vælger vi i regeringen jo at gøre – jeg ved godt, Socialdemokraterne gerne vil en anden vej, men vi vælger at prioritere inden for den offentlige sektor – så kan man spørge: Er det, vi laver på voksenefterskoleområdet, meget skrap? Er det, vi gør på voksenefterskoleområdet, ansvarsløst? Her er det ærlige svar for mig at sige: Nej, jeg mener, det er fuldt forsvarligt. I en situation, hvor vi mangler penge, er det fuldt forsvarligt at bringe sig ned på et niveau, der ikke engang kommer ned på 2007-niveauet.

Jeg har bare ikke de eksakte tal, for det kunne være rart at sige, nøjagtig hvilket niveau vi lander på. Men vi kommer altså bestemt ikke ned på et niveau, som svarer til 2007-niveauet, der på det tidspunkt var det højeste niveau nogen sinde. Vi arbejder altså på et meget højt niveau, også sammenlignet med tidligere regerings præstationer på området.

Kl. 13:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Christine Antorini.

Kl. 13:29

Christine Antorini (S):

Jeg kunne godt tænke mig, hvis ministeren kunne sætte bare et par ord på, hvad det var for en motivation, hun henviste til, der var til, at man åbenbart mente, det var attraktivt at udnytte SVU-ordningen på en negativ måde. Jeg er ikke klar over, hvad det er for en motivation, der kan være til det, og vi synes, det er en katastrofe, at regeringen fjerner muligheden for, at voksne kan omskole sig i opsigelsesperioden.

Jeg vil godt spørge om en enkelt ting i det forslag til vedtagelse, vi skal stemme om på tirsdag, og som man må gå ud fra at ministeren har været med til at formulere. Der står, at det her i særlig grad beskytter de kortuddannedes muligheder for efteruddannelse og kompetenceudvikling, men kan ministeren ikke bekræfte, at det, der sker, er en række nedskæringer, som rammer de kortuddannede? At der så er nogle, der har en videregående uddannelse, som rammes endnu mere, hjælper vel ikke på, at de kortuddannede rent faktisk oplever en række nedskæringer, øgede brugerbetaling, kortere SU-periode osv.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 13:30

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er jo Folketingets anliggende at vedtage et forslag til vedtagelse, men det er jo fuldstændig korrekt, hvad der står i det forslag. Hvis vi ikke gør noget som helst i forhold til reglerne på voksenefterskoleområdet, hvis vi havde ladet reglerne være, ville vi have fået samme provenu ind, og det her er altså en spareøvelse. Vi skal skaffe penge til at betale sig for aktivitet, sådan er det. Hvis vi ikke havde rørt ved reglerne, havde vi ramt kortuddannedes mulighed for at gå på voksenefterskole, for så havde vi tabt aktivitet. For at holde det høje aktivitetsniveau, så flest muligt fortsat kan komme i voksen-efteruddannelse og også få offentlige kroner med sig, har vi skåret

den offentlige andel af udgiften en lille smule ned, så det er derfor, jeg faktisk vil sige, at den tekst, vi skal stemme om på tirsdag, er udmærket formuleret og fuldstændig i overensstemmelse med sandheden.

Jeg mener ikke, man nødvendigvis har spekuleret en hel masse i SVU-ordningen, men jeg vil bare gerne korrigere. Vi fjerner ikke muligheden for, at man kan uddanne sig i opsigelsesperioden, men man skal være startet på den uddannelse, inden man bliver opsagt, jo, jo. Men det er jo, fordi det er et efteruddannelsesbehov, den pågældende medarbejder har, og ikke for teoretisk set at overvælte en lønudgift, indtil vedkommende bliver bedt om at forlade virksomheden.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er sådan et display, og når det står på nul, så er taletiden slut.

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Marianne Jelved.

Kl. 13:32

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg forstår ministerens svar på debatten, som at ministeren mener, at det er småjusteringer, der sker på voksen- og efteruddannelsesområdet med de initiativer og beslutninger, der er truffet i genopretningspakken og i finansloven for 2011. Jeg læser det faktisk på en anden måde. Nu er der lagt loft over, sådan at man kun kan bruge systemet med SVU i 40 uger mod 80 uger tidligere. Samtidig står det fuldstændig klart, at hensigten med forslaget er at forkorte perioden med mulighed for SU til uddannelse på det videregående niveau, det vil sige, at man ikke længere kan opbygge en videregående kompetencegivende uddannelse hen over en årrække. Hvis det er korrekt forstået, og sådan har jeg læst lovforslaget, synes jeg, at det er en meget, meget hård begrænsning i mulighederne for voksne, der ikke fik en kompetencegivende uddannelse, da de var unge. Kan ministeren give mig et plaster på såret her?

Kl. 13:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er ministeren.

Kl. 13:33

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er jo rigtigt, at der sker ændringer. Det var ikke meningen, at det skulle være nedvurderende i forhold til de regler, vi har haft hidtil, at jeg sagde småjusteringer. Grunden til, at jeg sagde småjusteringer, er, at vi fortsat vil ligge på et meget højt offentligt bidrag til voksen- og efteruddannelse. Det er muligt, at fru Marianne Jelved kunne pege på en klogere måde at finde penge på i voksen- og efteruddannelsessystemet, men vi har faktisk bestræbt os på at koncentrere os om, at vi kunne udbyde så meget voksen- og efteruddannelse inden for den ramme på de der 6 ½ mia. kr. – jeg kan ikke det tal præcis, man må ikke hænge mig op på det bagefter, men det er nogenlunde i den størrelsesorden, vi forventer at det kommer til at ligge på i 2011 – fordi jeg *skal* finde penge for at finansiere aktiviteter andre steder. Hvordan kan vi bedst inden for den ramme tilgodese personer, som har et meget stort behov? Der har vi valgt en pakke, som så ender med at se sådan her ud, men det er da rigtigt, som fru Marianne Jelved peger på, at for nogle reducerer man SVU-perioden fra 80 uger til 40, og fra andre er det fra 52 til 40 uger. Det er fuldstændig sandt, men hvis jeg ikke havde lavet om på regelsættet, så ville jeg alene have skullet skære ned på aktiviteten.

Kl. 13:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:34

Marianne Jelved (RV):

Jo, men ændringer i regelsættet betyder jo også en ændring af aktivitetsniveauet, og når nu vi alle sammen stræber efter, at 95 pct. skal have gennemført en ungdomsuddannelse, og når regeringen gør det op på den måde, at det skal være, inden de bliver 40 år, så spørger jeg bare: Trækker det her ikke i den forkerte retning, fordi man nu ikke længere kan bygge en egentlig uddannelse op, når man er voksen, f.eks. efter man er blevet 30 år? Det mener jeg er en aktivitetsbegrænsning, som virkelig kommer til at koste samfundsmæssigt.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 13:35

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det håber jeg sandelig ikke at fru Marianne Jelved får ret i, og det mener jeg faktisk heller ikke at der er lagt op til. Der er fortsat rigtig gode muligheder for at uddanne sig i Danmark. Jeg bemærkede, at den konservative ordfører tidligere henviste til, hvad situationen i andre lande er i øjeblikket. F.eks. koster et universitetsstudium i Storbritannien 80.000 kr., kunne jeg forstå – jeg har ikke selv fået det tal bekræftet. I Danmark er det sådan, at man fortsat vil kunne gå ind og få en hvilken som helst videregående uddannelse gratis. Det er et kæmpe privilegium, vi har i Danmark. Man får bare ikke det samme i godtgørelse og i så lang tid, som man hidtil har gjort, men adgangen er der altså fortsat. Det er jo en diskussion. Jeg mener, at når vi har lavet de skatteomlægninger, vi f.eks. har, så er der også mulighed for en bedre privat opsparing, sådan at der, hvis man vil efteruddanne sig, så også vil være mulighed for at medvirke til egenfinansiering. Men til fru Marianne Jelved, der dog bekender sig til en ansvarlig økonomisk politik, vil jeg sige, at det jo ikke er en nem øvelse at finde besparelser, når alternativet har været at skære i aktiviteten.

Kl. 13:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den foreløbig sidste, der har fået ordet for en kort bemærkning, er fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 13:36

Anna Kirsten Olesen (S):

Tak for det. Ministeren siger, at vi har et højt niveau her i Danmark sammenlignet med andre lande. Det er heldigvis rigtigt, men det viser sig jo også, at vi sakker bagud, hvis vi bliver ved med at spare på de her ting. Og det synes jeg er uheldigt.

Det, der også viser sig, og det, vi vel alle sammen også har kendskab til, er, at hvis det er dygtige og veluddannede medarbejdere, så er de med til at afgøre, hvor det er, at attraktive investorer vil investere for at lave ekstra arbejdspladser. Det er jo noget af det, vi mangler her i landet, og der sakker vi bagud, når vi laver besparelser inden for det her område.

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål. Ministerens rådgivere på VEU-området, altså VEU-rådet, vurderede så sent som her i maj måned, at behovet for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse inden for EVE-rammen ville være 12.500 årselever i 2011. På hvilket grundlag har ministeren så nedskrevet denne vurdering med ikke mindre end 39 pct., nemlig til 7.682 årselever, når man tænker på, at vi skal vækste, at vi skal sørge for, at der sker noget her? En nedskæring fra 12.500 årselever til nu 7.682 er det, besparelsen kommer til at gå ud på på AMU-centrene.

Kl. 13:38

Kl. 13:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 13:38

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan simpelt hen hverken af- eller bekræfte de sidste tal. Jeg er i tvivl om, hvordan aktivitetsudviklingen er, for jeg har ikke finanslovsforslaget med herop. Men det er klart, at VEU-rådet peger på, at der er et behov for voksen- og efteruddannelse, det har vi jo sådan set heller ikke underkendt i regeringen, og det er derfor, vi ligger på et klart højere niveau end det, SR-regeringen efterlod til os i 2001. Det er jo, fordi vi erkender, at det betyder noget, at der er en offentlig indsats i forhold til voksen- og efteruddannelse.

Men når fru Anna Kirsten Olesen påpeger, at vi sakker bagud, vil jeg sige, at situationen altså også er den, at vi jo ikke sakker bagud, fordi vi ikke er dygtige og kan levere noget, men dér, hvor vi virkelig sakker bagud, er med hensyn til konkurrenceevnen. Vores produktionsomkostninger er simpelt hen for høje, og det eneste alternativ til at prioritere i den offentlige sektor ville jo være at hente flere skatter og afgifter ind eller stifte mere gæld, og begge dele ville være gift for produktionen ude i de danske private virksomheder.

Det er ikke nemt, når man bliver ramt af en international økonomisk krise, men i al beskedenhed vil jeg sige, at selv om evnerne rækker langt, er det ikke den danske regering, der har sat den i gang.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 13:39

Anna Kirsten Olesen (S):

Jeg har ikke flere bemærkninger. Tak.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så har vi en enkelt kort bemærkning mere, og det er fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:39

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg kan forstå, at vi er ved at runde debatten af. Jeg synes jo, det er underligt. Nu har vi fået en ny undervisningsminister, men i det år, hvor man fejrer AMU, som er forudsætningen for, at man, hver eneste gang Danmark er blevet ramt af globaliseringen, startende med udflagning af tekstilindustrien og hele vejen rundt, har kunnet hjælpe, gør regeringen slet ikke noget for at fejre hele AMU-systemet, som har hjulpet tusindvis af mennesker, og som opstod på et tidspunkt, hvor rigtig mange mennesker i landet ikke engang havde fået en faglig uddannelse eller en erhvervsuddannelse.

Det er jo noget vi er enige om er rigtig godt. AMU-systemet har været med til at uddanne de ufaglærte og de kortuddannede og har givet dem nye kompetencer. Hvorfor er det, at regeringen i jubilæumsåret nedprioriterer det? Det var jo ikke med i genopretningspakken fra starten af. Hvorfor er det, at man har fundet på at inddrage det element i genopretningspakken, og hvorfor kommer det til at fylde så meget? Jeg tror, at ministeren må indrømme, at alt det, der igennem de sidste 50 år er sket i AMU-uddannelserne, er en succeshistorie.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Inden hr. Bjarne Laustsen bliver helt alene om at fejre AMU's 50-års-jubilæum, vil jeg gerne sige, at både Det Konservative Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne on and off jo også har været med til at bygge et solidt offentligt finansieret voksefteruddannelsessystem op. Og i modsætning til hr. Bjarne Laustsens parti er det sådan set de fire partier, som jeg netop har nævnt, som tilvejebringer finansieringen til, at de rigtig mange aktiviteter fortsat vil kunne foregå i 2011. Og det er klart flere aktiviteter, end hr. Bjarne Laustsens egen regering var i stand til at præstere.

Jeg synes bare, det er en interessant og relevant oplysning til borgerne forud for det kommende valg, men jo også for den enkelte medarbejder, der gerne vil efteruddanne sig, at hans eller hendes muligheder for efteruddannelse samlet set er blevet styrket, fordi der er flere penge til voksefteruddannelse, og at den samlet set er mere styrket under VK-regeringen, end den var under den tidligere regering.

Så bare lige for god ordens skyld: En af grundene til, at der er et fald i bevillingerne næste år, er jo, at vi har haft en aftale under globaliseringsaftalen, hvor hr. Bjarne Laustsens parti, regeringen og de andre partier var enige om at ville prioritere en ekstraordinær indsats i 2010. Det gjorde vi så. Der blev afsat 372 mio. kr. i 2010 og kun 95 mio. kr. i 2011. Så hr. Bjarne Laustsen har sådan set selv medvirket til, at der er et fald i bevillingerne i 2011.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:42

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren har fuldstændig ret i, at Socialdemokratiet igennem tiden har været skyld i rigtig meget. Vi tager gerne skylden for, at vi har opbygget et velfærdssamfund, at vi har fået folk, der ingen uddannelse havde, til at få en uddannelse og skaffe sig arbejde, så vi kunne opbygge det her samfund, som også de borgerlige partier, som ministeren nævner, har nydt godt af gennem tiden.

Det, der bare er underligt ved det her, er, at det her jo har noget med behovet at gøre, og hvis der er et større behov end det, der kan dækkes af bevillingerne, plejer vi at kunne finde ud af det. Det, man gør her, er, at man siger, at det nu går så godt, at man vil skære ned. Det, der her er problemet, er, at det sker i en situation, som regeringen selv har været med til at føre landet ud i gennem låntagning, hvor der er fjernet 180.000 arbejdspladser osv. Hvad er der af muligheder – dem kender ministeren udmærket – når Vestas lukker ned i f.eks. Skagen og i Nakskov på Langeland? Hvordan skal de her folk komme videre, når deres uddannelsesmuligheder bliver begrænset?

Kl. 13:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 13:43

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Med hensyn til de konkrete regler, når folk bliver ledige, er jeg nødt til at henvise til min kollega i regeringen, nemlig beskæftigelsesministeren.

Hvis vi tager det som en mere principiel diskussion, vil jeg bare sige, at en af grundene til, at der kommer ledige i Danmark, er, at vores konkurrenceevne simpelt hen bare ikke er god nok. Det er simpelt hen blevet dyrt og for dyrt for mange virksomheder at producere i Danmark. Den vej kan vi jo ikke blive ved med at betrede. Vi skal jo ikke gøre det dyrere at producere i Danmark, og den eneste måde,

hvorpå vi kunne finansiere en fortsat voksende offentlig sektor, ville være gennem flere skatter, eller også skulle vi stifte mere gæld.

På et eller andet tidspunkt, og det gælder jo også den private husholdning, sker der det, at hvis man bruger mere end det, man tjener, må man jo overveje, om man vil gældssætte sig yderligere, og man må så se, om banken synes, at det er sjovt, eller om banken vil have noget sikkerhed, som rækker ud over det, man faktisk er i besiddelse af – det kunne også ske for Danmark – eller om man vil skære forbruget ned gennem nogle klare prioriteringer. Vi arbejder for, at vi ikke får en økonomi, som vil koste endnu flere danske private arbejdspladser. Socialdemokraterne gør det stik modsatte.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er der ikke flere spørgsmål til ministeren, og vi går videre, for der er en ordfører, der har meldt sig på banen her, og det er fru Christine Antorini som ordfører for forespørgerne.

Kl. 13:44

(Ordfører for forespørgerne)

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne på forslagsstillerne, S, SF, Radikale og Enhedslistens, vegne takke for debatten, ikke fordi vi er blevet særlig opmuntret af debatten. Vi havde lagt op til en bred og principiel drøftelse af, hvordan regeringen mener at de voldsomme nedskæringer, der sker på voksen- og efteruddannelsesområdet – og som der i øvrigt også sker på de øvrige uddannelsesområder, men her på voksen- og efteruddannelsesområdet – i finansloven fremmer mulighederne for at genskabe væksten i Danmark med veluddannede, omstillingsparate og efteruddannede medarbejdere.

Noget af det, der ellers altid har været en bred politisk enighed om, var, at hvis der var noget, der kunne løfte Danmark i krisetider, var det, at man prioriterede voksen- og efteruddannelsesindsatsen, og det er også den klare melding, der er kommet fra alle parter, der er optaget af, hvordan vi får sat gang i erhvervslivet, inklusive erhvervslivets organisationer, nemlig at hvis der er nogen ting, som det er helt forkert at skære ned på, er det netop fleksibiliteten i voksen- og efteruddannelsesindsatsen.

Derfor må jeg også på forslagsstillerne vegne sige, at det har været beskæmmende at høre, hvad det var for nogle grundsynspunkter, der kom fra Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og ministerens side. Og jeg vil godt citere fra nogle af de hovedsynspunkter, der kom frem her i debatten.

En Venstreordfører sagde, at på voksen- og efteruddannelsesområdet foregik der jo en hel masse hovedløs uddannelse, forstået på den måde, må man jo tro, at det var helt meningsløst, ligegyldigt og spild af penge. Hovedløs voksen- og efteruddannelse var det, som var Venstres ordførers syn på det her vigtige område.

Den Konservative ordfører kunne ud over et generelt finanspolitisk oplæg, på trods af at vi snakker voksen- og efteruddannelse, bidrage med et interessant synspunkt, nemlig at det bare var helt i orden, at medarbejdere i opsigelsesperioden ikke længere skal kunne omskole sig ved hjælp af SVU'en, det, der hedder voksenuddannelsesstøtten; den mulighed har regeringen og Dansk Folkeparti nu fjernet, for det var da bare helt i orden at gøre, fordi det var noget, som arbejdsgiverne kunne spekulere i. Det vil sige, at Konservative mener, at det er et spekulationsprojekt, at vi har voksen- og efteruddannelse.

Dansk Folkepartis hovedsynspunkt i det hele var, at alle må holde for. Ja, det kan man jo have som synspunkt. Men sagen er jo altså bare den, at den investering, der giver mulighed for, at vi kan løfte os ud af krisen, jo ikke er, at alle skal holde for, men at man faktisk målrettet investerer i det, der gør, at virksomhederne kan komme videre, og der er det veldokumenteret, at investering i voksenefteruddannelse er det, der løfter Danmark ud af krisen.

Undervisningsministeren fik i sit indledende oplæg sagt – og jeg citerer:

Den kortuddannede medarbejder vil være positiv over for at værne virksomheder mod lovbestemte udgifter.

Jamen hvad er det for noget? Det, der sker her, er, at regeringen og Dansk Folkeparti lægger en skat på virksomheder, for det er jo det, det i virkeligheden er. Det er en skat. Det bliver dyrere for virksomheder at omskole og efteruddanne deres medarbejdere, og ikke nok med det. Det vil i realiteten også mærkes som en skat på medarbejdere, fordi det, der sker, er, at deres ydelse bliver lavere, der kommer øget brugerbetaling, og den periode, man kan omskole sig i, bliver halveret.

Undervisningsministeren henviste flere gange til et tal, der viste, at udgifterne for voksen- og efteruddannelsesområdet toppede i 2007. Den debat har vi også haft i salen tidligere, den havde vi nemlig, da regeringen fremlagde sit første nedskæringsforslag her før sommerferien, og det var forslaget om forkortelsen af SVU-perioden på 80 uger til 40 uger. Dengang kiggede vi også på det, og sagen er den, at det er rigtigt, at der blev brugt mange penge på voksen- og efteruddannelsesområdet i 2007. Og hvad var det, der var en stor stigning i? Der var en stigning i udgifterne til FVU, altså til de grundlæggende almene fag, der er for de voksne, som mangler fag på 8.- og 9.-klassens-niveau. Det var FVU-udgifterne, der var steget. Lige præcis det, der var til efteruddannelse af langt flere af de voksne, som der i den grad er brug for efteruddanner sig, havde de tilladt sig at bruge i 2007. Det samme gjaldt ordblindeundervisningen, det var nemlig den anden pulje, som var vokset i 2007, men det er så åbenbart nu også blevet et problem.

Vi i oppositionen synes ikke, at det er et problem, at voksne efteruddanner sig. Vi synes faktisk, det er et problem, at de efteruddanner sig for lidt. Og derfor kan vi overhovedet ikke forstå, at det, der er holdningen fra regeringen og Dansk Folkepartis side, er, at det egentlig ikke er særlig vigtigt. Vi må alle holde for, som der er blevet sagt gentagne gange, i stedet for at se på voksen- og efteruddannelsen som en langsigtet investering.

Til slut vil jeg bare lige minde om og udover dem, vi har nævnt, nemlig en række forskellige organisationer, personer og virksomheder, nævne Det Økonomiske Råd, vismændene, som kom med deres redegørelse for nogle uger siden. Et af de punkter, som de har brugt tid på at udforske, er om, hvordan det kan være, produktiviteten er faldet i Danmark. De sagde, at hvis der er en ting, man kan pege på, er det det, der ligger i forhold til uddannelsesniveaue, for det er ikke højt nok, og det er især ikke højt nok i de private virksomheder.

Med de nedskæringer, der sker på voksen- og efteruddannelsesområdet, må vi bare konstatere, at regeringen og Dansk Folkeparti endnu en gang træder på de muligheder, der kunne have løftet uddannelsesniveaue for medarbejderne i de private virksomheder, altså lige præcis det, som vismændene efterlyser som noget af det, der skal til, for at kunne øge produktiviteten i det danske samfund.

Kl. 13:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra fru Irene Simonsen.

Kl. 13:49

Irene Simonsen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål, der kan besvares ganske kort, nemlig med enten et ja eller et nej: Mener fru Christine Antorini, at det er rigtigt, at der i dag, også efter at besparelserne indregnes, bruges flere penge på voksen- og efteruddannelse, end der gjorde, dengang Socialdemokratiet havde regeringsmagten?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Christine Antorini.

Kl. 13:50

til at søge ind på en uddannelse. Det er den måde, som regeringen prioriterer det på.

Kl. 13:50

Nu er der mange voksne, der har brug for voksen- og efteruddannelse, bl.a. på grund af krisen. Det er noget, der efterspørges af både arbejdsgivere og arbejdstagere, og hvad er svaret fra regeringen og Dansk Folkeparti? Et gok oven i nøden, nemlig at de bare i højere grad skal betale for det selv. Og det er det, vi ikke bryder os om.

Kl. 13:53

Christine Antorini (S):

Forhåbentlig skulle det da være sådan, at der gennem årene bliver brugt flere penge på uddannelse, herunder også voksen- og efteruddannelse, og der er heldigvis også flere mennesker, der tager voksen- og efteruddannelse, så det har jeg ikke nogen problemer med at svare på. Ja, sådan er det, og der er flere personer, men det ændrer jo ikke ved, at vi har et langt større uddannelsesbehov end det, som Venstres ordfører henviser til. Vi har nemlig det uddannelsesbehov, og der er alt for mange ufaglærte, og vi har brug for langt flere faglærte og flere, der tager en videregående uddannelse. Og i den situation synes vi, det er helt forkert, at man skærer ned på voksen- og efteruddannelsesmulighederne i stedet for at understøtte dem, ikke mindst i en krisetid.

Kl. 13:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Irene Simonsen.

Kl. 13:51

Irene Simonsen (V):

Det var dejligt på den måde at få et ja, for sådan tolker jeg det, nemlig at der bruges flere penge i dag. Det var et ja, der kom her. Og det skal der selvfølgelig også. Udover det kan vi jo konstatere, at vi faktisk ligger ret højt, også efter besparelserne, når vi sammenligner os med de lande, vi normalt sammenligner os med på det her område.

Så kunne jeg godt lige tænke mig at få rettet en lille ting, for man hører jo det, som man gerne vil høre, og kan fordreje det. Fru Christine Antorini citerer mig for at sige »en masse hovedløs uddannelse«. Jeg tror ikke, at jeg har sagt »en masse«; jeg er ret sikker på – ellers vil jeg gerne korrigere det her – at jeg sagde, at der *indimellem* har foregået hovedløs uddannelse, fordi det var gratis at sende folk af sted. Nu giver det stof til eftertanke, og man skal være sikker på, at man også får sendt dem af sted til noget uddannelse, der reelt gavner begge parter, både den, der skal uddannes, og arbejdsgiveren.

Det var dejligt her at få bekræftet, at det altså ikke er den store katastrofe, men at vi stadig væk bruger mange penge på uddannelse.

Kl. 13:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Christine Antorini.

Kl. 13:52

Christine Antorini (S):

Det er jo en meget interessant argumentation, som Venstres ordfører lægger for dagen. Det er jo sådan, at der aldrig tidligere har været så mange unge, som har søgt ind på en videregående uddannelse, som der er i år. Er det så udtryk for, at tidligere regeringer har svigtet fuldstændig? Det må være konsekvensen af Venstres ordførers argumentation, og det er jo noget pjat.

Sagen er jo den, at der igennem årene har været mere og mere fokus på uddannelse, uanset om det var unge på videregående uddannelser eller voksen- og efteruddannelsesområdet, og forhåbentlig er der mange flere, der søger. Men det, som er regeringens svar på, at der er flere, der søger en voksen- og efteruddannelse, og flere, der søger en videregående uddannelse, er jo, at selv samme område skal betale for det.

På de videregående uddannelser er der bare på undervisningsministerens område en samlet besparelse på 510 mio. kr. ekstra ud over de besparelser, der var i forvejen, fordi flere unge har formået sig

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Marlene Harpsøe er den næste, der har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 13:53

Marlene Harpsøe (DF):

Tak. I Dansk Folkeparti vil vi helst ikke slå nogen, vi gør det faktisk ikke. Vi giver faktisk ikke folk et gok oven i nøden, sådan som fru Christine Antorini påstår at regeringen og Dansk Folkeparti gør. Vi gør det i hvert fald ikke i Dansk Folkeparti; så må regeringen svare for sig selv. Men jeg kan heller ikke forestille mig, at regeringen er enig i det synspunkt.

Når det så er sagt, blev jeg oprigtigt interesseret i fru Christine Antorinis tale, fordi fru Christine Antorini lige pludselig sagde, at den her øgede egenbetaling, som virksomhederne jo sådan set kommer til at betale det meste af, er som at pålægge virksomhederne en skat. Jeg var jo ikke klar over, at man fra Socialdemokraternes side lige pludselig ikke rigtig brød sig om, at virksomhederne skulle betale ekstra i skat. Så jeg vil bare gerne lige vide, om det så betyder, at man nu også vil trække sit forslag om en forhøjelse af selskabsskatten tilbage?

Kl. 13:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Christine Antorini.

Kl. 13:54

Christine Antorini (S):

Nej, det kunne vi selvfølgelig ikke drømme om. Og nu vil jeg svare på den anden del, som har med forespørgselsdebatten her at gøre, nemlig om voksen- og efteruddannelsesområdet.

Jeg beklager selvfølgelig, hvis jeg ikke fik formuleret mig klart nok over for Dansk Folkepartis ordfører. Pointen er, at for virksomheder er det jo fuldstændig ligegyldigt, om de skal betale flere penge til at få medarbejdere på uddannelse, eller om deres skat bliver øget. Det er, summa summarum, en større udgift for dem.

Det var det, jeg forsøgte at sige med mit billede, for nu har vi hørt regeringen og Dansk Folkeparti hele tiden tale om, hvor vigtigt det er, at der skal være lavere skatter i forhold til væksten i samfundet, og det, vi bare kan konstatere, er, at det er en byrde, der bliver væltet over på det private erhvervsliv, som man ellers hylder skal have muligheder for at kunne komme i gang her i krisen. Hos Socialdemokraterne og oppositionen synes vi, at det er utrolig vigtigt at hjælpe de private virksomheder på vej, og vi ved, at det, der virker, er at hjælpe dem på vej med gode voksen- og efteruddannelsesmuligheder for deres medarbejdere.

Kl. 13:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det fru Marlene Harpsøe igen.

Kl. 13:55

Marlene Harpsøe (DF):

Så krisens regning skal betales. Man må bare ikke pålægge virksomhederne at skulle betale en højere deltagerbetaling for deres medarbejdere, så de kan deltage i kurser og fag. Men man vil gerne være

med til at hæve selskabsskatten, for det er jo også en højere afgift for virksomhederne, kan man sige – det vil man gerne være med til, for krisens regning skal jo betales. Altså, helt ærligt, er det ikke lidt dobbeltmoralisk, at man på den ene side gerne vil hæve en afgift for virksomhederne, og at man på den anden side ikke vil?

Kl. 13:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Christine Antorini.

Kl. 13:56

Christine Antorini (S):

Altså, det er faktisk lidt svært at finde ud af, hvad det er, Dansk Folkepartis ordfører går efter. Sagen er jo den, at virksomheder, der vil sende medarbejdere på voksen- og efteruddannelse, får reduceret deres godtgørelse med 20 pct. Det bliver dyrere for dem, hvis de skal sende medarbejdere på voksen- og efteruddannelse. Det er en udgift for virksomhederne. Det er bare en simpel konstatering af, at det er en af konsekvenserne af de nedskæringer, som regeringen og Dansk Folkeparti pålægger virksomhederne.

Kl. 13:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 16. november 2010.

Kl. 13:57

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 12. november 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 13:57).
